

Cô Vợ Nhí ...!!

Contents

Cô Vợ Nhí ...!!	1
1. Chương 1 : Cham Trán Chồng	2
2. Chương 2 : Ông Nội	6
3. Chương 3 : Gặp Mặt	7
4. Chương 4 : Bệnh	12
5. Chương 5	15
6. Chương 6	21
7. Chương 6.2	24
8. Chương 6.3	27
9. Chương 6.4	29
10. Chương 6.5	31
11. Chương 6.6	34
12. Chương 6.7	36
13. Chương 6.8	38
14. Chương 6.9	39
15. Chương 6.10	41
16. Chương 7	42
17. Chương 7.2	44
18. Chương 7.3	45
19. Chương 7.4	51
20. Chương 7.5	55
21. Chương 7.6	59
22. Chương 7.7	60
23. Chương 7.8	62
24. Chương 8 - End	63
25. Chương Ngoại Truyện 1	65

Cô Vợ Nhí ...!!

Giới thiệu

-nó: Đinh Hoàng Nhi: 17t. Nó rất xinh đẹp, lạnh lùng và luôn có mang đồ theo phong cách street style

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-nhi>

1. Chương 1 : Cham Trán Chồng

Nó đang ở Pháp cùng anh 2 thì đc lệnh về VN gấp để thực hiện lời hứa của ông và sơ khi nhận nuôi nó.

-Ji, đến lúc rồi_anh mở cửa bước vào phòng nó

-vâng!_nó

-chuyện e ở bên Pháp vẫn là 1 bí mật của ba, anh và em đây nhé!

-vâng

Anh 2 đành ngậm ngùi bước ra. Còn nó đang xếp đồ của mình để về VN lấy chồng, đó là lời hứa duy nhất để nó đc nhà họ Đinh nhận nuôi.

Tại sân bay của Paris

-về VN giữ sức khỏe nhé!_anh 2 nó ôm nó

-em biết mà_nó

-đi check in đi. Đến giờ rồi

-vâng

Sau nửa ngày vật vờ trên máy bay thì nó đã đc check on để trở về với VN. Bước ra tới nơi không khỏi ngỡ ngàng, có 1 người con trai cầm bảng tên giờ cao với chữ “Đinh Hoàng Nhi. Tôi là chồng cô” Nó hơi ngượng nhưng cũng phải nhẫn nhịn bước tới trc mặt hắn.

-đi ra, tôi biết tôi đẹp nhưng tôi đang đón vợ, cô thấy không?_hắn chỉ tay lên bảng

-Nhi là tôi_nó vẫn đeo cặp mắt kính râm che đi khuôn mặt

-dáng người đẹp đấy

-sao anh biết tôi từ Pháp về?_nó ngạc nhiên vì nếu ông nội mà biết chuyện này chắc nó bị giết mất

-ba cô nói cho tôi nghe hết rồi. Hừ. Mồ côi mà cũng đẹp đấy nhưng hơi chảnh_hắn hừ rồi kéo cặp mắt kính nó xuống

-về không?

-có. Nhưng về nhà tôi_hắn

-why?

-ba cô bảo vậy

-đi

Nó ngồi trong xe mà tay vẫn lăm le con iphone 5s mà vàng để map xem đường xá VN thế nào.

-tới rồi, cô cất đồ rồi xuống phòng ăn chúng ta nói chuyện_hắn

-ừ_nó mở cửa xe bước ra thì đc ông quản gia xách đồ và dẫn đến 1 căn phòng cũng to và đẹp nhưng chưa vừa ý nó. Kệ vậy, nói chuyện với hắn xong sẽ xử lí căn phòng này sau. Nó xếp đồ vào tủ. Thay bộ đồ hello kitty nhìn rất kul xuống nhà

-chuyện gì?_nó ngồi đối diện hắn trong phòng ăn

-cứ ăn đi rồi từ từ nói chuyện_hắn đẩy đĩa bát hết qua phía nó

-a cứ nói đi. Tôi không thích ăn thịt

-chứ cô muốn ăn gì?

-bánh ngọt

-haha, bữa chính mà. Không phải sở thích đâu

-không lằng nhằng, vào vấn đề chính đi_nó lạnh băng

-đc thôi. Chúng ta có 1 cuộc hôn nhân, tôi nghĩ cô biết chuyện này. Tôi và cô sẽ có bản hợp đồng hôn nhân, chúng ta sẽ có các quy định trong cuộc hôn nhân này. Thứ 1: tôi và cô sẽ ở mỗi người 1 phòng, chưa có sự đồng ý của đối phương thì k đc vào. Thứ 2: muốn đem ai về nhà phải báo cho đối phương biết. Thứ 3: tôi và cô hạn chế nói chuyện với nhau càng nhiều càng tốt. Giờ thì cô viết ý kiến của cô và kí đi

-khỏi, đủ rồi. Khỏi kí luôn đi. Tôi cũng giống anh thôi. Với lại tôi không thích làm việc trên giấy tờ_nó

-cũng đc, tùy cô. Tôi chỉ muốn bảo vệ tôi và cô. Nhưng cô nói vậy thì thôi

-vậy giờ tôi đi đc chứ?

-cô không ăn à?_hắn

-tôi sẽ không ăn bất cứ thứ gì trong nhà anh_nó

-tùy_hắn

Nó bước lên phòng vứt đi mấy cái thứ linh tinh đi hết và gọi điện đặt hàng

30p sau

-cô kí vào đây ạ!_người giao hàng

-chắc chắn đủ?

-chắc chắn ạ

-tốt_nó kí vào tờ giấy rồi lệ khệ bê từng thùng đồ lên phòng

-cô chắc chắn không cần giúp?_hắn thấy nó mồ hôi nhễ nhại thì liền hỏi

-sure_nó

Hơn 30p nó đã bê hết tất cả đồ dùng nó mua lên phòng và bắt đầu trang trí.

4 tiếng sau phòng nó nhìn rất đẹp, chủ đạo trắng đen. Phòng nó đặc biệt là có cái tủ lạnh mini. Xong xuôi mọi thứ thì đã hơn 9h tối nhưng nó cũng lết xác đi mua bánh và sữa. Nó thay chiếc áo thun body màu xám và quần short jean xuống nhà thì thấy cái cảnh rất chi nóng mắt. Hắn vuốt ve em gái ngồi kế bên nhìn cực bỏng mắt, rồi nhỏ đó đút trái cây cho hắn. Nó làm lơ đi 1 mạch ra cổng

-ai thế anh?_nhỏ đó hỏi

-em gái_nó nghe thì trả lời hộ rồi tiếp tục đi ra cổng

-EM GÁI đi đâu đấy?_hắn nhấn mạnh từ em gái

Nó không trả lời mà móc cái đt ra để map xem có cái siêu thị nào không. Nó cứ đứng trước cửa nhà mà search mà chả ra, nó định đập cái đt thì

-làm gì nóng thế em?_1 người con trai cực bảnh lên tiếng

-..._nó im lặng

-gái thôi mà, chảnh vậy?_người đó nói đầy khinh bỉ

-tôi không phải gái_nó vẫn cực kì điềm tĩnh hết mức có thể

-từ nhà thằng Vương đi ra mà không chịu là gái à?

-Vương là ai?_nó ngây thơ

-là tôi đây_hắn nói -Phan à, người ta là vợ tao đây_hắn méo mó nhìn thằng bạn

BỔ SUNG

Trương Văn Phan:bằng tuổi hắn là bạn thân hắn. Đẹp trai y hắn vậy. Là 1 cánh tay trái đắc lực của hắn trong công việc

-ồ. Tao xin lỗi mày nhé_Phan hối lỗi

-mà cô đi đâu thế?_hắn hỏi

Đến mức này rồi chả lẽ không nói ra là mình định đi siêu thị. Nếu nói ra mình cũng có thể hỏi hắn đường đi mà. Nó đánh liều trả lời

-tôi định đi siêu thị mua đồ_nó

-vậy sao cô không đi?_hắn hỏi

-tôi map banh cái đt ra rồi mà có thấy cái siêu thị đâu_nó

-em không đường à_Phan hỏi

-ừ

-em có phải là người VN không vậy?_Phan không tin đc nhưng nhìn nó cũng khá Tây, tóc màu trắng pha tỳ vàng nhìn cũng lai Tây đấy chứ

-VN đấy nhưng từ Pháp trở về. Lúc trc người ta mồ côi nên ở cô nhi viện, lúc nhận nuôi thì cùng ba và anh 2 trốn ông nội sang Pháp_hắn nói đầy mỉa mai

-vật thể thân của Đinh Hoàng Nhi chứ gì?_Phan ngây thơ hỏi mà không biết rằng nãy giờ nó đã bị tổn thương rất nhiều

-anh chỉ tôi đường đến siêu thị đc không?_ nó nhìn hắn ánh mắt man mát buồn. Có lẽ đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy đc khuôn mặt nó. Đẹp 1 cách hút hồn, nhanh chóng định thần lại, hắn nói

-tại sao tôi phải làm như vậy với 1 đứa mồ côi

-mày nói chuyện như đâm vào mặt ngta vậy_Phan khó chịu khi thấy hắn nói nó như vậy -cũng gần đây thôi, anh dắt em đi nhé. Mình đi bộ_Phan nói với nó

-cám ơn anh, đi thôi_nó đc Phan cầm cổ tay đi thì

-tao đi chung_hắn thấy khó chịu với đôi nam nữ kia nên đi theo

-còn bạn gái anh?_nó

-ồ, cái gì vậy? Vợ ở nhà mà mày ngang nhiên dắt gái vào nhà à?_Phan ngạc nhiên

-kệ tao, cô ta về rồi_hắn

Tụi nó dừng lại ở 1 siêu thị tiện lợi nên cửa hàng mở 24/24

Nó bước vào rồi lấy 2 cái ly khổng của khổng lồ, 5 bịch kẹo bông, 5 bịch kẹo socola m.n, 5 thanh socola nguyên chất, cả chục bịch bánh ngọt, cả thùng sữa đậu nành. Đúng suy nghĩ xem thiếu cái gì không thì

-em ăn gì vậy?_Phan méo mặt

-đồ ăn_nó

-ăn lắm vậy?_Phan

-sống qua ngày_nó

-không ăn cơm à?_Phan

-từ lúc qua Pháp em chỉ toàn ăn mấy thứ này thôi_nó chỉ 1 đồng đồ trên xe đẩy

-hèn gì..._Phan ngấm ngía body nó

-sao?_nó

-như que tắm ấy nhưng 3 vòng rõ rệt đấy, béo thêm 1 tý là chuẩn_Phan đánh giá

-xì. Thôi đi. Chắc là đủ rồi. Đi_nó

Sau khi tính tiền xong nó phải nai lưng ra bê đồng đồ này mà không dám nhờ 2 anh chàng kia

-anh giúp em_Phan chạy lại

-để tôi_hắn

-khỏi_nó

-anh làm đc_Phan giành và chạy trước

-nè. Cô ăn mấy cái thứ đó qua ngày mười mấy năm nay hả?_hắn hỏi sau khi thấy thằng bạn trời đánh chạy mất hút

-ừ

Hắn hơi chạnh lòng, định hỏi tiếp thì đến nhà rồi nên thôi

-cám ơn anh_nó

-để anh mang vào bếp_Phan

-ê, đem lên phòng em đi_nó

-mấy thứ này để ở ngoài không đc đâu_Phan

-em có tủ lạnh mà_nó

-cô mua khi nào?_hắn ngạc nhiên

-lúc nãy_nó

-chắc tôi đến điên với cô vợ này mất, mày đem lên phòng nó đi_hắn nói với Phan

-anh cứ mang lên để trước cửa phòng nhé. Em khóa phòng rồi_nó

-em lên cùng với anh_Phan

-em lấy nước_nó

-vậy anh lên trc nhé_Phan nói tôi mang đồ lên để trước cửa phòng nó

-Nhi năm.nay em bao nhiêu tuổi?_Phan chạy vào bếp hỏi nó trong lúc nó đang uống nước

-em 17t_nó

-vậy em học lớp 11?

-năm nay lên lớp 12_nó

-ờ quên. Vậy hết hè lên lớp 12 rồi hén, hi hi_Phan

-ừ_nó

-sao em không cười_Phan

-có chuyện gì vui đâu mà cười_nó chưng ra bộ mặt khó hiểu

-e cười chắc đẹp_Phan nghĩ

-2 người tâm tình vừa thôi_hắn lù lù bước ra

-em lên phòng đây_nói rồi nó chạy lên phòng

-cũng thú vị lắm nhỉ?_Phan húc vai hắn

-xì. Vợ tao_hắn giờ nắm đấm định đánh thì

-mày cứ từ từ_Phan nhanh ý

Nó lên phòng thì xếp đồ vào tủ lạnh. Dem 2 ly khổng lồ ra lót w miếng giấy vào ly rồi đổ 2 bịch kẹo khác nhau ra 2 li khác nhau kê ngay đầu giường rồi ngủ. Bất giác nó sờ tay lên dây chuyền và mỉm cười “mẹ ơi, con nhớ mẹ” rồi ngủ.....!!!!

2. Chương 2 : Ông Nội

Sáng hôm sau nó dậy sớm để VSCN và về nhà gặp ông nội và ba (vì không muốn thấy nó nên ông bảo là mượn phòng trọ cho nó, đến lúc gần 18 thì về làm đính hôn. Ba thấy thương nó nên gửi gắm nó qua cho anh 2). Nó mặc chiếc sơ mi vải voan màu đỏ dài tay và quần jean đen và giày cao gót đen. Nó mở tủ lạnh lấy bánh và sữa ngồi ăn, xong xuôi phần ăn sáng nó nhét đt và tiền vào chiếc túi và xuống nhà, thấy hắn đang ngồi ăn humboger rất ngon lành. Thaady nó xuống

-ăn đi rồi đi_hắn đẩy nó cái bánh humboger

-a ăn đi. Tôi ăn rồi_nó lấy remotes bật TV lên xem

-ăn bánh ngọt?

-ừ

-no không?

-rất no

-cô sống thế này cũng hay thật_hắn đảo mắt nhìn nó rồi lại hỏi

-tóc cô nhuộm à?

-không. Tóc tôi giống mẹ

-cô có mẹ?

-anh nghĩ tôi từ đâu mà ra hả?_nó cúi

-không. Ý tôi là cô biết mặt mẹ cô?

-qua ảnh thôi_nó bất giác đưa tay lên sợi dây chuyền vỏ ngọc trai bị úp vào

-của mẹ cô?_hắn nhìn sợi dây chuyền

-chắc vậy_nó trở lại bình thường

-đi thôi_hắn kéo tay nó đi

nhà họ Đinh

-cháu chào ông. Con chào ba_nó lễ phép

-mày về rồi à? Chồng con Nhi qua rước mày à? Mày có tư cách?_ông thấy nó với hấn đi chung không tiếc lời chửi rửa

-xin lỗi ông, con sẽ chú ý hơn ạ_nó

-ba không thành kiến với nó có đc không? Nó đâu có làm sai? Nó còn chịu giúp nhà ta nữa mà_ba lên tiếng

-nó đc phong danh là công chúa họ Đinh vẫn chưa đủ?_ông

-xin lỗi, con sai ạ!_ nó tẩy yifnh hình căng thẳng nên lên tiếng

-mày cũng biết chuyện rồi nên tao không nói nhiều. Mai sẽ là đính hôn_ông nói rồi bỏ lên phòng

-2 đứa về đi, cảm ơn con nhé Vương_ba ôn nhu

-không sao ạ_hấn cười

-về thôi, tôi dẫn cô đi đăng kí học_hấn kéo tay nó

Nhưng hấn lái xe về nhà

-anh nói là..._nó lấp lửng câu nói để hấn tự hiểu

-cô không nói hết câu đc à? Tôi xin học rồi, trường đó do tôi đầu tư nên dễ xin lắm

-ờ_nó mở xe rồi đi thẳng lên phòng

3. Chương 3 : Gặp Mặt

-Dậy đi Nhi. Đi học_hấn gõ cửa

-để tôi ngủ. Học sau_nó hét

-cô học trễ 1 ngày rồi đấy

-rồi, dậy đây_nó

-thế mới ngoan

-ngoan ngoan cái quần_nó lèm bèm

Nó chạy vào toilet rồi thay bộ đồng phục. Cũng đẹp đấy. Váy caro trắng xanh dương, áo sơ mi trắng dài tay đc nó xắn đến khuỷu tay, áo gil-lê xanh dương có 3 nút rất to đc khuy từ dưới vòng 1. Nơ cùng màu váy. Nó không thèm thắt nút áo gil-lê, thay vì nó thắt nơ trên cổ thì nó lại thắt trên áo gil-lê ngay trên vòng 1 (cái chỗ để cài chữ A tượng trưng cho học sinh VIP thì nó thắt nơ rồi cài ngay trên cái nơ). Cài tên áo bên trên ngực phải. Nút áo sơ mi đc nó phong phanh 1 tý. Tóc mái đc nó đánh phồng, búi củ tỏi rồi cột turban màu đen đánh beejt lên mái tóc trắng của nó. Giày bata kiểu đế xuồng 5 phân. Nó mở tủ lấy sữa uống rồi đi xuống nhà. Cô đang đi xuống nhà thì sực nhớ “không biết địa chỉ đường để map rồi” thế là nó chôn chân nhìn hấn

-tôi biết tôi đẹp mà_hấn cười cực đều

-xì. A, Phan_nó thấy Phan vào nhà

-nhìn thấy anh vui vậy sao_Phan vuốt má nó

-mày bỏ tay ra khỏi vợ tao cái đi_hấn nhúu mày

-tại vợ mày nhìn thấy tao nên vợ mày vui nên tao nựng má thôi. Với lại mày không thương vợ mày thì để tao_Phan nheo má nó

-đau, Phan_nó sờ mặt

-t không thương nó thì t cũng không nựng mày đâu. Cô nữa, đi học đi_hấn to tiếng

-Phan nè_nó

-sao em?

-địa chỉ trường?_nó nói cực nhỏ

-rồi, hiểu. Anh với em đi bộ tới trường nhé?_Phan

-cũng đc. Đi_nó định đi thì quay lại nhìn hấn

-đi học rồi tooiveef trễ nhé! Chào_nó nói rồi quay đi

-tôi chở em đi!_hấn níu tay nó

-tôi đi bộ. Còn sớm mà_nó

-thế chiều về cô đi đâu?_hấn

-tôi đi thăm 1 người. Anh đừng lo_nói rồi nó đi luôn

-đi ăn với anh rồi tới trường nhé? Sữa không no đâu. Trường không bao bữa trưa đâu_Phan

-thôi. E không đói_nó

-nhìn em xem. Như que tắm ý_Phan buồn

-không sao mà

-thôi, tới trường rồi. Anh về nhé. Lát a đưa em về_Phan

-khỏi. E đi thăm 1 người rất quan trọng

-ai?

-sơ. Lúc trc em trong cô nhi viện. Sơ thương em lắm_nó

-em biết đường à?

-em có địa chỉ. Em sẽ đi taxi

-cũng đc. Em vào đi

-ừ. Chào_nó vào trường thì có 1 đám ánh mắt trái tim chạy húc vào người nó rồi bu lại 1 người con trai làm cho nó té uỳnh xuống đất. Nó không nói gì, đứng lên phủi đồ

-Kelvin à. Làm bạn trai em nhé

-anh ấy thật đẹp

-... cả 1 lũ mê trai bu quanh cái người mang tên Kelvin

-Kelvin? Nghe quen quen_nó lăm bầm mà tay vẫn phủi phủi cái váy

-MẤY NGƯỜI MÙ À? ĐI MÀ TÔNG BẠN GÁI TÔI? THẬT LÀ_Kelvin hét rồi đi về phía nó,khoác vai nó

-em không sao?_Kelvin

-BUÔNG_nó nhấn mạnh, vai thì hất hất tay hấn

-bạn gái Kelvin à?

-cũng đẹp gái quá ha

-xấu như ma. Nhìn là biết. Giả làm gái Tây rồi

Xì xào xì xào....

-bạn gái anh không sao?_Kelvin

-buông ra_nó nói rồi hất thật mạnh tay hấn ra khỏi vai mình

-Ji à. Khó tính vậy?_Kelvin nhú mày

-Kelvin? A, anh_hh_nó đang đi thì nghe tới Ji nên quay ngoắc lại ôm Kelvin

-sao nhận ra em?_nó

-nhìn là biết. Cả cái VN này, có mình em tóc trắng, mắt xanh, mặt V-line đúng chuẩn thôi_Kalvin vuốt tóc, mắt và khuôn mặt nó

BỔ SUNG

-Kelvin:18t là người anh rất thân của nó trong cô nhi viện. Người thứ 2 thấy nụ cười chết người của nó. Yêu thương nó cực kì. Bây giờ thì đc ba mẹ nhận lại nên là con trai độc nhất CỦA tập đoàn chứng khoán đứng đầu VN

-ANH ĐÚNG LÀ KELVIN RỒI_nó hét rồi ôm anh thật chặt

-em gầy quá_Kelvin -em chắc bị áo lực với nhà họ Đinh nhỉ?

-cũng quen rồi anh_nó cười toe

-cái nụ cười chết người này ngoài anh và sơ ra chắc chả ai nhìn đc đâu nhỉ?_Kelvin chọc

-đúng vậy. Nên anh nên lấy nó làm vinh dự đi

-kiêu thế? Hôm nay anh em mình đi thăm sơ nhé?_ Kelvin

-em cũng định rủ anh. Tại em có biết đường đâu_nó

-hức. Anh bị lợi dụng à?_Kevin

-đúng vậy_nó

-em học lớp nào?_Kevin

-12A Vip_nó

-cùng lớp nhé! Sao hôm qua em nghỉ?

-em đi gặp ông

-tới lớp rồi_Kevin

-trễ 5p haha

-2 em sao vào lớp trễ vậy? Tiết nào không đi trễ, đi ngay tiết của tôi. Tin tôi mét chủ tịch không?_ bà cô trẻ nói

-a. Cô là cái chị ngày hôm qua ngồi trong nhà em tình tứ với anh của em phải không_nó

-EM GÁI chủ tịch à?_bà cô

-không. Em là Hoàng Nhi ạ_nó

-vợ...sắp.. cưới_bà cô lấp bắp

-vâng

-tôi là Liên, giáo viên môn Anh lớp em_bà cô cay cú chào

-Nhi, xuống ngồi đây nè_Kevin kêu nó. Thế là cả 1 đồng ánh mắt đổ về phía nó. Cảm thấy thù ông anh yêu quý ghê cơ nên nó chạy xuống ngồi và cầm cuốn tập phang vào người

-a. Đau anh_Kevin ôm bụng

-xì. Em giờ nổi tiếng khắp trường rồi đấy. Nhờ anh cả đấy_nó giả mếu

-sao tại anh?_Kevin kéo nó sát vào người anh

-vợ sắp cưới chủ tịch. Người tình hotboy Kevin_nó mếu

-haha. Sao phải xoắn?_Kevin

-2 em kia. Ngồi học hay là ngồi tán tỉnh nhau?_cô Liên quát làm cả lớp đổ dồn về cặp tình nhân đang ôm nhau

-em lên làm bài này mau_cô Liên chỉ nó. Nó đi lên đứng cầm cục phấn để viết thì

-không làm đc thì tôi về nói với chủ tịch đấy nhé_cô Liên. Nghe thế nó ức lắm nên nó cứ ngoay ngoáy viết. Chưa đầy 1 phút

-làm không đc đâu. Tôi phải cả tiếng đấy_Liên

-xong. Thừa cô. Dễ mà_nó

-hả? Đâu xem đúng không nhé?_ Liên ngìn lên bảng mà mồm há to

-sao em làm đc? Bài này là đề của Đại học quốc gia Anh mà

-thì ra là vậy. Cô nhye vậy là ép học sinh quá đáng đấy_nó giận thật sự

Reng renggg

-chào cô_nó chào rồi xuống lớp

-đi ăn k?_Kevin

-không

-sao?

-no rồi

-nhìn em gầy quá_Kevin cầm tay nó xoay qua xoay lại

Thế là 1 hồi giằng co nó thắng nên nó và Levin ở lại lớp để tâm sự. Nó kể tất cả những gì xảy ra với nó cho Kevin nghe. Kevin cũng sụt thì khóc nhueng mà tiếng chuông đã bắt đầu tiết học thứ 3 nên thôi

Tại nhà hấn

-con nhỏ đó nói đi đâu hả mày?_ hấn hỏi Phan

-tới cô nhi viện_Phan

-mà tao thấy nó xinh mày nhỉ?_hấn

-mày hỏi ngộ? Giờ mới biết nó xinh à? Quá xinh ý chứ_Phan

-thôi đi đón nó tới cô nhi viện với tao đi

-nó bảo nó đi taxi

-cứ đi đón nó là nó đi với mình thôi. Đi_hấn

Giờ ra về noa và Kevin chạy thật nhanh ra cổng trường thấy xe đậu sẵn đợi Kevin

-cậu chủ

-dẫn tôi và cô gái này đi tới cô nhi viện_Kevin nói với tài xế. Tài xế gật đầu mở cửa cho nó và Kevin vào

-ê, mày. Sao Nhi đi với người lạ vậy?_Phan thấy nó đi lên xe

-đuổi theo xem sao_thế là hấn đi theo chiếc xe của nó

Tới nơi nó chạy thật nhanh tìm tới phòng mẹ sơ mà không quên kéo tay Kevin. Tìm đc căn phòng của sơ. Nó dựa người vào tường

-e, hèm_nó giả vờ làm phụ huynh

-ai?_sơ nghiêm giọng

-Ji_nó

-con cứng của ta. Ta nhớ con lắm_sơ nghe tên nó nên đã ôm lấy nó

-sơ quên con huhu_Kevin khóc

-sao quên con đc? Tuần nào con chả tgawm sơ và các em_sơ xoa đầu Kevin

-con à. Ta nhớ con lắm. Hôm nay nhất định phải ăn cơm cùng ta. Nhớ chưa?_sơ vui vẻ

-tất nhiên ạ. Từ giờ con sẽ cùng Kevin vào thăm sơ và các em_nó cười

Góc khác

-ê mày ơi. Nhi cười_Phạn to mồm

Nó nghe đc có tiếng nói quen quen

-Phan, Vương núp cái gì? Ra đây_nó

-ơ anh anh_Phạn

-đây là ai vậy Ji?_sơ nắm tay nó

-con là Vương chồng Nhi_Vương lễ phép

-ta hiểu rồi_sơ sờ tay hắn

-con là Phan. Bạn Vương và Nhi ạ_Phạn

-ừ. 2 con cũng ở lại cùng ta ăn cơm nhé. Bữa cơm chay nhỏ thôi, các con đừng chê_sơ cười hiền

-chê thì sút ra khỏi cửa luôn đi sơ_nó

-con gái ta biết nói móc từ khi nào thế?_sơ nhéo mũi

-từ lúc gặp con sơ ạ_Kevin nhận vợ

-anh muốn chết à? Em chưa xử anh vì cái tội lúc nãy chọc rm để bà Liên bà bắt là may rồi đấy nhé_nó gằm gừ

-gì? Liên anh vẫn à?_Hắn

-ừ, cái cô bạn gái anh ấy_nó tỉnh bơ

-không phải bạn gái tôi_hắn nhẹ tiếng

-không phải á? Rõ ràng là anh ôm cô ấy như thế này mà_nó cầm Kevin đặt lên eo nó -xing rồi nhé, cô ấy vuốt mũi anh nè, rồi đút anh ăn trái cây_nó nhái lại hành động Liên lên người Kevin

-em buông nó ra đi_hắn kéo nó ra khỏi Kevin

-thấy hôm nay Nhi vui nhỉ?_Phan thấy thế liền nói làm nó khựng lại rồi lại lạnh lùng

-đi ăn thôi sơ_nó kéo tay sơ

-mày nói chi vậy. Giờ nó lahi như tảng băng rồi kìa_hắn đập Phan

-đi thôi mấy anh_Kevin gọi

-ờ đi đi_Phạn sợ hắn nên chạy lại chỗ Kevin

-ăn đi các con_sơ gấp nó miếng đậu hủ

-cám ơn sơ_nó cười tươi rồi hôn vào má sơ

-a. Nhi cười, Nhi cười_Phạn như bắt đc vàng

-mày để im coi. Nó lại nín cười bây giờ_hắn nói nhỏ vào tai Phan nhưng đã quá muộn, nó đã không cười nữa

-sơ à. Cìn muốn như Ji_Kevin

-thằng này__ sơ nói rồi gấp rau cho Kevin
 -Ji à. Con hứa là gấp sơ con sẽ cười mà__sơ thấy nó lạnh lùng
 -vâng sơ__nó cười như không
 -tại mày đẩy__hắn đập lưng Phan
 -thôi, các con cứ kệ Ji. Ăn đi__soe gấp cho hắn và Phan đồ ăn
 -Ji à. Hình như mẹ con đang ở Anh__sơ đang ăn thì nói
 -khụ..khụ nước...nước__nó sặc đến đỏ cả mặt
 -em làm sao vậy? Nước đây__gần lo lắng vuốt lưng nó

4. Chương 4 : Bệnh

-không sao__nó
 -ta có số đt đây. Con lấy không?__sơ
 -không ạ
 -này Ji. Chả phải em chỉ mong có ngày mẹ em đón em về sao?__Kevin
 -giờ thì khác__nó đã lạnh lùng
 -tùy__Kevin tối sầm mặt lại
 -trễ rồi thưa sơ con về__nó
 -con ăn hết đi đã
 -con no rồi. Mai con lại đến. Chào sơ nhé__nó hôn lên má sơ
 -con về!
 Nó cùng mấy anh ra ngoài
 -Kevin, em về đi. Tụi anh đưa Nhi về__Phan
 -vậy em xin phép. Chào Ji nhé__Kevin nói rồi mi nhẹ má nó
 -chào anh
 Đợi Kevin lên xe đi khỏi thì
 -nè, mồ côi. Cô biết cô là vợ tôi không mà để hắn hôn vậy?
 -vợ anh không có mồ côi. Còn tôi thì có__nó
 -mày là chủ tịch của 1 tập đoàn mà ăn nói với ngta là mồ côi này mồ côi nọ thế à__ Phan hét
 -em quen rồi__nó
 -về__hắn kéo tay nó
 -khỏi. Tôi mồ côi đây sẽ đi dạo rồi về sau. Thế nhé__nó nói rồi quay đi
 -bị xúc phạm rồi__Phan nhìn theo dáng nó
 -KỆ. nghèo mà kiêu__hắn nói rồi lái xe đi

Còn nó, anh nghĩ sao mà nói tôi như vậy? Tôi muốn bị mồ côi? Tôi muốn bị bỏ rơi để làm vợ anh à? Sướng quá nhỉ? Anh có biết tôi vì ai mà không nhận lại mẹ k? Vì anh đó! Tôi đã thật sự thích anh rồi. Anh làm tôi cảm thấy vui khi có ai đẩy đung đến tôi rồi làm anh ghen. Mà tôi cũng chẳng biết dc cái đó là ghen hay là anh muốn bị tôi cô lập nữa. Nhưng tôi thấy vui khi dc anh làm như vậy. Nó ngồi trên chiếc ghế trong công

viên bất chợt rơi 1 giọt lệ. “Trời ơi, mình tâm thần mất vì hấn thôi” sao lại khóc chứ? Mình mạnh mẽ mà, không thể vì hấn mà đánh mất hình tượng đc. Nó hít thở 1 hơi thật sâu

-cô em. Chơi với ta nhé!_thằng du côn tới

-Biến đi_nhẹ nhàng nhưng ghê người

-mày láo. Rượu mời không uống thích uống rượu phạt à?

-Tôi nói anh biến_nó gần giọng

-vậy chơi với đàn em ta nhé! Lên_hấn búng tay thì chục thằng lao tới. Nó cũng có học võ nhưng thật sự đánh nhiều đây người như thế thì sao mà đánh lại chứ? Nó còn mặc váy. Chết tiệt, đánh bằng tay thì có mà chết à? Kệ thôi, tới đâu hay tới đấy. Nó múa tay và né những cú đánh chết người. Nó giằng co khá lâu thì “Phập” con dao thái lướt nhẹ nhưng khá sâu trên cổ nó, làm nó bật chợt ôm cổ

-chịu thua ta đi cô em

*hoét hoét hoét”

-công an, chạy_tụi nó hô rồi chạy loạn xạ. Nó thì bình thản ngồi dưới ghế đá cầm máu. Nó mở cặp lấy 2 viên thuốc trong suốt ném vào mồm và nuốt. Loại thuốc duy nhất có thể cầm máu cho nó. Tại nó là máu không đông. Thuốc khá hại cho người nhưng nó vẫn phải uống. Yếu 1 tý còn hơn là chết

-cô chơi hàng trắng. Mời cô về đồn_tên thanh niên trong đồng phục xanh nhìn rất đẹp trai chỉ súng về phía nó

-tôi mà có chơi, anh nghĩ tôi chơi ngay ở đây để mấy anh bắt à? Lại còn lựa lúc các anh đang đi đến đây? Tôi tâm thần chắc_máu bớt chảy nên nó buông tay ra khỏi cổ vì giữ chặt này giờ hơi đau

-tôi xin lỗi nhưng cô cũng phải đi theo chúng tôi về đồn để đính chính sự việc_vì là buổi tối nên không ai thấy vết thương của nó. Nó đứng dậy đi thì

-cô không đc đi

-điên à? Hết kêu tôi đi về đồn rồi lại kêu đừng đi. Cảnh sát VN cái kiểu gì vậy?_nó hét

-thế cô đi đâu?

-đi về đồn đính chính sự việc thưa anh_nó nhấn mạnh

-mang cô ta đi

Tại Police

-khoan. Cô bị vết thương này khi nào?_ tên cảnh sát đó hỏi

-lúc này. Có gì k?_ nó ngược mặt lên nhìn thì làm con người đối diện đơ vài giây. Cô ấy thật đẹp.

-tôi băng bó cho cô_Anh lên tiếng (Anh là tên của cảnh sát đẹp trai đó đấy)

-khỏi. Đính chính gì thì đính chính nhanh lên tôi còn về_nó gạt phăng tay Anh ra

-nhưng sẽ nhiễm trùng_Anh lo lắng

-chuyện của tôi. Hối mau đi_nó lạnh lùng

-vết thương rất dài và sâu đó_Anh thật sự lo lắng và khó hiểu với con người của nó

-tôi về đây_nó

-nhưng tôi chưa hỏi gì mà

-tôi kêu anh hỏi. Anh có hỏi không?_nó hét lớn

-đc rồi. Cô theo tôi thẩm vấn

nó đi vào phòng hỏi cung đi 30p thì chưa tới ai đến. Máu điên bực lên định móc đi ra thì. Đồ tôi đâu hết rồi *cạch*

-là anh sao?_nó thấy Anh bước vào

-tôi sẽ thẩm vấn cô

-anh là cảnh sát thì đâu có đi thẩm vấn?

-tôi chỉ là hỗ trợ thôi. Tôi là thẩm vấn viên

BỔ SUNG

-Tuấn Anh:22t là thẩm vấn viên cấp cao. Nhìn đẹp trai cực kì

-vậy vào vấn đề chính đi_nó

-cô có chơi hàng không?

-không

-cô là người nước ngoài?

-không

-người VN không ai tóc trắng mắt xanh đâu, ba và mẹ cô lai tây?

-không biết

-ba mẹ mình mà không biết sao?_Anh nhếch mép

-mồ côi

-vậy cô là đầu đường xó chợ? Vậy khả năng chơi hàng của tụi kia rất cao. Hồi này là đánh nhau giành hàng?

-hàm hồ

-chứ làm sao?

-tôi bị bỏ rơi lúc 8 tháng nên đi gửi vào cô nhi viện. Năm 3 tuổi tôi đi nhận nuôi. Rồi tôi qua Pháp học. Mới về chưa đi 1 tuần thưa anh_nó nói 1 lời

-thế cái này là sao? Nãy tôi thấy cô uống. Nếu là thuốc thì có nước mới uống đi. Đằng này cô lại nuốt chửng. Giải thích đi_ Anh cầm trên tay hộp thuốc màu trắng

-zikco. Thuốc cầm máu. Anh nghĩ tôi chảy máu như thế thì sẽ chạy lon ton đi mua đi nước sao?

-zikco? Máu không đông?_Anh nhíu mày

-đúng

-cô sẽ uống cái này mỗi lúc chảy máu?

-chính xác

-rất hại đấy. Cô không biết sao?

-biết. Thế bây giờ tôi về đi chưa?_nó chống cằm nhìn Anh

-đi rồi. Xin lỗi đã bắt nhầm cô

-không sao. Coi như hợp tác bắt thủ phạm đi. Ra mở cửa đi_nó chỉ tay về cửa

-anh chở em về. Khuya rồi_Anh nói

-cũng đi. Dù sao anh cũng là thẩm vấn viên nên tôi giao tôi cho anh

2 người lên chiếc xe nó im lặng

-em tên gì?

-khó hiểu lắm. Nên không biết thì tốt hơn_nó nhìn ra ngoài cửa sổ

-vậy em bao nhiêu tuổi?

-17

-ừ

thế là im lặng và im lặng

-cám ơn đưa tôi về_nó nói rồi vào nhà trong đồng phục dính máu, vết thương đang loang lổ

-Nhi sao em về.... MÁU_Phan trở mắt nhìn vào cổ nó

-anh bé mồm_nó nhăn mặt

-em không đau sao?_Phan hỏi

-không. Vương đâu?_nó

-nó vừa lên lầu ngủ. Anh đang định về nhà

-vậy anh về đi

-băng vết thương đã

-không sao

Phan đành ngậm ngùi đi về. Nó tới tủ thuốc lấy ra chai thuốc đỏ, oxy già và bông băng rồi ra xích đu ngồi để băng bó. Nó mở nắp lấy thuốc và nước uống 2 viên thuốc rồi cầm thuốc đỏ nhẹ nhàng sát trùng. Sở dĩ nó không đau vì nó uống thuốc nên dù có cụt tay nó cũng không thấy đau là gì. Đang làm ngon ơ thì

-em làm sao thế?_hắn chạy lại nhìn vào vết thương nó mà mắt đỏ cả lên

-không sao, hồi này tôi bị đánh nên phòng vệ rồi bị chém lén thôi_nó tỉnh bơ

-chém lén thôi? Cô là người hay trâu bò mà không đau vậy? Cái mặt cứ bơ ra_hắn quát ầm lên

-tôi không đau, anh hét làm tôi mệt thêm thôi_nó

-anh làm cho em_hắn dịu giọng rồi giặt lấy bông băng thuốc đỏ làm cho nó. Vì cũng mệt nên nó cũng dựa vào xích đu bên kia để cổ bên đây cho hắn làm rồi ngủ quên mất

-xong_hắn vui vẻ lại nhưng nó vẫn nằm im thín thít

“Ngủ ngoài này cũng ngủ đc đúng là heo mà, cái gì đây?” Hắn thấy hộp thuốc kề bên nó. Zilco? Chả lẽ. Không phải chứ? Hắn run cầm cập nhìn nó. Đúng rồi, nó không đau chính là do tác dụng của thuốc. Máu không đông? Em bị như vậy mà sao em nhớn nhoe đi đánh nhau vậy? Em tâm thần à? Tôi thật lo cho em đấy. Người thì gầy. Bệnh tình thì... không đc. Phải chấn chỉnh em mới đc. Vợ yêu! Hắn nhìn nó rồi hôn nhẹ lên má nó

5. Chương 5

Nó mở mắt ra thì thấy mình đang ôm ” vật thể lạ“. Vẫn đang lim dim nên nó bất giác lấy cái tay đang ôm cái ”vật thể lạ” sờ soạng. Thấy có cái gì không ổn, mở mắt ra. Là hắn. Không đc mất bình tĩnh, cố lên Ji

-dậy ngay cho tôi_nó đập hắn

-để anh ngủ_hắn ôm luôn chân nó

-anh mở mắt ra đi. Tôi là J...Nhi đây không phải gái đâu_nó gần giọng

-anh biết

-biết thì buông raaaaaa_nó kéo dài

-Nhi, em và anh nói chuyện đi_hắn ngồi dậy, nghiêm túc nói

-buông chân ra rồi nói chuyện nhé?_nó tròn mắt nhìn hấn

-ừ_hấn buông chân nó ra -từ nay em sẽ dọn qua phòng anh ở_hấn xoa đầu nó

-tôi có bị điên đâu?

-không. Em làm vợ anh mà

-vợ anh là ĐINH HOÀNG NHI, k phải tôi_nó đứng dậy bỏ đi thì hấn nắm tay nó lại, đè nó xuống giường,nằm đè lên nó

-anh..làm gì...vậy?_nó đỏ mặt

-anh xin lỗi vì đã nói em mờ côi. Nhưng anh yêu em thì phải?_hấn thì thầm

-anh điên à? Như thế này là gián tiếp giết tôi đấy!_nó cố vùng vẫy khỏi hấn

-gián tiếp?

-ông nội không cho tôi yêu anh. Như thế là sẽ bôi nhọ danh tiếng nhà họ Phạm. Nhận nuôi tôi là nhục nhã của nhà họ Đinh rồi_nó buồn rười. Vừa nói xong hấn hôn nó

-anh..anh

-Nhi. Em k đc nói như thế_hấn nói hăm dọa

-tôi chính xác là như vậy mà

-anh mặc kệ. Yêu em mới chính là điều quan trọng nhất_hấn mỉm cười

-xin lỗi. Tôi không muốn. Anh thả tôi ra, muộn học rồi_nó

-anh sẽ thả với 1 điều kiện_hấn nhìn nó cực đều

-nói mau đi

-nghe lời anh

-rồi. Buông đi

-ừ_hấn đứng lên rồi đỡ nó dậy. Nó liền chạy về phòng. “Hấn tỏ tình với mình? Thật sao? Ồi. K đc. Như thế thì ông sẽ giết mình.” Kệ đi. Đi học đã. Nó làm VSCN xong thù ăn bánh uống sữa. Uống 2 viên thuốc rồi băng lại vết thương. Tóc hôm nay nó thả ra để che lại vết thương. Nào nề bước xuống nhà

-ăn sáng đi rồi đi học_hấn

-ăn rồi

-bánh và sữa?

-ừ

Đột nhiên nó bị bế xốc lên rồi vào phòng ăn, hấn đặt nó lên đùi mình

-ông nội thấy sẽ..._nó chưa nói hết thì

-ta thấy rồi_ông nội đứng trước mặt nó vẻ mặt hung dữ

-ông à. Cháu.._nó bật dậy khỏi đùi hấn

Chát

-mày dám gạ gẫm Vương của cháu ta_ông chỉ thẳng vào mặt nó

-cháu không..._nó

-là cháu gạ gẫm Nhi đấy ạ_hấn

-từ hôm nay mày sẽ không là ĐINH HOÀNG NHI nữa. Biến_ông tát nó 1 phát nữa và cầm cổ áo nó vút qua 1 bên

-thà không tăng cổ phiếu còn hơn giảm cổ phiếu. Ta nghĩ nên chấm dứt_ông hạ hỏa rồi nói với hân

-còn Nh.. à không, còn em ấy thì sao ạ?_hân chỉ tay về phía nó đang vật vã dưới đất

-không sao. Đừng lo cho tôi_nó nói rồi đứng dậy đi lên phòng

-tao sẽ ày cái thẻ ATM đấy. Tao nghĩ nó sẽ giúp mày. Giờ thì biến khỏi nhà cháu rể ta_ông nói vọng lên cho nó nghe

-..._nó im lặng

Lên phòng nó lấy cái thẻ ATM kia ra đặt lên bàn, xếp đồ vào vali và bước xuống

-em không cần đi. Nhà này của anh mà, anh có quyền cho em sống ở đây_hân nín tay nó

-Vương à. Cháu ta mới có quyền thôi_ông

-cháu ông đã chết. Oing không thể ràng buộc cháu với người đã khuất đc. Cháu xin lỗi_hân xạt lại

-cháu dám nói với ta như vậy sao?_ông mắt long sòng sọc

-cháu không muốn đâu. Nhưng thật sự là như vậy

-anh đừng nói như vậy. Anh đang không tôn trọng người lớn đấy_nó

-mày im. Tất cả chỉ tại mày_nói xong ông lại đánh nó không thương tiếc

-ông à. Dừng lại đi. Ji mới bị thương_hân nhớ lại tên mà Kevin hay gọi nó rồi căn bàn tay đang liên tu

-ông à. Dừng lại đi. Ji mới bị thương_hân nhớ lại tên mà Kevin hay gọi nó rồi căn bàn tay đang liên tục giáng vào người nó

-bị thương? Đáng lắm_ông nó dừng tay nhưng vẫn nhìn nó như ăn tươi nuốt sống

-em lên phòng đi_hân

-thôi. Đến lúc tôi phải đi rồi_nói rồi nó kéo vali đi

-con yêu nó?_ông hỏi hân khi thấy nó đi khỏi

-rất yêu ạ_hân thành thật

-tại sao?

-tình yêu mà ông. Khó nói lắm_hân đang rất đau lòng khi nghĩ lại cảnh nó bị đánh mà cổ vẫn đang bị thương nặng.

-còn Nhi của ta? Nó thật tội nghiệp

-ông à. Chuyện đó qua lâu lắm rồi. Ông nhận nuôi Ji là điều rất may mắn đấy. Cô ta rất xinh đẹp và cuốn hút và chưa 1 lần nào chỉ làm ông buồn đúng không? Ngày hôm nay là do con đã bắt cô ấy ngồi lên đùi mình để cô ấy không thể chạy thoát khỏi bữa ăn. Cô ấy rất gầy đấy ông. Từ lúc ông nhận nuôi Ji về ông có để ý Ji đã ăn gì trong vòng 14 năm kia k? Đó chính là bánh ngọt và sữa. Cô ấy chỉ ăn như thế để qua ngày thôi. Và bệnh của cô ấy cũng rất nghiêm trọng mà hôm qua cô ấy lại bị thương nặng, con lo lắm_hân nói

-cái gì? Nó ăn bánh uống sữa suốt 14 năm. Vậy là kể từ khi nhận nuôi nó. Bệnh? Bệnh gì?_ông hốt hoảng

-ông không biết?_hân ngạc nhiên

-thật sự ta không biết. Mà nó bệnh gì?_ông bắt đầu lo lắng

-máu không động ạ_hân

-cái gì cơ? Thật sao? Mà bị thương? Thương cái gì?

-hôm qua do Ji bị đánh nên phòng vệ thủ bị tụi nó chém ở cổ. Nếu sâu hơn 1 tý có lẽ đã chạm mạch máu rồi

-vậy làm sao nó cầm đc máu

-uống zikco ạ

-zikvo sao? Ôi trời oei. Ta đã quá vô tâm với 1 con người rồi. Mau đi tìm nó về đây đi con. Nó bị thương rất nặng đấy, vận động nhiều rất hại cho nó_ông đấy hẳn

-vâng con sẽ đi tìm

Còn nó, sau khi bị đuổi thù bắt taxi tới cô nhi viện

-sơ à_nó tíu tít khi thấy sơ đang ăn

-con bé này. Sao không đi học đi?_sơ xoa đầu

-con đi liền nè. Sơ băng vết thương cho con đi_nó tém tóc qua lộ rõ vết băng trắng bị thấm máu

-con bị sao vậy_sơ lo lắng-sơ cứ băng đi, con sẽ uống thuốc cầm máu_nó lấy thuốc ra uống

-con đợi ta đi lấy hộp y tế_sơ nói rồi chạy thật nhanh đi mất

-alo Kevin, anh tới cô nhi viện đón em đi học nhé_nó lấy đt gọi Kevin. Nói xong chywa kịp bên kia trả lời thì cúp máy

-con kể ta nghe đi, tại sao bị như vậy?_sơ vừa sát trùn vừa hỏi

-@@#%*#%*#_nó kể từ A-Z câu chuyện cho sơ nghe. Kể cả chuyện hồi sáng nữa

-tội nghiệp. Con cứ ở đây với ta_sơ rơi lệ

-sơ đừng khóc. Con khóc theo đấy. Con sẽ đi làm rồi qua Anh kiếm mẹ_nó gạt nước mắt cho sơ

-rốt cuộc con cũng chịu đi kiếm mẹ_sơ dán miếng băng lên rồi kéo tóc lại chr vết thương cho nó

-hì hì. A, Kevin tới_nó thấy Kevin

-ừ. Sơ, con dẫn Ji đi học_Kevin cười nụ cười tỏa nắng

-con cẩn thận nhé Ji. Mà Kevin này, đừng cho em nó hoạt động mạnh, nó bị thương đấy. À đây là sữa cầm theo mà uống nhé 2 đứa_sơ nói rồi đưa 2 đứa nó 2 hộp sữa

-cám ơn siw. Mà sao em bị thương hả Ji?_Kevin

-vừa đi vywfa kể cho. Giờ thì đi học. Chào soe nhé. Hì hì_nó kéo tay Kevin lên xe rồi kể mọi chuyện cho Kevin nghe. Kevin nghe xong tbif ngủ, nó thù hí hoáy chọc mũi anh

-đến rồi kìa. KEVINNNN_nó hét vào tai

-uef

2 anh em nó nắm tay đưa qua đưa lại làm mọi người phải trở mắt ra nhìn. 1 tay thù nắm, tay thì cầm sữa hút rồn rột. Nhìn như em bé mới lớn vậy. Tối lớp nó và Krvin mới tá hỏa là cả loép đang trên phòng tập nên chạy vù lên phòng thay đồ thay đồ thể dục. Đồ thể dục là 1 cái áo 3 lỗ kín cổ và cái quần short dài tới gối cùng 1 màu caro trawsnv và xanh dương. Học thể dục đành phải cột tóc cao nên lộ rõ ra cái băng trên thương của nó. Kệ. Cứ nói bị xước là đc. Nó đi ra ngoài và ngồi cạnh Kevin

-chào các rm. Hôm nay chúng ta sẽ học võ teakwondo. Và người dạy chúng ta là Tuấn Anh, 1 thẩm vấn viên kiêm cảnh sát quốc gia FBI_thầy giáo nói và giơ tay về phía cổng thì cổng nổ ra bước vào là 1 anh chàng đẹp trai. Còn nó chỉ biết trở mắt ra nhign

-Vin à. Cảnh sát hôm qua bắt nhầm em là ảnh đấy_nó lay lay tay Kevin

-hahaahahahaaa_Kevin bật cười

-đẹp trai quá

-đúng đấy, hotboy cảnh sát mà y ạ

-ước gì tao đc làm bạn gái ảnh

-...

-các em trật tư_ông thầy võ tay bồm bộp -các em mặc đồ võ teakwondo vào rồi ra tập thôi

Nó lủi thủi bước vào phòng thay đồ mặc bộ đồ võ vào mà lòng nó nặng trĩu. Hức, cầu mong ông thầy công an quỹ sứ kia không mời mình lên. Buồn dễ sợ. Thay đồ xong nó bước ra ngoài thì

-em kia_Anh kêu

-thầy kêu em?_nó

-em không nhớ tôi?_Anh

-nhớ chứ. Lần đầu để ấn tượng tốt thế cơ mà_nó nhìn sâu vào mắt Anh

-em đẹp quá_Anh nói xong thì che mồm kiểu lờ lờ -anh lờ lờ

-không sao. Thầy ra nhận lớp đi_nó nhếch mép

“Trời ơi, mắt mắt quá. Đường đường là 1 hotboy lạnh lùng mà lại có thể nói lên những lời như vậy” Anh ngượng đỏ cả mặt

-Hoàng Nhi, em lên đây_thầy kêu nó

-em ạ?_nó trở mắt

-lên đây

Nó ngậm ngùi bước lên, nhìn Anh bằng ánh mắt cầu cứu. Hức, anh ta to con như vậy đã 1 phút chắc bẹp ruột mất. Võ mình cũng đâu có tốt. Muốn khóc quá đi mất

-anh. Nhi bị thương ở cổ, chúng ta miễn em này nhé?_Anh nhìn thầy giáo

-bị thương sao? Nặng không_thầy

-cũng.._Anh nói

-không ạ, trầy xơ xơ thôi_nếu mà nói bị nặng thì đó là điểm yếu của nó cho toàn trường đánh mất. Cả trường có ai ưa nó đâu. Chịu khổ vậy!

-đc, bắt đầu đi. Ai té trước coi như thua_thầy

-NÀY NHI_Anh hét lên

-sao thưa thầy?_nó

-rõ ràng em..em bị.._Anh

-không sao ạ, bắt đầu thôi_nó nói mà sao người nó bủn rủn chân tay

Thế là nó và Anh cúi chào thôi kiểu võ và, Anh bước nó lùi rồi bước sang trái. Anh giơ chân bên phải lên định đá nó theo bản năng sẽ ngồi xuống sẽ né đc, nhưng không, chân phải giơ cao nhưng chỉ để bật người và chân trái đá thấp và dính ngay lưng nó, nó vẫn chưa phục nên quay vòng và bật dậy. Vừa đứng dậy Anh tới nắm cổ áo và cổ gạt chân cho nó té nhưng nó lại nắm cổ áo lại và đá lại chân Anh có thể vừa đáp trả vừa có thể gạt Anh té nhưng đâu có dễ chơi với anh. Giằng co 1 hồi nó mới thấy trong lúc Anh giật cổ áo nó làm cái áo thắt chặt vào vết thương bật cả máu

-Ji, CHẢY MÁU_Kevin hô to làm Anh buông tay ra và nhìn vết thương nó

-em không sao?_Anh hỏi

-không sao, thưa thầy_nó nói rồi cúi chào 2 người thầy “đáng kính” rồi bước vào phòng thay đồ

Nó kéo nhẹ miếng băng thấm máu ra vứt vào thùng rác, máu chảy khá nhiều nên 1 tay nó giữ vết thương 1 tay uống thuốc. Máu đã ngừng chảy nó mới băng lại vết thương. Hôm nay chảy máu khá nhiều nên nó chóng mặt và ngồi phịch xuống đất, đầu óc quay cuồng

-Nhi, em không sao?_Anh định vào giúp nó thì thấy nó ngồi dưới đất, tay ôm đầu

-chóng mặt quá_nó siết chặt tay trên đầu

-để anh gọi cấp cứu

Nó đc Anh và Kevin đưa vào bệnh viện trong tình trạng chết lâm sàng. Người nó như cái xác không hồn vậy, khuôn mặt trắng bệch, người lạnh ngắt, tái tím

cách

-bác sĩ, cô ấy sao rồi_Anh và Kevin đồng thanh

-đã không sao rồi, do thiếu máu thôi. Nghỉ ngơi sẽ khỏe, còn vết thương trên cổ do vận động mạnh nên đã chàm mạch máu, giờ thì không sao. Tránh vận động mạnh là đc_bác sĩ cười

-cám ơn bác sĩ, chúng tôi vào thăm cô ấy đc chứ_Kevin

-đc thôi, vào đi_bác sĩ đứng nép qua 1 bên

Nó nằm đó bất động

-em tên là kevin à?_Anh hỏi

-sao thầy biết?

-thấy tên em trên áo thể dục

-à vâng

-mà tôi hỏi em 1 điều nhé? Hoàng Nhi chẳng phải là con gái nhà họ Đinh sao? Nghe nói nhiều năm qua đc ở VN học tại gia đờ đến năm 17t lấy thiếu gia họ Đinh. Vậy sao, trong lúc thăm vấn lại nói du học Pháp?_Anh nhíu mày

-vì tôi không phải Nhi_nó tỉnh

-em tỉnh rồi à?_Kevin

-em không sao chứ?_Anh hỏi

-không sao, đỡ hơn rồi. Cám ơn thầy đã giúp_nó vẫn nằm im trên giường và không có ý định ngồi dậy

-mà em nói em không phải Nhi là sao?_Anh nhíu mày

-cho anh kể đó Kevin, dù sao cũng kết thúc rồi_nó

-ừ, chuyện là !@#\$\$%^&*()..._Kevin kể lại tất tần tật không thiếu thứ gì

-thế tên thật là gì?_Anh

-em không biết. Lúc chưa nhận về nuôi, mọi người hay gọi em là Ji_nó

-à, vậy anh sẽ gọi em là Ji nhé_Anh

-thầy gọi thế thì em vui chứ sao mà phải hỏi_nó

Bên hấn thì đc ông cho phép đi tìm thì chạy lại cô nhi viện thì đc biết nó đi học rồi nên chạy đến trường thì mọi người nói nó đc chuyển vào bệnh viện vì bị thương, hấn tức tốc chạy đến bệnh viện và ù ù chạy vào phòng nó

-NHIIII_hấn chạy lại nó

-hả? Cái gì? Sao lại ở đây?_nó nhíu mày

-vợ anh, anh đi tìm

-ông nội đánh em chết mất_nó méo mặt

-ông nội cho phép mà

-nhưng tôi không muốn

-Ji à, ta đồng ý thật. Con về nhà làm cháu, 1 đứa cháu đúng nghĩa của nhà họ Đinh nhé?_ông bước vào

-xin lỗi ông. Cháu nghĩ cháu sắp tìm đc mẹ rồi_nó cười

-Ji, em vừa làm gì thế?_hắn

-làm gì?_nó ngạc nhiên

-em cho người thứ 3 nhìn thấy em cười à?_Kevin trở mặt. Nó như ý thức đc nụ cười đó liền vuốt miệng trở lại bình thường

-đây là hình ảnh con phải sống trong 14 năm sao Ji_ông đau khổ nhìn nó -không cười, không nói, kể cả ăn cơm con cũng chẳng chịu ăn. Bệnh tật cũng chẳng chịu nói? Con vẫn chịu đựng đc những lời miệt thị của ta mà sống sao?

-con cũng lừa dối ông mà_nó -con đã trốn ông sang Pháp thay vì con phải ở trọ chờ đến năm 17t

-ta biết điều đó rồi. Ta còn biết chuyện năm 4 tuổi con còn phải vào trại tâm thần chữa bệnh trầm cảm cơ

-ông biết khi nào ả?_nó

-sau khi nghe Vương kể chuyện ta gọi cho ba con và hỏi mọi chuyện. Ông ta nói cho ta nghe hết

13 năm trước

Sau khi đc nhà họ Đinh nhận nuôi, nó bị ông tách ra nên đc anh 2 và ba trốn sang Pháp. Nó sau khi đc tới Pháp thì anh 2 cũng không quan tâm nó là mấy, nó như nhận thức đc nên nhốt mình trong phòng không ăn không uống suốt 2 tháng, đến khi anh 2 vào thăm nó thì thấy nó đã gầy vì kiệt sức. Lúc nó tỉnh dậy cũng là lúc nó không nói với ai câu nào. Nó im lặng đến kì lạ, nó lại rất thích bóng tối. Nó hay ngồi 1 mình trong bóng tối và ngắm ra chỗ có ánh sáng. Khuôn mặt nó như vô hồn, nhìn nó ai cũng tưởng nó là 1 búp bê sống thực thụ, tóc trắng, mắt xanh và khuôn mặt vô hồn không cảm xúc làm cho người ta rung mình. Đến khi nó vô tình đập lên mảnh thủy tinh thì máu cứ chảy không ngừng, anh nó thì tìm mọi cách để máu ngừng chảy, còn nó đứng đờ không quan tâm. Thấy có dấu hiệu lạ từ nó thì đem nó đi khám và bác sĩ nói nó bị trầm cảm nặng cần phải đưa đi vào trại gấp. Nó đc điều trị đặc cách suốt 3 năm trời, đến khi nào có thể nói chuyện và bình thường thì lúc đó nó đã trở nên lạnh lùng với mọi thứ xung quanh. Nó đã như thế suốt 14 năm trời

6. Chương 6

-mà con nói con tìm đc mẹ là sao_ông

-sơ nói mẹ con liên lạc với sơ và mẹ đang ở Anh ả_nó mỉm cười

-con định làm gì?

-qua Anh với mẹ ả

Cả phòng im lặng nhìn nó

-sao mọi người nhìn tôi?_ nó khó chịu

-à không có gì_mọi người đồng thanh

-em muốn về_nó

-k đc_lại đồng thanh

-why say no?_nó méo mặt

-em đang bệnh mà_Anh lên tiếng thì cũng là tâm điểm chú ý của hắn

-ai đây Ji?_hắn

-thảm vẫn yên

-sao ở đây?

-nãy dạy tụi tôi võ

-vậy thôi à?

-không. Anh ta còn tưởng tôi chơi hàng trắng và bắt tôi về đồn để thẩm vấn_nó mét lẻo

-nhưng cũng có anh nên mới cứu em đấy nhé_Anh

-cứu em mà đến tận 30p sau thầy mới thấy vết thương cơ đấy

-tại trời tôi_Anh biện minh

-em về với anh nhé?_hắn nắm tay nó

-buông ta đi. Tôi ở với sư_nó rút tay lại

-ông cho phép mà_hắn nhăn mặt

-nhưng tôi không muốn

-em nhớ điều kiện sáng nay chứ?_hắn nhìn cực gian

-này anh..._nó bật dậy thì lại nằm xuống và nhăn mặt

-em bắt cần quá đấy_Kevin

1 tuần sau nó đc xuất viện

-Ji, anh công em ra nhé?_Kevin nó

-điên sao?_nó

-đúng

-đúng. Điên à_hắn

-Vương nói đúng đấy. Để em tự đi_nó nhìn Kevin

-hả? Anh định nói là vợ anh, anh công chứ bộ_hắn

-đc rồi cảm ơn. Có chân mà_nó nói rồi đi ra ngoài

Râm

-cột điện dựng giữa đường hức_nó ôm đầu khi bị người nào đó đâm.l

-anh là Anh nè. Cột điện nào?_Anh giơ tay đỡ nó dậy

-ơ thầy. Thầy vào đây làm gì?_nó

-em thôi gọi tôi là thầy đi_Anh nhú mày

-ơ thế gọi là gì ạ? Chú ạ?_nó ngơ mặt

-anh đâu già đến thế?_Anh

-à, hiểu rồi. Anh and em chứ gì_nó

-nè Nhi, em đi nhanh quá đấy_hắn thở hì hà hì học

-sao thở ghê thế?_nó vuốt lưng hắn

-anh kêu thằng Phan đứng ngoài đón tụi mình về. Nhưng em chạy trước, tụi anh báo cho Phan là em ra rồi thì nó bảo em chưa ra làm tụi anh nhón nháo đi tìm. Một chết đc_hắn vừa nói xong thì nó quay sang nhìn Kevin cũng hì hà hì học mà thở làm nó bật cười. Nụ cười tươi roi rói

-Ji à. Em cười chói quá_hắn bụm miệng nó

-buông ra. Tôi không cười là đc chứ gì_nó gạt tay hắn rồi trở về khuôn mặt lạnh lùng không ai bằng

-lạnh chanh quá. Ji rất ít khi cười trước mặt ai đâu. Hôm nay cô ấy cười lai che mắt. Anh đúng là thần kinh mà_Kevin mặt nhăn như khi

-không phải cậu thấy vợ tôi cười nhiều rồi sao?

-đúng là thấy nhưng phải cả tháng đấy. Cơ mà này Ji, dạo này em cười nhiều đấy. Có chuyện gì vui à?_Kevin bá cổ nó

-vui á? Vui mà nằm viện giờ mới ra nè_nó luồn tay qua eo Kevin rồi đi ra khỏi bệnh viện. Làm hấn như nổi đom đóm mắt

-hello baby_Phan thấy nó ra thì nhảy chân sáo tới chỗ nó

-khiếp. Thấy em mà anh vui thế à?_nó trề môi

-tất nhiên. Cả tuần không gặp em rồi con gì_Phan nhéo má nó

-này. Mà đc lòng vợ tao hơn cả tao rồi đấy_hấn thấy Phan nhéo má nó nên tức lồng tức lộn

-ai biểu mày. Ngu thì chịu_Phan nói rồi kéo nó vào trong xe

-giờ mày đi bộ à?_Phan nhìn nó

-tao đi với Anh_hấn nói

-tôi không muốn_Anh nói

-thấy chưa? Mày vào không?_Phan mở cửa xe cho hấn

-không_hấn

-thế tao dẫn Vin và Ji đi chơi đây. Mày biến đi_Phan nói thì đóng cửa xe lại rồi bước đến chỗ lái xe

-đi đâu bây giờ?_Phan hỏi

-đi ăn_Kevin

-đi công viên_nó

-thế giờ đi đâu?_Phan khó xử

-anh với em bồi bổ cho Ji không?_Kevin nháy mắt với Phan

-anh thích em rồi nhé Kevin. Nhà hàng Xoay thẳng tiến_Phan chạy xe đi không để nó phản ứng

Còn ben hấn

-tôi về đây_Anh nói

-anh chở tôi về_hấn

-sao phải nhue vậy?

-tôi mời đi ăn. Đc chưa?

-nhà hàng Xoay nhé?_Anh cười cực gian

-biết chọn đấy. Đc thôi_hấn

thế là 2 người bọn họ cũng Xoay Restaurant

-em ăn gì Ji?_Phan hỏi

-cô ấy chưa bao giờ ăn mặn đâu. Để em chọn_Kevin

-thật à?_Phan ngạc nhiên

-hồi ở cô nhi viện toàn ăn chay. Lúc đc nhận nuôi toàn ăn bánh uống sữa, có ăn cái quái gì nữa đâu_Kevin hậm hực nhắc lại

-cũng hay nhỉ? Thế mà 3 vòng, vòng nào chuẩn vòng đấy mới hay chứ_Pahn lườt người nó

-xì. Ê hình như là_nó chỉ tay về phía cửa có 2 nguowgi bước vào

-hú. Vương_Phan gọi. Còn Kevin đã gọi đồ ăn xong

-mày dẫn vợ tao đi ăn à?

-ừ. Giỏi k_Phan vỗ ngực

-em ăn gì vậy Ji?_Anh hỏi

-bít tết phô mai_Kevin nói

-này. Nặng bụng em lắm_nó thì thầm vào tai Kevin

-đồ ăn của quý khách

-cho tôi thêm 2 phần_hắn

-vâng

Nó nhận đc đĩa thịt bò thì mặt tái mét. Ôi trời, tôi ghét thịt bò

-bồi bổ máu đấy. Ăn mau_hắn

-anh cắt ra rồi. Ăn đi_Kevin đẩy đĩa thịt bò về phía nó. Nó chằm miếng thịt bò tồi giờ giờ trước mặt. Hắn ngửa mắt với cii

7. Chương 6.2

Hay ngửa mắt với cô vợ cứ cầm miếng thịt trên tay chả chịu cho vào mồm. Hắn tới giật lấy

-1 là em để anh dứt cho ăn. 2 là anh sẽ ăn em ngay lập tức_.hắn cực gian

-tôi tự ăn

-không có lựa chọn thứ 3

-đc rồi. Tùy anh

Thế là hắn phải xiên cho nó từng miếng thịt một. Nó chỉ ngồi không, chả làm gì. Cho đến khi

-lát mày chở Kevin về. Cảm ơn Anh để đưa tôi tới đây. Lát nữa sẽ có người đón 2 vợ chồng tôi về

-anh gộp tôi vào với anh. Anh không ngưng mồm à?_nó

-Im và ăn đi_hắn

-anh dứt tôi cơ mà_nó chả chịu thua

-nè_hắn đưa miếng bít tết vào mồm nó

-thế ai đưa về?_Phan hỏi hắn

-GVCN lớp vợ tao

-khụ..khụ nước_nó bị sặc rồi rồi tay bồm bộp vào ngực

-em sao vậy vợ?_hắn đưa nước rồi vuốt lưng nó

-sặc chứ sao? Hỏi thừa_nắm không thèm nhìn hắn -lát chở em về cô nhi viện nhé Phan?_nó

-k đc. E phải về nhà anh_hắn

-anh điên à? Sao tôi phải làm vậy?_nó

-em là vợ tôi. Tôi cũng không muốn hạ số cổ phiếu. Tất cả trang bìa đều có mặt cô. Giờ cô lại lết xác tới cô nhi viện để sống thì công ty ông và tôi sẽ làm sao?_hắn tức giận

-tại sao lại có mặt tôi trên trang bìa? NÓI_nó còn tức 10 lần hấn

-vợ xinh đẹp của tổng tài_hấn tỉnh bơ

-ai làm?_nó

-tôi và ông thông đồng để bắt em phải về với anh_hấn

-á xì. Thật là_nó

-vậy nhờ người tới cô nhi viện lấy đồ về hộ tôi_nó nhăn nhai vì nó cũng rất thương ông mặc dù nhiều năm qua ông không xem nó ra gì

-thế mới ngoan. Há mồm ra_hấn xoa đầu nó rồi đưa miếng thịt vào mồm

-lát tôi đi xe Phan về_nó

-sao?_hấn

-tình nhân cái anh đi với nhau. Tôi chen vào làm gì?_nó

-ĐINH HOÀNG NHI. LIÊN LÀ BẠN TÔI. EM LÀ VỢ TÔI. EM MỚI LÀ TÌNH NHÂN CỦA TÔI_hấn hét lên thì ngay lập tức bị nó bịt mồm ngồi xuống

-anh làm gì vậy? Người ta nhìn kìa_nó

-em chọc giận tôi thôi?

-tôi á? Tôi nói gì không đúng. Rõ ràng tôi thấy anh dắt Liên về nhà rồi còn đút cho nhau ăn. Tình tứ hơn tôi và anh bây giờ nữa_nó

-em ghen à?_hawdn

-còn lâu_nó trề môi

-Ji à. Mất hình tượng quá. Có bao giờ em lại cãi tay đôi đâu_Kevin nhìn cực gian

-nghe vắn của yêu đây mà_Phan nói. Nó như nhận ra có sự thay đổi liền lạnh lùng như băng

-im và ăn đ_nó nói nhỏ nhưng đi sâu vào lòng người, lạnh cả sống lưng. Cả đám nháo nhào vào ăn. Nó thì đứng đưng nuốt đồ ăn xuống sẽ có người đưa đồ ăn vô

-A. No quá_Phan vỗ bụng bình bịch sau khi bước ra quán

-Ji. Đi chơi không? Giờ mới 3h à_Anh khoác vai nó

-đc ạ. Em nói Đàm Sen vui lắm. Chưa bao giờ em đi cả_nó cười tít cả mắt

-hức. Em cười làm tim anh đập nhanh quá_Anh ôm tim

-thầy này. Thầy đang gạ gẫm học trò đấy, thầy thể dục ạ_nó

-đã nói là kêu là anh đi mà_Anh nhăn mặt

-gì đấy? Ăn hiếp vợ tôi à?_hấn bước tới

-vợ anh ăn hiếp người ta, giờ nằm ôm tim kìa kìa_Kevin chỉ về phía Anh đang còn giả vờ đau tim

-sao thế Ji?_hấn

-tôi cười rồi cái anh ý nói đau tim_nó

-em cười làm sao?_hấn

-vậy nè..._nó cười y như thật

-đến cả anh còn đau tim huống hồ gì là hấn hả em_hấn khổ sở

-mà sao em cười_Phan

-a ấy bảo dẫn em đi đầm sen ạ_nó

-em chưa đi bao giờ_hắn và Phan đồng thanh

-ừ. Chưa bao giờ_nó tỉnh ruồi

-mai đi. Liên tới rồi_hắn

-tôi không đi với Liên và anh đâu. Tôi đi với Vin, Phan và Anh thôi_nó chạy lại ôm Kevin như con nít

-đi thôi anh_Liên từ trong xe bước ra

-Ji, em buông Kevin ra đi. Anh đi với em, đc chưa?_hắn nói. Nó cũng nghe rồi buoobg Kevin ra

-Ji là ai anh?_Liên

-tên cún cớm của Hoàng Nhi, vợ anh_hắn nói

-vậy ta về nhà nhé?_Liên nghiêng răng nói mà nhìn nó

-anh xin lỗi. Em về đi. Anh dắt vợ anh đi chơi_hắn ngoắc nó lại, 5s lượng lự nó cũng bước bên hắn -vợ_hắn nói rồi xoa đầu nó

-đi đâu thế?_Liên

-Đầm Sen đấy cô_nó

-cô đi với mọi người nhé? Đc k anh?_Liên nhìn nó rồi cầm tay hắn

-bẩn tuổi_nó làu bàu

-cái gì bẩn hả vợ?_hắn

-tay anh ấy. Bẩn rồi kìa_nó chỉ vào cái tay mà hắn bị Liên nắm

-em buông ra đi Liên. Vợ anh ghen kìa_hắn rút tay ra

-em ghen á? Diên à? E đi đây_nói rồi nó chạy lại Kevin

-e đi với_Liên nũng nịu

-ừ đi_hắn bấm bụng cho đi

Đầm Sen

-đây là Đầm Sen ạ?_nó chỉ tay vào trong

-ừ_Anh xoa đầu nó

-chả muốn vào nữa_nó định vào thì thấy Liên khoác tay hắn đi vào

-sao?_Phan, Anh, Kevin đồng thanh

-ngứa mắt ạ_nó

-kệ đi. Anh muốn đưa em đi chơi_Phan nhỏ nhẹ

-đc thôi. Đi_nó kéo mọi người đi vào

Ôi. Lần đầu tiên nó cảm thấy vui như vậy. Nó cứ chạy lon ton làm mọi người đi theo đến chóng mặt. Nào là thác nước, tàu lượn, mê cung... Hắn thì cũng khó chịu vì Liên nói Liên mệt nên phải công nhưng hắn vẫn nhìn theo nó, nó cười thật đẹp. Bây giờ hắn mới sực nhớ. Nó còn chưa 18t. Ở nó vẫn còn sự hồn nhiên, hoạt bát, có lẽ sự lạnh lùng chỉ là vỏ bọc của nó.

-mình đi công viên nước đi_Liên

-em đang mệt mà, bắt anh công muốn sụi lưng_hắn

-anh không muốn công em?

-ừ_hắn tỉnh bơ

-thả xuống đi

-phù...may quá_hắn buông tay

Lien tức tối chạy lại kéo tay nó suýt thì nó chúm mũi ra đằng sau may nà Anh đỡ kịp

-cô làm gì vậy hả_Phan mặc dù không có tình cảm đặc biệt với nó nhưng khi nhìn thấy nó thì chỉ muốn nó làm em gái cưng số 1 của mình thôi

-ơ, xin lỗi em. Em ổn chứ_Liên sờ soạng nó

-buông tay cô xuống đi_Kevin

-ờ. Mọi người đi bơi không?_Liên

-không_cả lũ đồng thanh có cả hắn

-sao? Em thích bơi_Liên nhìn như bà già làm nũng em bé vậy. Nhìn tởm cực

-Ji vết thương chưa lành hẳn nên tránh nước_Phan

-thế Ji ngồi trên bờ, mọi người đi chơi cùng em_Liên

-tôi dẫn Ji đi chơi chứ không phải cô. Muốn đi thì đi 1 mình đi_Anh nói rồi quay đi. Nó, Phan và Kevin cũng bước theo

-suy nghĩ đi_hắn vỗ vai Liên rồi cũng đi theo tụi nó

-ăn kem k Ji?_Anh

-có ạ_nó

-mọi người ngồi ở đây đi, tôi đi mua kem_Anh

-ok_đồng thanh

-mua em nữa_Liên

-biết rồi_Anh cười cực đều rồi nháy mắt với nó. Làm nó cứ đơ ra

8. Chương 6.3

15p sau Anh trở lại trên tay cầm 6 cây kem. Chia cho từng người. Nó ngồi ăn mà cứ luyên thuyên là liếm nó hay là nhai nó. Vâng! 1 câu hỏi làm cả đám ngớ ra chả biết nói gì. Tại nó toàn mua kem hộp về ăn thôi, cầm cây kem nó không thấy muốn nên chả biết xử lí ra sao, ngồi nhìn mọi người ăn sao nó bắt chước y như vậy

-a sao em đau bụng quá_Liên ôm bụng

-thế mau đi đi_Anh hôn ha hôn hờ

-anh dắt em đi đc k?_Liên nhìn hắn

-ĐỂ EM Ạ_nó hét

-sao vậy?_Liên nhăn mặt

-CHỒNG CỦA EM là con trai ạ, làm sao mà dắt cô đi vào khi vệ sinh nữ_nó nhăn mặt từ ‘ CHỒNG CỦA EM’

Nó dắt Liên đi, Liên cứ vúi lấy cái vết thương của nó, cũng may lúc này nó có uống thuốc nên cái sát thương của bà không sao nếu không chắc nó điên lên mà giết bã mất. Sau khi bà cô an toạ trong vệ sinh thì nó chạy ù ra ngoài

-ANH BẦY TRÒ À???_nó hét vào mặt Anh

-ừ, anh cho thuốc xổ giun vào kem_Anh ôm bụng nói rồi cười ha ha

-hay nhỉ?_nó nhăn mặt -bã sất thương em rồi đây này_nó chỉ tay lên cổ, đâm 1 tý máu

-JI, EM LÀM SAO_cả đám thốt lên khi nhìn máu

-thì em đỡ bạn gái của chồng em đi Willam Cường (WC) thì cô ấy cứ vúi lấy cái vết thương_nó tưởng thuật

-đến khi nào em mới hiểu anh hả? Anh yêu em cơ mà, không yêu giáo viên của vợ đâu_hắn chạy lại nó hôn lên má nó

-anh thôi ngay đi_nó quẹt quẹt tay lên má như muốn vứt nụ hôn đấy xuống thì bị hắn chụp tay lại

-muốn anh hôn lại?_hắn

-biến thái_nó lèm bèm

Hức. Sao đc hắn tỏ tình mà mình vui quá vậy? Mình rất thích đc hắn tỏ tình như thế này, rất muốn đồng ý nhưng... hức, anh tỏ tình chỗ nào hơn hộ em cái đi. Đang mân mê suy nghĩ thì Liên đi ra nói

-chắc em về trước, mọi người vui vẻ đi nhé_Liên nói

-ừ

Thế là Liên đi về cả đám reo lên sung sướng. Ai biểu chị giành chồng em? Em không mang axit tạt cho chết là may mà ở đó sất thương tôi. Lên lớp ta đây sẽ bày trò. Haha, nhìn thế thôi chứ ta và Kevin lúc ở trại mồ côi cũng đã từng đánh suýt chết cái đứa nói ta bị bạch tạng đấy.

Còn về phía Liên. Cô ấy bỏ đi trong hậm hực “Nhi... Đình Hoàng NHì cô nghĩ cô sẽ thắng tôi sao? Lên lớp, tôi sẽ để em bị nhục mặt. Em đừng đến tôi là không yên đâu. Để em nhục mặt trên trường là còn may cho em đấy. Chờ đi, nhóc con”

Nó biết ả rất bực, nó sẽ cảnh giác sau giờ thì chơi đã. Hôm nay vui thật, nó lần đầu đc đi chơi như thế này, thoải mái vô cùng. Giờ cũng chấp tối cả đám đi về nhà, Kevin có xe tới đón, Anh và Phan tự đi xe về. Nó và hắn ngậm ngùi bắt taxi.

Vì hôm nay chơi rất mệt nên rất buồn ngủ, gật gà gật gù 1 hồi cũng gục đi, gục đâu không gục lại gục ngay vai hắn. Hắn đang ngồi lướt về cổ phiếu thì thấy nó đang an toạ trên vai hắn, hắn mỉm cười

-vợ của thiếu gia thật đẹp_tài xế

-cám ơn_hắn rất tự hào về cô vợ này

Về đến nhà thấy nó vẫn ngủ ngon nên hắn không nỡ kêu dậy nên bế nó vào nhà và đi thẳng lên phòng của hắn. Đặt nó xuống giường nó khê nghiêng người. Hắn thì đắm đuối nhìn nó, đúng là nó có gì đó nhìn rất Tây, lông vi dày, dài và cong, mũi nhỏ nhắn, cao và thẳng, miệng chúm chím có màu hồng tự nhiên, khuôn mặt V-line đúng chuẩn, tóc trắng có tý màu vàng, dài và xoăn nhẹ nhìn hút mắt cực, không thể bỏ qua chi tiết là nó có nước da trắng ngần, trắng không tí vết. Hắn bị lỗi 1 nhịp tim khi nhìn nó, đôi môi kia làm hắn rất muốn hôn nó, nghĩ là làm hắn hôn nhẹ lên môi nó nhưng khi hôn rồi lại không muốn rời ra chút nào nên thừa cơ hội lúc nó mở miệng để thở thì xâm nhập vào khoang miệng, truy tìm lưỡi của nó để khiêu vũ lưỡi cùng hắn

-ừm... ra_nó khó thở

-không_hắn xa môi nó ra 1 tý trả lời rồi lại tiếp tục hôn nó

Nó như bị kích động bởi nụ hôn của hắn. Lúc đầu nó chống cự và đẩy hắn, thậm chí nó đã cắn hắn nhưng hắn chỉ nhịu mảy nhưng không bỏ cuộc. Nó đành chịu đựng rồi đáp trả hắn. Nó và hắn dây dưa đến khi

-em nhớ lúc ở nhà hàng anh nói gì không?_hắn

-nói gì?

-tuyệt anh!!_hắn cực đểu nhìn nó. Nó như hiểu ra mọi chuyện thì tay hắn đang mân mê đường cong hoàn mỹ của nó

-anh làm gì?_nó né bàn tay kia

-ăn em_hắn -em hút hồn quá, em chịu k đc_hắn gian khổ

-nhưng...nhưng...tìm_nó chưa kịp chối thì hắn hôn nó, tay thì đang tháo bỏ đồ nó vào. Nó cũng hoà nhập vào cuộc chơi mà gỡ nút áo cho hắn. Hắn hôn hít tất cả mọi thứ trên người nó, đến khi chạm tay vào chỗ thâm kín nhất. Hắn hít 1 hơi rồi từ từ đưa cá của hắn vào

-ây, đau_nó vịn vai hắn nhăn nhó

-của em nó nhỏ quá, anh cũng khó chịu_hắn không dám nhúc nhích vì thấy nó nhắm tịt cả mắt vì đau -anh sẽ nhẹ nhàng nhé?

-ừ ừ_nó

Hắn từ từ đưa ra đưa vào làm nó phải rên lên vì đau đớn nhưng chỉ 1 lúc sau nó đã dịu đi hắn và bị hắn bày ọi tư thế khó coi. Đêm đấy nó và hắn cuốn lấy nhau như không muốn rời, nhưng vì kiệt sức nó lăn ra ngủ. Hắn mỉm cười nhìn nó thì thầm

-em là của anh rồi đó, vợ yêu!!!

9. Chương 6.4

Sáng hôm sau dậy, nó thấy chỗ đấy rất đau “chết tiệt! Anh thật là cái đồ biến thái mà.” Nó tức giận bước xuống giường thì đứng không vững nên bị té 1 cái uỳnh đấy đau đớn

-vợ. Em sao thế?_hắn nghe tiếng động mạnh nên thức giấc thì thấy nó đang cuốn cái khăn tắm mà ngồi dưới đất

-anh còn hỏi sao?_nó nhăn nhó, khổ sở

-vợ đau lắm à?

-anh hỏi thừa quá đi mất_nó đau đến mức bật khóc

-vợ đừng khóc mà, anh xin lỗi_hắn thấy nó khóc nên rồi rầm rôi chạy lại ôm nó

-cái tên chồng biến thái này? Anh còn ngồi đó ôm em? Đi ra coi, trễ giờ học rồi_nó đc hắn ôm nên nín khóc ngay

-ừ_hắn bế nó vào toilet rồi đi qua phòng nó làm VSCN đỡ vậy

Nó cảm thấy vui vô cùng. Rốt cuộc thì nó đã có thể ở bên cạnh hắn, đc sống đúng như cái tên cao quý Đinh Hoàng Nhi ” chị Nhi à, chị không trách em chứ?” Nó làm VSCN xong thì lấy cái áo sơ mi rộng thùng thình kia đi qua phòng nó lấy đồng phục

-vợ. Lát chồng chở vợ đi học. Rồi chồng nhờ người đem đồ vợ qua phòng chồng nhé?_hắn biết nó thế nào cũng qua phòng lấy đồ nên đưa ngay cho nó bộ đồng phục

-cám ơn. Anh ra ngoài đi, em thay đồ_nó cười

-vợ mặc đồ của anh nhìn quyến rũ quá_hắn đảo mắt trên người nó

-anh muốn chết à?_nó gơ nắm đấm đe dọa

-tay vợ nhỏ xíu à. Không làm đau đc anh đâu. Thay đồ đi *chụt*_hắn nói rồi 3 chân 4 cẳng chạy mất tiêu

Nó mỉm cười, không biết phải nói thế nào nữa, chỉ biết nó đang rất hạnh phúc. Hắn đã thay đổi nó, nó cười nhiều hơn, nói nhiều hơn, làm ông nó thay đổi cách nhìn về nó. Nghĩ đến điều này nó muốn nhảy xuống ôm hắn quá. Nó vui vẻ thay đồ, cột tóc xong thì phi phân xuống nhà tắm.luôn kêu “chồng ơi, chồng đâu?”

-vợ sao thế? Mới rời nhau đc 15p thôi mà nhớ à?_hắn cười rất ấm áp. Nó không nói gì chỉ gạt đầu lia lia mà nhảy vào lòng hắn, ôm chặt cứng

-đi ăn cơm rồi đi học. Hôm nay anh cũng phải lên trường em đấy_hắn nhéo mũi nó

-đau, mà anh lên làm gì?_nó ngóc đầu ra hỏi hắn mà tay vẫn ôm hắn

-party. Lát em sẽ biết thôi_hắn hôn nhẹ môi nó -ăn sáng thôi

-ờ ok_nó vui vẻ nắm tay hắn bước vào phòng ăn. Kéo ghế ra ngồi, nó đang định ngồi xuống thì hắn nhảy tót vào chỗ ngồi đấy, nó không kịp phản ứng thì đã ngồi trên đùi hắn và bị hắn ôm chặt

-không thoát đc_hắn nói làm mặt nó đỏ bừng bừng thấy rõ

-mặt vợ đỏ nhìn đáng yêu phết_hắn nhéo má nó

-anh thích bạo lực vũ khí à?_nó cầm đôi đũa

-không đánh lại bằng tay nên chơi bằng vũ khí à? Chơi luôn, cho em dùng vũ khí, anh chơi tay không_hắn

-không chơi nữa. Em ăn cơm_nó bỏ luôn miếng thịt vào mồm.

Ăn cơm cũng ngon quá trời vậy mà bao lâu nay mình chả ăn, mình đúng là đại ngố mà. Thế là nó ngồi ăn nhồm nhoàm, còn tranh luôn phần ăn của hắn. Hắn cũng thấy vui vì nó chịu ăn, ngồi thiên vị trên đùi hắn mà ăn ngon vậy sao? Đc, từ giờ cứ ngồi trên đùi anh để ăn nhé, em yêu!

-xong rồi, anh ăn no chưa chồng?_nó xoa bụng rồi quay lại nhìn hắn đang uống nước trái cây

-em ăn hơn 1 nửa phần ăn của anh rồi_hắn lấy giấy lau mồm.cho nó rồi đưa li nước của hắn cho nó

-thế ai biểu cứ chìa đồ ăn ra cho em

-thôi, a dẫn em.đi học_hắn đỡ nó đứng dậy rồi kéo nó đi “con nhỏ này, người bé tý vậy sao? Ngồi trên đùi 30p mà chả hề hấn gì. Để anh bồi bổ cưng vậy?” Hắn lấy xe rồi 2 vợ chồng ngồi chỉ chóc nhau, nó chả chịu nhường hắn còn hắn nhường nó hết lần này đến lần nọ, nhưng vì cái chuyện em thích sữa, anh thích nước trái cây nên suýt đánh nhau vì hắn ghét sữa nên không nhịn nó. Nó thì đc hắn cưng quá nên là có chịu chịu thua đâu. Tối trường hắn thở phào nhẹ nhõm vì cuối cùng cái cô vợ kia cũng vào trường, ngồi đây 1 lát nó mà khóc chắc hắn phải uống sữa mất. Nó hậm hực bước vào trường “đồ không biết nhịn vợ. Nước trái cây mà ngon gì chứ? Đã chịu cho uống sữa trái cây rồi mà, nhịn nhau đến như thế rồi mà còn” nó dậm chân ầm ầm

-Ji, đi lên hội trường thôi_Kevin kéo tay nó

-làm gì hả anh?_nó

-có thông báo mà em

-ờ

Nó bước vào khán phòng rồi yên vị cùng Kevin ở góc phía bên trái của hội trường. 2 anh em cầm hộp sữa hút chả để ý đến ai, theo thói quen nên tay nắm tay nên nó còn bị mấy đứa fan để ý tới nữa. Nó cũng nhột nhưng vẫn muốn chọc tức tụi fan kia nó mặt vẫn cứ bơ rồi còn tựa hẳn vào vai Kevin. Kevin đoán đc ý đồ nó nên cũng cười thần trong bụng

-xin chào học sinh trường MilanStart. Ngày hôm nay thầy muốn mời các em lên đây là vì đích thân chủ tịch Thiên Vương sẽ có đôi lời phát biểu_thầy hoeju trưởng nói

Lập tiwsc lời bàn tán bắt đầu

-nghe nói chủ tịch đẹp trai lắm

-lại còn trẻ nữa

-em muốn 1 vé quá cơ

...

Nó bực mình thật. Làm ở công ty chưa mệt sao mà vác xác tới đây cho thiên hạ nó thêm vậ trời? Anh về nhà anh chết với emmmm

-xin chào các bạn của MilanStart_hắn cười

“Anh đẹp nụ cười ấy đi” nó nghĩ

-đẹp trai quá

-không chịu nổi quá

...

-hôm nay tôi muốn nói với các bạn rằng, 2 hôm nữa tôi sẽ đính hôn nên muốn mời toàn tjeer học sinh trong trường tới dự_hắn

“Anh điên à? Xuống mau” nó tức thầm

-ai mà có phước quá vậy?

-ừ đúng đấy

-để tao_con nhỏ đấy đứng dậy hô to -người đính hôn với anh chủ tịch là ai ạ?_nhỏ nói mà chảy cả nước

-Đinh Hoàng Nhi 12AVip em lên đây_hắn nhìn về phía nó, lập tức cả hội trường “ồ” rồi nhìn về phía nó

-chả phải nó với Kevin?

-nó tình tay 3?

-phải dạy bài học mới đc

-dám lấy đi anh chủ tịch còn cướp mất Thiên Vương_nhỏ ỡng ẹo tên Ân lúc này nhìn nó đầy ân hận

“Anh điên sao? Tôi chưa muốn chết, anh tự giải quyết đi, mong tôi dính trên ghế rồi” mặt nó méo xajch mà chả dám lên tiếng

-em không lên tôi đi xuống kéo em lên đây_hắn

Nó ngậm ngùi rời khỏi vòng tay Kevinroofi bước đi thật chậm lên sân khấu

-đây sẽ là vợ tôi. Cô ấy đi Pháp mới về nên chưa biết gì nhiều mong mọi người giúp đỡ vợ tôi_hắn choàng vai nó

10. Chương 6.5

-điên sao?_nó trở ắt nhìn hắn

-im lặng đi_hắn nói nhỏ vào tai nó rồi *chụt* hắn hôn lên má nó làm nó đứng hình để hắn luyện thuyên mãi cho đến khi

-chúc mừng đôi thanh mai trúc mã_hiệu trưởng đấy

Nó bị hắn kéo tọt vào trong cánh gà

-vợ cứ đứng đơ ra thế?_hắn nhéo má

-anh điên hay sao mà tuyên bố vậy? Mà sao lại tuyên bố? Có gì hay à?_nó hất tay hắn

-anh không đi học với vợ đc nên muốn tuyên bố để không ai cướp đc vợ thôi_hắn lay lay tay nó như 1 đứa con nít

-anh thật là_nó đành bó chi trước cái hành động điên khùng kia -vợ lên lớp đây, anh cũng lên công ty đi

-ừ, chồng dẫn em lên lớp nhé_hắn

-khỏi

-vậy lát anh tới đón

-ok, bye_nó thoát khỏi tay hấn chạy ù lên lớp

Nó chạy lên lớp thì đập vào mặt nó là hình cô Liên tức giận đang trút lên đầu học sinh, và Liên đang đánh học sinh

-này Nhi, đây là cái lớp đừng có mà thích học giờ nào thì học nhé!_Liên chửi thẳng vào mặt nó với cái volume hết cỡ

-chủ tịch cần gặp em, thưa cô_nó bịt tai và trả lời

-tôi là GVCN hay chủ tịch làm GVCN?_Liên tiếp tục hét

-cô là người đc chủ tịch trả lương, thưa cô_nó vẫn cười thầm trong bụng vì châm dầu vào lửa. Còn cô Liên thì tức giận. Nó nói đúng dù sao Liên chỉ là 1 người nhỏ bé, có thể đuổi thẳng tay nhờ câu nói của nó với chủ tịch dù sao theo thân phận nó vẫn là "Chủ Tịch Phụ Nhân" mà

-em vào lớp đi

-cám ơn_nó ngang nhiên vào lớp rồi nằm ngủ

-này, lớp học không phải chỗ ngủ_Liên đập bàn nó. Nó ghét nhất là bị người khác làm phiền trong lúc ngủ, không kiềm đc cơn tức giận nó đập bàn nhìn bà cô bằng ánh mắt toé lửa, cả lớp phải sợ hãi trước hình ảnh đó, nó đang định rửa bà cô thì

chát

-em đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó_bà cô tát nó

-.._im lặng. Nó im vì thật sự nó đang rất bực

-em còn nhìn?_bà cô chỉ thẳng vào mặt nó

-..._im lặng. Chỉ tay vào mặt tôi sao?

-cô là giáo viên chắc cô có học chứ? Đừng có chỉ trỏ_Kevin hất tay bà cô rồi kéo nó ra khỏi lớp -tụi em nghỉ buổi sáng, chiều sẽ có mặt để học thể dục

-này, em sao thế? Mặt em đỏ ngầu lên rồi kìa? Hạ hoả đi_Kevin vuốt vá nó

-rồi. Đỡ rồi. Mua nước cho em đi_nó

Trưa nó và Kevin vào nhà ăn. Nhà ăn đc chia thành 3 khu với 3 cấp độ khác nhau tương trưng cho 3 tầng lớp khác nhau và 3 khối sẽ là 3 phòng ăn khác nhau nên nó chỉ biết đc phòng ăn khối 12 của nó, và đi học đc 2 hôm thôi nên đây là lần đầu tiên vào nhà ăn. Khu AVIP ở góc bên phải, bàn ăn thì đc tụi nó yêu cầu ngồi mấy người thì sẽ đc sắp xếp. khu BThường ở góc bên trái cũng giống khu A nhưng lại phải tự kê bàn ghế ngồi, khu C ở giữa với 1 bàn ăn dài ngồi chung và 1 bàn ăn đc đặt cách. Nó và Kevin ngồi góc bên phải bàn 2 người. Nó đang ăn ngon lành thì

-nè, ăn ngon quá phải không?_Ăn

-đc ngồi ăn với hot boy hỏi sao không ngon_Mỹ

-đúng đấy, vừa chủ tịch vừa hotboy hoàn hảo của chúng tao rồi mà ăn ngon quá, chị Ăn mình xử đẹp đi_Linh

-tất nhiên_Ăn nói rồi đổ bát canh vào khoai mỡ lên áo gil-lê của nó. Nó tức giận nhưng vẫn nhai và nuốt hết miếng thịt trong mồm rồi

-đúng là.. haish_nó cởi chiếc áo gil lê ra rồi ném thẳng vào mặt nhỏ Ăn làm cả phòng ăn phải bu lại chỗ nó

-đừng đụng vào tôi_nó nói rồi quay chân bước đi -Kevin. Ngồi đó sao? Ăn ngon à? Mau đi rồi đi thay đồ

Nó lên phòng thay đồ và thay đồ thể dục. Cũng may lát nữa học thể dục, con nhỏ chết bầm đó. Nó không nghĩ nhiều mà vứt luôn bộ đồng phục vào sọt rác rồi đi vào phòng thể dục

-sao anh đến đây?_nó thấy Anh

-dạy thể dục

-lại học võ à?_nó nhăn mặt

-anh đc đảm nhận tất cả các môn thể dục lớp em rồi_Anh bẹo ám nó -mà lúc này em bay trò gì thể Ji

-sao anh biết?

-anh làm giáo viên mà

-bỏ nghề thẩm vấn viên cấp cao à?

-không, anh vẫn chưa ra thứ 5 để dạy nè

Nó không thèm trả lời mà kéo anh vào trong chỗ tập trung. Nó không thèm học mà ngồi dựa vào vai Kevin ngủ, dù sao nó cũng buồn ngủ lắm rồi, còn đói nữa. Đang ngủ toàn bị đánh ghen, giờ mà ai đánh thức nó, nó thề sẽ giết ngay người đó. Đúng là sự hăm dọa của nó có hiệu lực thật, nó ngủ 1 phát từ 1h30 đến 4h chiều. May mà Kevin không chơi độc, còn yêu thương gọi nó dậy, mọi người thì đi thay đồng phục rồi về, nó thì khỏi thay mà tiến thẳng ra cổng trường. Hấn đứng dựa vào chiếc xe đợi nó

-vợ, anh đây_hấn thấy nó. Nó chạy lại ôm hấn

-sao không thay đồ rồi ra? Nhớ anh quá phải không?_hấn hất cằm nó lên

-vứt rồi_nó cười

-vứt đồng phục á?_hấn mở to mắt

-đúng vậy

-này, em có biết khổ cấp C phải vất vả lắm mới mua đc bộ đồ k? Còn em, thay đồ xong rồi vứt đồ à

-không phải lỗi của em_nó nũng nịu

-thế làm sao?

-em bị người ta đổ đồ ăn lên chiếc áo gil-lê nên em cởi ra ném vào mặt người ta, đi thay đồ xong em vứt luôn_nó tỉnh bơ

-AI DÁM ĐỤNG VỢ ANH VẬY?_hấn giận

-em trả thù rồi

-ném áo vào mặt?

-đúng vậy?

-cách trả thù không tồi, đi mua đồng phục mới thôi_hấn kéo nó đi lại cái shop cạnh trường

-lấy tôi bộ đồ theo size cô gái này_hấn chỉ tay vào nó

-vâng_bà cô già đo 3 vòng của nó rồi phán câu xanh rờ_đồ của em phải 2 ngày mới có, em nhỏ con quá, đồ ời đây không có size nhỏ như vậy

Nó nghe xong mà méo mặt nhìn hấn. Hấn thì đỏ cả mặt vì tức giận, nhìn nó đăm đăm rồi dịu dàng nhìn bà cô

-làm mọi cách để mai có đồ cho tôi

-nhưng mà..._bà cô

-nhưng nhị gì nữa? LÀM VIỆC ĐI. Mai tôi và vợ sẽ tới sớm để lấy đồ_hấn nói rồi kéo nó xềnh xệch ra ngoài

-anh làm sao vậy?_nó sợ

-người ta nói vợ anh như que tăm hoie sao anh không tức? HẢ_hấn khó chịu

-chịu thua a rồi, đi ăn nhé?_nó cười

-với bộ đồng phục này?_hắn cầm cổ áo nó giựt giựt kiểu muốn đánh nó

-ừ, đẹp mà_nó cười

11. Chương 6.6

Cùng nhau tới nhà hàng. Mọi người không khỏi ngạc nhiên khi đôi vợ chồng trẻ kia giữa thanh thiên bạch nhật lại ngồi lên đùi nhau rồi anh chồng cứ nhồi nhét thức ăn đồ uống vào mồm với 1 lí do rất chi là đơn giản là, lúc này cô bị chê gậy.

Còn em vợ thì mặt nhẵn mày nhỏ, bụng thì k thể nhét đồ ăn vào đc nữa. Quá no. Sau khi no nê nó vỗ huỳnh huỵch vào bụng mồm không quên rửa “em sẽ bị biến thành heo mồm” nhưng đáp lại là “heo thì sao? Kệ em chứ? Như thế sẽ khỏi ai theo đuổi em”. Tới nhà nó lót tót chạy vào nhà thì thấy cảnh tượng vô cùng đẹp mắt làm nó đứng khựng lại thì bị hắn đâm sầm lại, suýt té nhào may mà hắn chụp kịp và cũng may cho hắn là nó nhỏ bé quá, đứng chỉ ngang vai hắn nên không bị cái đầu nó đập vào mặt. Hắn định chửi nó thì

-Liên, em tới đây làm gì?_hắn

-bạn gái tới thăm bạn trai k đc sao?_Liên kéo nó ra rôm ôm hắn

-e..hèm_nó

-ơ vợ à, chồng..._hắn

-1 là cô buông chồng tôi ra, 2 là tấm hình này sẽ đc loan tíafn trường với chủ đề “GVCN lớp 12AVip danh giá cướp chồng của học sinh”_nó chụp hình Liên ôm hắn rồi chìa ra cho Liên xem. Hắn đứng cười rồi giơ ngón cái ra ý khen nó

-em dám sao?_Liên

-không tin sao? Đc thôi. Thời đại này công nghệ thông tin tiên tiến lắm_nó bấm bấm vào đt

-khoan. Tôi tới đây không phải để phải để thăm BẠN TRAI CỦA TÔI đâu_Liên nhấn mạnh từ “bạn trai của tôi”

-à ra thế. Thế cho em hỏi CÔ GIÁO DANH GIÁ đc đích thân CHỒNG CỦA TÔI tuyển, đến NHÀ CỦA VỢ CHỒNG CHÚNG TÔI để làm gì?_nó nhấn mạnh từ đc viết hoa rồi nhếch mép cười

-em dám nói chuyện với tôi vậy sao? Em tin em sẽ BỊ ĐUỔI HỌC khoing hả?_Liên cũng nhấn mạnh

-haha. CHỒNG CỦA TÔI là CHỦ TỊCH thì mắc gì tôi phải sợ bị đuổi chứ?_nó không vừa

-nhưng chồng cô là BẠN TRAI tôi

-kệ cô chứ. Giữa VỢ và NGƯỜI TÌNH thì ai hơn ai hả CHỒNG CỦA EM?_nó lia mắt qua hắn

-tất nhiên là VỢ CỦA ANH hơn mấy cái thứ QUA ĐƯỜNG rồi_hắn đứng nhìn trợn cãi nhau kia thì cười thầm trong bụng rồi chạy lại khoác vai nó, nhìn Liên -cô làm loạn đủ chưa? Đuổi vợ tôi sao? Cô có tư cách à? Vợ tôi mặc dù là học sinh của cô nhưng lại là CHỦ TỊCH PHU NHÂN CỦA MILANSTART đấy

-anh dám nói với em vậy sao?_Liên trừng mắt

-bỏ cái mắt đấy ra khỏi chồng tôi đi. Đi đi trước khi tôi lấy cái thân phận CHỦ TỊCH PHU NHÂN ra để đuổi cô 1 cách nhục nhã đấy_nó choàng tay qua eo hắn nhìn Liên đầy khinh bỉ

-quần gia, TIỀN KHÁCH_hắn nói rồi kéo nó lên phòng -vợ đúng là đỉnh nha. Cãi nhau giỏi đấy_hắn bẹo má nó

-nè. Anh chấm dứt hộ với bà cô già kia hộ vợ với_nó xị mặt

-đuổi là đc_hắn ôm nó

-đuổi đi lấy ai để em chọc giận chứ_nó dụi mặt vào trong ngực hắn

-em thật. Đúng nghĩa vợ của anh mà_hắn vuốt tóc nó

-tắm đây_nó thoát khỏi vòng tay hắn lấy đồ rồi vọt vào toilet

-tắm với_hắn

-Ồ NGOÀI ĐI_nó hét từ trong nhà tắm hét ra

Tối hôm sau

-vợ ơi. Nhẫn nè_hắn tí ta tí tởn chạy lại chỗ nó đang ngồi coi phim, ăn bánh

-đẹp quá. Mà mai đính hôn thật à?_nó biết từ sáng đến giờ nó đã hỏi hàng chục lần rồi nhưng vẫn cứ hỏi và hắn vẫn cứ ừ ừ

-đi ngủ thôi. 10h rồi_hắn kéo nó lên phòng

-chồng. Mai đính hôn sao?_nó

-em hỏi cả chục lần rồi đó Ji_hắn đang thay áo nghe nó hỏi mà quay phắt lại

-xì. Làm gì chục lần? Trăm lần rồi ý chứ_nó cười tươi nhằm chọc giận hắn. Nhưng đâu ngờ nụ cười đẩy hắn đờ người. Đang mặc dở chiếc áo thuf hắn lại cởi ra rồi để nó ra giường

-em quyến rũ anh đấy_hắn rí vào tai nó

-hức. Tha em. Mai đính hôn rồi_nó

-nhưng anh không kiềm đc. Nhẹ nhàng thôi_hắn cắn tai nó rồi hôn xuống cổ nó rồi trở ngược lên môi nó hôn nụ hôn rất sâu, tay nó không cjoosng cự đc nữa nên cũng vòng tay qua ôm hắn, tay hắn thì cởi chiếc áo nó ra, chốc lát người nó không còn tý gì che thân. Hắn mân mê đường cong tuyệt mỹ ấy rồi hôn từng chỗ từng chỗ một. Nó rên nhẹ. Hắn định đưa vào thì

-nè vợ, của em càng ngày càng bé đấy. Cho vào khó chịu chết đc_hắn sờ vào chỗ nhạy cảm ấy

-vậy anh đi mà tìm Liên_nó định trở mình thì hắn đã cho vào 1 cách thô bạo làm nó hét to lên

-anh xin lỗi nhưng như thế này nó mới vào_hắn hôn nhẹ lên trán nó trấn áp nó

-nhưng đau lắm_nó ôm hắn

-nhẹ nhàng mà, thấy chưa_hắn di chuyển nhẹ nhàng, nó ôm hắn, tay hắn mân mê lưng nó. Nó cảm thấy dễ chịu hơn. Đến lúc nó kiệt sức thì lăn ra ngủ, hắn không để ý nên vẫn cứ làm cái việc ấy và đổi đủ các tư thế. Lúc hắn mệt định hôn nó cái cuối thì mới tá hỏa là nó đã ngủ rồi. Hắn mỉm cười rồi ôm nó ngủ

Sáng hôm sau

-vợ ơi dậy_hắn gọi

-ừm_nó định trở mình thì -đau quá, giết vợ đi_nó khóc

-lần thứ 2 rồi mà. Vẫn đau sao? Cũng phải, của em nó khít quá_hắn cười cực gian

-ghét anh_nói thù nói, tay thì vẫn ôm hắn

-ghét mà ôm anh sao?_hắn

-muốn buông ra chứ gì?_nó

-á đừng buông nhé

Nó hí hửng mặc chiếc đầm dạ hội màu xanh dương dài tay đc khoét lưng khá sâu, ôm sát 3 vòng gợi cảm. Phần tay và lưng đc làm bằng vải ren nên nhìn xuyên đc da thịt, váy đuôi cá đc xòe ra từ phần đầu gối tất nhiên cũng đc làm bằng ren, mang đôi giày cao gót màu đen, cổ vẫn trung thành với chiếc vòng cổ đc cho rằng là của mẹ, tay đeo nhẫn đính hôn, tóc đc thả ra tèm qua 2 bên vai. Nhìn nó rất quyến rũ và xinh đẹp. Nó khoác tay hắn đi ra buổi tiệc. Ông MC giới thiệu xong nhân vật chính và nvuyeen nhân bữa tiệc thì mọi người bắt đầu nhập tiệc, là tiệc đứng buffets nên mọi người sẽ cầm 1 li rượu vang và đi ăn tự nhiên

12. Chương 6.7

Ngày hôm sau

-anh ơi, dậy đi__nó sau khi làm VSN xong thì phải đánh thức con heo lười kia dậy để chở nó đi học

-cho anh ngủ đi__hắn chùm chừn

-vậy ngủ đi. Vợ nhờ anh Phan chở đi học

-IM NGAY. ANH DẬY RỒI__hắn hét

-tốt

Nó lon tin xuống nhà, kéo ghế ngồi chờ ăn

-hôm nay chồng phải phạt em__hắn xuống nhà với bộ vest đen lịch lãm, ông này lạ ở chỗ không đeo cà vạt và phong phanh nút áo khoe body

-sao lại phạt vợ?__nó thấy hắn xuống nên ăn luôn, khỏi mời

-dám mang bạn chồng ra hù chồng

-im và ăn đi

Ăn xong, nó đc chở tới chỗ bán đồng phục thay đồ và tới trường

-à, Ji__hắn gọi

-sao?

-lát chồng cho người tới đón vợ về nhé. Hôm nay chồng bận

-ơ, vậy em đi cùng Kevin qua nhi viện rồi về sau đc k?

-ok. Vào học đi. Không cô Liên cho ăn liên hoàn chứ bây giờ__hắn cười tươi rồi đẩy nó đi. Nó chạy vào trường thì *Rầm*

-mất với chả mũi. Nhóc kia, đi đứng kiểu gì vậy?__người bị nó đâm chửi

-tui lớp 12 rồi đấy__nó ôm đầu vì bị đập vào vai ai kia

-gì? Lớp 12 á? Bé xiu vậy?__ai kia thấy nó ngồi chèo queo nên đỡ nó dậy -đúng là. 12 thật__ai kia nhìn vào bảng tên và tên lớp

-xin lỗi đã tông vào bạn__nó cười tươi

-nè, Nhi lai tây à__ai kia hỏi

-sao biết tên mình?

-nổi tiếng lắm mà. Chủ tịch phụ nhân này, bạn gái hotboy Kevin, còn cho hotgirl son phấn Ân Ân ăn nguyên cái áo vào mặt

-herher__nó méo mặt

-tôi tên Thiên Vỹ

-em trai Thiên Vương sao?

-chị dâu thật thông minh đó__Vỹ cười

-Vỹ học lớp nào?__nó

-12AVip

-vậy đi thôi__nó kéo Vỹ đi lên lớp

Nó vào lớp thấy Liên cứ đứng ngồi không yên

-chào cô_nó và Vỹ đồng thanh
 -lại dắt trai mới sao?_Liên nhếch mép
 -chào cô. Cô là Liên?_Vỹ
 -đúng là tôi
 -chào cô giáo. Em là Thiên Vỹ
 -ơ, em rể_Liên
 -bắt tuổi_nó và Vỹ đồng thanh rồi nhìn nhau, bật cười và hi fine
 -em không đc nói chị dâu như thế. Chị là bạn gái Vương_cuộc trò chuyện này chỉ có 3 người nghe thấy
 -chứ không phải là Đinh Hoàng Nhi sao?_Vỹ nhìn Liên
 -đúng đấy. Không biết con bé Nhi đi đâu Vỹ nhỉ?_nó giả ngu
 -đúng đấy_Vỹ
 -tội nghiệp con bé, có chồng đẹp trai nên khổ_Vỹ rót dầu vào lửa
 -2 đưa vào lớp đi_Liên
 -đi thôi_Vỹ nhìn Liên rồi nhìn sang nó-....chị dâu
 Nó và Vỹ vừa đi vừa khúc khích cười như dở hơi. Vỹ ngồi trên nó và Kevin. Vỹ, nó và Kevin nói chuyện rôm rả không cần biết bà Liên đang nhìn tụi nó đầy oán hận làm tụi nó có thêm chủ đề mới để nói chuyện
 reng, reng, renggg
 -chị dâu, anh bạn của chị dâu. Đi ăn thôi_Vỹ
 -ừ đi
 3 đứa tụi nó vui vẻ đi xuống căn teen thì thấy 1 dxasm học sinh nữ bu lại 1 bạn học sinh nữ khác nhìn rất xinh. 3đứa nó đi lại, thì ra là hotgirl son phần
 -xin chào_Vỹ
 -Thiên Vỹ à_Ân chạy lại
 -bạn không sao chứ?_nó lại bạn nữ kia hỏi thăm
 -không sao. May mà Nhi đến kịp
 -bạn tên gì?_nó không còn ngạc nhiên khi đi đâu ai cũng biết nó là Nhi nữa rồi
 -mình là Trang. Bạn nhìn gần xinh quá_Trang cười
 -bạn cũng xinh đấy_nó cười
 -nè, Nhi mày làm vì ở đây?_Ân
 -mỹ nữ cứu mỹ nhân_nó
 -Ân buông tay tớ ra đi. Tớ muốn đi ăn với chị dâu, Kevin và Trang_Vỹ vùng tay
 -em đi với_Ân
 -cô toàn đi đồ thức ăn lên người khác, đi_nó kéo Trang đi lại chỗ Vỹ rồi cuxbg kéo đi nốt, bạn Kevin thì kè kè nó rồi
 -chị ăn gì?_Vỹ
 -bít tết_nó
 -mọi người ăn gì?

-giống Nhi

-cho chị sửa nữa nhé?_nó nhìn

-ok chị dâu

Vỹ bước đi thì Ân bước đến, trên tay cầm đĩa mì spaghetti. Ân định đổ thì nó né ra chỗ khác, tiện tay bốc luôn ly cà phê của bạn bàn kế bên tạt vào Ân rồi quay lại bạn bị nó giựt cà phê nói nhỏ “cảm ơn”

-1 lần thôi là đủ rồi. Muốn tôi làm cho áo bạn trắng lại không?_nó nhìn Ân

-còn hỏi sao? Mau đi_Ân

Nó chụp li sữa mà Vỹ vừa mang tới hất lên áo Ân

-trắng nhé?_nó cười 1 cách rợn người

-mày dám làm vậy với tao?_Ân

-why not? Bạn cho tớ ăn mì nhưng tớ không thích nên tạt lỗi với bạn là ly coffe và sữa rồi. Bạn

13. Chương 6.8

Ân tức tối bỏ đi, nó cùng mọi người ăn hăng say. Nó có thêm 1 người bạn nữa là Trang. Cô bạn này rất xinh xắn, mắt to mày đen, mái tóc dài đến lưng để uốn nhẹ. Trang lúc này bị đánh vì do là chỉ là 1 nhà giàu mới nổi nên Ân ghét và đánh.

-lát Vương k đến đón 2 đứa mình đâu Vĩ_nó

-sao vậy

-bạn việc ở công ty rồi. Vỹ đi cô nhi viện không?

-ok Ji_Vỹ

-nè. Vương kể hết rồi à?_nó nhún mày

-chị quả thật thông minh nha

-Ji này, khi nào em đi Anh?_Kevin

-em chưa biết đc, chắc nhanh thôi_nó lại đưa tay sờ lên dây chuyền ngọc trai

-em đảm bảo chị là người Anh. Người Anh mới có màu tóc và màu mắt này_Vỹ chắc nịch

-bỏ đi, lên lớp thôi_nó đứng dậy đi thẳng lên lớp “mình là người Anh sao? Thế thì làm sao mình nói được tiếng Việt?”

Ngồi học mà cứ như cực hình vậy. Nó suy nghĩ xem làm sao mà nó lại có cái dung nhan hiếm hoi này ở trên cái đất Việt? Suy nghĩ 1 hồi thì hết tiết, nó đi thả về với tự do ngoài kia. Thu dọn tập vở, nó kéo Vỹ, Kevin và Trang đi

-ây chết, e để quên cái mắt kính trên lớp rồi_nó

-để em lên lấy_Vỹ

-khỏi, để Nhi đi_nó nói rồi chạy 1 mạch lên lớp, đang đi nó bị bịch mồm và mất hoàn toàn ý thức.

-lâu quá_Kevin

-đi tìm Nhi thôi_Trang

Cả lũ kéo nhau đi tìm nó nhưng tìm ở mọi góc ngách đều không thấy nó. Sốt ruột Vỹ gọi cho hẳn

-anh 2 ơi. Anh..._Vỹ đang nói thì

-anh 2 của mày và chị dâu của mày đang ở chỗ tao, Vỹ à_đầu dây bên kia

-chết tiệt_Vỹ cúp máy rồi chạy ra ngoài trường lao đến nhà kho

Rầm

-nhanh vậy? Đt anh 2 mày ở đây nhưng anh mày chạy thoát đc rồi nên tao bắt cô chị của mày, ở kia kia_hắn chỉ tay vào nó đang bị treo ngược, kinh hoàng hơn, ở dưới là lửa rất lớn

-mày thả chị 2 tao ra_Vỹ

-chị 2 mày sẽ chết thay mày và anh 2 mày_hắn

-chuyện đây là chuyện hận thù riêng giữa 3 đứa chúng ta, không nên kéo thêm người vào cuộc. Dập lửa đi_Vỹ

-AAAAAA, CHIẾC VÒNG_nó hét lên khi thấy chiếc vòng cổ nó rơi xuống lửa -thả ra_nó gào gióng

-người tưởng ta sợ người sao?_hắn ngược nhìn nó

-dập lửa, MAU_nó

-k sợ chết hay sao mà to mồm thế? Cô bé?_hắn

-không. 1 là thả tao xuống lửa ngay lập tức, 2 là dập lửa và lấy lại chiếc vòng cổ cho tao

14. Chương 6.9

-mày gan nhỉ?_hắn nói rồi búng tay nó từ từ đc đưa xuống lửa

-KHOAN_hắn hét

-sao mày không bỏ đi luôn đi? Quay lại làm gì?

-chồng ơi, hức_nó thấy hắn bật khóc

-Ji à_anh 2 nó

-anh sao anh?_nó

-tắt lửa đi. Mu llen_anh nó hét đầy giận dữ

-tắt lửa đi_1 giọng nói trầm ấm đầy khốc liệt vang lên

“Nghe quen quen” nó, hắn và anh nghĩ

-là tao đây

-ÔNG NỘI?_mọi người hoảng

-thả con bé xuống_ông

-ông biết rõ mà? Tại sao lại làm vậy?_anh hỏi ông

-Đinh Hoàng Nhi cháu ta chưa chết. Nó quay lại để làm tròn bổn phận của nó, ta muốn khử con bé này_ông nó nói xong Nhi bước ra

-anh Vương_Nhi chạy lại ôm hắn

Nó như sụp đổ. Mọi thứ, tất cả, nó bật khóc, toan tính bước đi thì

-Ji. Mẹ em tới đón_anh kéo nó lại

-anh hức.. đừ.ng hức... đùa em..._nó

-mẹ em tới đón. Là thật_anh vuốt nước mắt

-anh 2 à. Em là em anh? Hay là nó?_Nhi

BỔ SUNG

-Đinh Hoàng Nhi thật sự: 18 tuổi: bị tông xe mất trí nên bị ông nội che bịt thông tin và tìm nó để thay thế. Xinh đẹp của Á Đông, thuần khiết nhưng mang 1 vẻ thâm độc, mưu mô

-đc làm anh thì tao chọn làm anh con Ji để đc làm hoàng tử nước Anh và thoát khỏi căn nhà sộc mùi chết chóc này__anh khinh bỉ

-Hoàng Tử nước Anh?__nó

-ừ. Mẹ em là Nữ hoàng nước Anh. 17 năm trước, nghe tin bà hạ sinh em thì lâu đài bị xâm chiếm, bà buộc phải bỏ em trốn sang VN. Đi chưa đc bao lâu bà đành ngậm ngùi bỏ em lại để về nước. Như vậy sẽ bảo toàn tính mạng cho em. Bà còn sống sau tai nạn đó nhưng rất yếu, bà cho tin triu tìm em nhưng em đã đi về VN và người của bà bắt anh về và kể anh nghe__anh vừa nói vừa gạt nước mắt cho nó

-em phải tìm 1 thứ__nó nói rồi quay lại đốt lửa tìm sợi dây -a đây__ nó thấy sợi dây chỉ bị cháy dây nhưng mặt và bức hình bên trong vỏ ngọc trai đó còn nguyên. Nó mỉm cười và chạy về phía anh -đi thôi

-Ji à. Anh đi với em__hắn níu tay nó

-hãy hạnh phúc với chị Nhi. Em sẽ về mà__nó lại khóc rồi hôn nhẹ lên má anh và ra máy bay đang đợi nó

-chị dâu đi nhé__Vĩ ôm.nó

-chị dâu kia kia__nó chỉ tay về Nhi

-em muốn chị cơ

-em đi rồi về nhé, em gái__Phan xoa đầu

-ừ

-anh sẽ sang sau với em__anh cười. Nó quay lại nhìn hắn mà không khỏi chạnh lòng. Nó leo lên máy bay rồi đi mất

Hắn thấy đau lòng vô cùng

-con rể, nó không phải dâu nhà mình__ông vỗ vai hắn

-nhưng con là rể nhà người khác__hắn thoát khỏi vòng tay Nhi và ông và ra về

-suýt nữa thì ông đã giết chết Công Chúa Anh rồi. Vui không?__anh khinh bỉ rồi đi

-con đi đâu?__ông

-lấy lại những thứ thuộc về Ji. 15 năm nó sống đã quá nhục nhã vì ông rồi__anh

-anh 2 thật là. Em mới là em anh__Nhi hét

-nhưng tôi không muốn làm anh cô__anh đi rồi Phan, Vỹ cũng đi theo

Nó đc chở đi tới sân thượng cyar tòa lâu đài màu trắng nguy nga, bên dưới là có 1 bóng dáng đang ngược nhìn. Nó hạ cánh

-Ji, con gái__mẹ nó ôm.nó

-bà là mẹ con sao?__nó ngạc nhiên

-là ta__mẹ nó cười hiền. Nó lôi trong túi ra chiếc vòng hình ngọc trai mở ra so sánh

-mẹ thật đẹp

-con vẫn giữ nó sao?

-nó là những gì con có từ mẹ__nó ôm chầm lấy mẹ. Cảm giác bầy, chính là nó rồi.

Tình mẫu tử. Nó vui vẻ nhưng lại khựng lại khi nhớ đến hắn. Như phát hiện ra biểu hiện khác thường của nó, bà đỡ vào trong tắm rửa. Rồi nó ra kể hết mọi thứ cho bà, bà bật khóc ôm nó

-con gái ngoan. Từ nay ta sẽ không bỏ con đâu__bà vỗ vỗ lưng. Nó chỉ biết bật khóc, khóc lớn lắm

Tại VN-a ăn cây đi_Nhi đưa táo cho hần

-không

-hay ăn nho?

-không

-sữa nhé?

Sữa sao? Cái đó Ji rất thích. Còn anh thì ghét sữa cực luôn. Chỉ uống nước trái cây thôi. Hần phì cười khi nhớ tới nó

-anh cười gì vậy?_Vĩ hỏi

-không. Mai đi Anh nhé?_ hần hỏi Phan và Vĩ

-ừ đi_Phan và Vĩ vui hần lên

-em đi với_Nhi

-muốn thì tự đặt vé mà đi_hần hăm hăm bước lên nhà. “Anh càng tránh xa em thì cô ta sẽ phải chết. Bằng mọi giá!!!” Nhi nhếch miệng ddafy nham hiểu nhưng không may là nó đã thu vào tầm mắt của Phan

15. Chương 6.10

Sáng dậy, nó ý thức đc mình là ai nên mặc chiếc áo sơ mi đỏ, quần đen cùng giày bánh mì đi xuống phòng

-cịn gái, lại đây_mẹ nó ngoắc nó lại, nó cũng nhẹ nhàng kéo ghế ra và nhoẻn miệng cười

-mom à. Ngon miệng

-mẹ ơi, mẹ. Con về nè_1 người con trai, khuôn mặt baby, tóc và mắt giống nó, cao to, vạm vỡ, 6 pack nhìn phải mê mẩn luôn. Khoatng tuổi nó, khác với bề ngoài, bên trong thì khá hồn nhiên vì... mồm la oai oải gọi từ đâu đó xa lắm

-con trai, mới học về sao?_mẹ nó vuốt tóc

-con xin lỗi mẹ. Đêm qua tại con..._người con trai gãi đầu nhìn cute cực -ai vậy mẹ?

-Ji, chị gái con_mẹ nó

-a, chị Ji. Em là Willam, cứ gọi là Will ạ. Em nhỏ hơn chị 1 tuổi nhưng học lớp 12 rồi. Tại hồi nhỏ thông minh quá nên em bỏ học lớp 1 ạ_Will giới thiệu mình đầy tự tin, làm nó phải phì cười -chị cười đẹp quá_Will gơ tay sờ môi nó làm nó giật mình

-chào em chị là Ji_nó

-mẹ ơi. Cho chị Ji học cùng con, Sell với Inn đi ạ_Will nũng nịu

-ừ. Ji này, ngày mai con đi học cùng Will nhé. Lớp học đó dành cho gia tộc Anh. Họ đều bằng tuổi con trừ Will thôi. Sell là con gái của cpor đồng Anh đứng thứ 2. Inn là con trai của cựu nữ hoàng Anh. Họ mặc dù không là hoàng tử và công chúa nhưng sức ảnh hưởng của họ không thua mẹ đâu. Các con đều đc bảo vệ an toàn tuyệt đối_mẹ nó giới thiệu

-vâng, con sẽ đi ạ_nó mỉm cười

-yeah yeah_Will nhảy lên

-chuyện gì mà vui thế honey?_Sell 1 cô gái xinh đẹp, mắt tím, môi đỏ, mũi cao nhìn như mỹ nữ vậy

-a honey. Đây là chị chồng honet nè. Chị Ji_Will chỉ nó

-ôi, beautifulgirl? Angel here...!!_Sell ngạc nhiên nhìn nó

-tkank you. Ji nói đc tiếng Việt mà_nó

-ôi thật à?_Sell như không tin vào mắt
 -ừm_nó chắc nịch
 -mà hồi nãy honey yeah gì vậy?Sell
 -chị Ji đi học cùng chúng ta đó_Will
 -thật sao? Quả là vui mà_Sel
 -ai vào lớp?_Inn. 1 người con trai khá lạnh lùng, sát gái tuyệt đỉnh bởi vẻ đẹp trai số 1 của hắn
 -chị em. Chị Ji_Will
 -đúng rồi. Ji xinh lắm Inn ạ_Sell
 -chào_nó mỉm cười
 -cũng xinh đấy. Cố gắng ăn nhiều vào thì 3 vòng sẽ chuẩn hơn_Inn cười đều
 -tôi chỉ sợ vòng 2 thừa mỡ thôi_nó ôm bụng đau khổ
 -cô cũng dễ thương thật. Công chúa_Inn
 -cảm ơn, anh quá khen. Sell và Inn cùng ăn nhé?_nó
 -người đẹp mời tôi không từ chối_Inn
 -ăn cùng chị xinh đẹp và honey thì em đồng ý ngay_Sell

Tại VN

-xong chưa? Lâu quá_hắn
 -chưa tới giờ mà? Mày từ từ, vợ mày không thoát đc mày đâu_Phan
 -đúng đó. Em cũng nhớ chị 2 mà_Vĩ
 -xong rồi. Cầm hộ tôi_Nhi vác vali ném vào người Phan
 -tự đi mà cầm. Quê à_Phan bực bội, vứt cái vali ra xa 8m
 -anh dám vứt đồ tôi?_Nhi

Anh không trả lời, lặng lẽ xếp đồ mình. Mọi người đều lơ Nhi ra làm cô rất tức và lòng thù càng ngày càng tăng. Làm thủ tục checkin xong rồi lên máy bay. Hắn nôn nao vô cùng “vợ? Em chạy tôi k đc đâu” hắn cười, mắt mở thao láo chờ đến Anh

16. Chương 7

Ở Anh

Nó đc Will, Sell và Inn dẫn đi chơi. Will và Sell thù địch nhau như sam làm nó nhớ đến hắn. Nó sợ hắn sẽ quên nó và sợ hắn thật sự nghĩ nó là vật thể thân của Nhi, nó tiwf đang cười thì mặt tối sầm lại và đang rất rầu rĩ. Như nhận đc ự thay đổi cyar nó, Inn lên tiếng

-chuyện gì sao?
 -không có gì
 -đừng khách sáo với tôi
 -không sao mà
 -đối với tôi đừng có nói “không có gì” hoặc “không sao”_Inn hơi bực
 -đc rồi_nó mỉm cười

-có ai nói cho cô biết điều này chưa nhỉ? Cô rất đẹp_Inn vuốt má nó

-cám ơn Inn. Anh cũng rất đẹp

-tôi đc khen suốt nên tôi biết điều đó mà_Inn tự hào. Nó trở mắt ra nhìn rồi bật cười vì cách nói chuyện nửa đùa nửa thật của Inn. Inn kéo tay nó đi tiếp, đây là lần đầu nó đến Anh, đất nước này không hổ danh là “xứ sở sương mù”. Mùa này đang là Giáng Sinh nên raadt lạnh, nó mặc chiếc áo sơ mi đen bên trong và chiếc áo len trắng bên ngoài, rồi mặc 1 chiếc váy ngắn màu đỏ, giày búp bê màu đen, khoác lên mình chiếc áo lông to đùng và dài tới chân váy màu hồng, đeo tai bông trắng, tóc đc nó thả, vì trời lạnh nên da nó hơi đỏ, nhìn nó đang yêu vô cùng. Gió buổi sáng có lẽ là cơn gió lạnh nhất, nó khẽ rùng mình, rút tay ra thổi thổi rồi lại áp lên má cho dễ chịu. Inn thấy nó như thể hiện lên 1 tia hạnh phúc, vui vẻ. Anh bắt lấy tay nó, nắm thật chặt, lấy tay còn lại áp lên má nó

-ấm không?_Inn

-woa, tay anh ấm thế?_nó

-sống ở đây quen rồi nên tôi biết sưởi ấm.mình thôi

-anh chỉ tôi cách sưởi ấm với_nó ngây thơ hỏi làm Inn bật cười

-em chắc là muốn anh chỉ?_Inn cười cực gian, phát hiện nụ cười và cách thay đổi xưng hô làm nó rùng mình nhưng bây giờ đang rất lạnh, nó muốn sưởi ấm nên khẽ gật đầu. Inn cười rồi tháo nút áo khoác ra, kéo nó vào trong chiếc áo anh đang mặc, ôm nó thật chặt

-ấm không?_Inn

-anh nói là tự sưởi ấm mà_nó ngượng chín mặt

-đây là bước đầu tiên_Inn

-ấm thật_nó cũng ôm Inn thật chặt

Sân bay Anh

-về khách sạn đi. Tao đi dạo_hắn

-em đi với_Nhi

-đừng đi cùng tôi là đc_hắn lạnh lùng đi, Nhi cũng leo đéo theo sau. Hắn đi tới 1 công viên nổi tiếng vì sự nguy nga, hùng vĩ, ở nơi đây rất đẹp, có đủ mọi sinh hoạt nơi đây, hắn còn thấy cặp năm nữ đang ôm nhau nữa, haiz thật là, nơi công cộng mà thế đấy, nhưng sao hắn thấy người con gái đấy quen quen nhỉ? Còn nó, sau khi thấy ấm thật ấm thì móc đt trong túi áo khoác Inn ra rồi gọi áy nó. Nó nói có người gọi nên Inn buông nó ra, nó hẩy đt nó cho Inn bảo Inn nghe

-alo Inn à?_nó cầm đt Inn lên sau khi thấy Inn đang cầm máy nó. Inn thì cười “thì ra là trêu anh sao? Lấy máy anh gọi cho em sao? Cũng chiêu trò nhỉ? Anh sẽ trả thù!”

-có số đt em rồi nhé?_Inn bẹo má nó

-JI_hắn thấy nó, đúng là nó mà tại sao nó lại ôm người khác? Tại sao nó có thể vui vẻ khi rời xa hắn, hắn tức vĩaajn quát lên

-ơ. Anh?_nó ngạc nhiên khi nhìn thấy hắn, hắn đang ở Anh, đang đi tìm nó sao? Nó vui lắm nhưng sao ánh mắt kia lại tức giận đến thế chứ. Nó gạt bỏ qua 1 bên ngoắc hắn lại -lại đây

Gần bước lại chỗ nó, kéo nó lại, gần nhẹ

-sao em ôm người khác?

-đây là Inn, bạn em_nó cười

-chào tôi là Inn_Inn

-tại sao ôm bạn gái tôi?_hắn

-cô ấy muốn mà Inn thản nhiên

-ừ. Em bảo lạnh nên muốn tự sưởi ấm, ôm là cách sưởi ấm đầu tiên đấy? Anh lạnh không? Sưởi ấm không?_nó hỏi rồi cũng ôm hần, kéo áo nó ra cho hần. Hần thì bật khóc, hần thật sự vui khi thấy nó vui vẻ như thế này, hần quyết tâm rằng, nó về VN thì hần mới về và tìm.mỗi cách để bỏ cái hôn ước kia đi. Hần ôm nó, rồi nhẹ nhàng đẩy nó ra

-ngốc ạ. Người cầm ấm là em mà_hần mắng yêu

-chị Nhi kìa_nó chỉ vào Nhi

-ừ. Vỹ, Phan dderfu ở đây để đón em về_hần

-em không về đc. Ngày mốt em sẽ có party rồi nhiệm chức. Em không bỏ đc_nó

-Ji à, anh.._hần chưa nói xong thì Inn lên tiếng

-đó là sứ mệnh của Công chúa

-em xin lỗi. Chúng ta không thể tiếp tục đâu. Dù sao thì.. em vẫn chỉ là.... người...thay thế_nó bật khóc -chị Nhi mới thật sự là người anh yêu. Không phải sao?_nó nghĩ rằng Nhi và hần đã từng yêu nhau nhưng do Nhi giả chết nên hần chọn nó làm vật thay thế, nhưng nó rất yêu hần, nó trao cho hần cái thứ ngàn vàng ấy đã đủ chứng minh rằng nó yêu hần. 1 cách thật lòng...!!! Hần thì sững sốt, bàng hoàng khi nghe nó nói như vậy. Hần coi nó là người thay thế mà vất vả từ VN qua Anh kiếm.nó sao? Nó giả ngu hay là đang lẩn tránh hần, hay là đã heat yêu hần, hần.buông tay nó ra

-anh yêu em, là thật lòng_rồi hần bỏ đi để lại cho nó 1 đồng ngỗng ngang suy nghĩ, nó khóc, nó bật khóc rất lớn. Inn kéo nó lại và để cho nó khóc trong lòng anh, anh đã yêu nó mất rồi. Anh hứa sẽ không để nó đau, không để nó khóc, nếu muốn khóc thì đó là giọt nước mắt của hạnh phúc mà thôi...

17. Chương 7.2

Sell bà Will dạo phố xong thì tới chỗ nó và Inn rồi mọi người cùng nó về nhà. Vừa về tới nhà thì nó đã thấy hần đang cho bảo vệ của hần phá hàng rào bảo vệ của gia tộc Anh

-Vương. Anh đang làm gì?_nó

-chào Công chúa_mọi người kính cẩn chào

-đc rồi. Nói đi. Chuyện gì?_nó

-anh muốn vào nói chuyện với Nữ hoàng_hần cộc

-muốn vào nói chuyện với mẹ em thì ít nhất anh cũng phải ăn nói cho đàng hoàng. Phá hàng rào bảo vệ của gia tộc Anh? Phạm pháp đấy. Dù có 10 Công chúa như em đến cứu anh mà không đc Nữ hoàng chấp thuận thì anh biết hậu quả là gì không hả? Nó không hề nhỏ đâu!!!_nó mắng anh. Nó thật sợ hần có mệnh hệ gì. Nó rất lo cho hần

-anh xin lỗi_hần cảm thấy có chút gì đó vui vui vì nó đã lo cho hần đến như vậy. Lúc này hần chỉ muốn ôm nó thôi

-lúc này không phải là lúc để xin lỗi. Will, Sell, Inn đi thôi, cả anh nữa_nó gọi mọi người rồi vào nhà

-mẹ_nó thấy bà đang ngồi uống trà, đọc sách ngoài trời

-con. Đây là?_bà chỉ tay vào hần

-người con kể với mẹ_nó mỉm cười rồi Will kéo tay nó xuống ngồi cùng bà

-à. Sell, Inn cũng ngồi đi, con rể ta nữa_bà mỉm cười đôn hậu

-mẹ à, chả phải con..._nó nhăn mặt

-để ta. Con yêu con gái ta chứ?_bà cầm tay hần, ánh mắt dịu dàng

-tất nhiên rồi ạ. Con yêu Ji, con gái Nữ hoàng Anh_hắn chắc nịch

-còn Nhi? Người con gái mà con ta để phải thể thân?

-con không yêu cô ta. Và hôm Ji bị bắt cóc, đó là lần đầu tiên con biết Nhi

-anh à_nó bật khóc

-Ji, sao em..._hắn chạy lại chỗ nó, quỳ xuống vì nó đang ngồi ghế, vừa quỳ thì đã bị nó vòng tay siết cô, ôm hắn chặt cứng. Hắn mỉm cười -thế là từ trước đến giờ em nghĩ anh và Nhi yêu nhau từ trước?

Nó gật đầu. Hắn lại tiếp tục -đồ ngốc

-e hèm_mọi người đồng loạt ho. Nó và hắn mới chịu buông ra, maejt đỏ bừng

-con rẽ phá hàng rào bảo vệ của ta?_bà nghe đt xong thì hỏi hắn

-ơ... mẹ à_nó chạy lại ôm bà

-rồi. Lần sau cứ nói con là phò mã là đc, biết chưa?_bà vỗ vỗ tay nó rồi nhìn hắn

-mẹ à? Phò mã gì chứ?_nó nhăn mặt

-không phải sao?

-anh ta phải lấy Nhi_nó

-ta không cho nó VN, bắt nó nhập hộ khẩu gia tộc Anh và cưới con_bà

-MẸ Ầ!!!!!!_nó kéo dài ra. Mọi người thì bật cười với cái độ trễ con.của nó. Inn thì hơi đau lòng nhưng anh vẫn giữ 1 tia hy vọng “hắn không thể không lấy vị hôn thê của hắn!!!”

18. Chương 7.3

Hôm nay là ngày đầu tiên nó đi học bên Anh. Đồng phục mùa Đông của trường là 1 chiếc áo sơ mi trắng, chiếc áo gil lê đen và chiếc vest nữ cài chữ “Ms.Ji”, chiếc nơ đen, ở giữa có cái nơ có cái nút baefng vàng hình vuông lỗi, váy mảy da cặp cao, nên chiếc trở nên vô cùng ngắn, chỉ dài qua chiếc áo vest 5 phân là cùng. Nó luôn thích sự mới lạ nên nó không thêm mặc vest, thay vào đó là chiếc áo khoác dài đựng gối màu trắng đen cách điệu, mang chiếc balo đen cùng đôi giày đế bánh mì màu đen, dây cột màu trắng, tóc được nó tết 2 bên bắt rồi cuốn quanh đầu đằng sau. Nó thật sự nổi bật

-chị Ji sẽ trở thành fashionicon của trường mất_Will

-cũng rất xứng mà honey. Chị à, mắt thẩm mỹ chị tuyệt thật_Sell ôm bả vai nó

-con gái mẹ xinh quá. Ăn sáng đi rồi đi học_mẹ nó cười hiền

-lớp chỉ có 4 người thôi sao?_nó ngẩn mặt

-đúng đó chị. Lớp chúng ta đc đặc cách và đc toàn nước phong tỏa bảo vệ thân thể. Mọi người chỉ nghĩ lớp chúng ta học là 1 lớp giỏi và là gia đình tam khá giả_Will

-tam khá giả?_nó

-là nhà Sell, Inn và chúng ta. Chị vào trường với thân thể là chị gái song sinh của em_Will

Xử xong xuôi phần beefsteack thơm ngon, nó và đồng bọn đc chiếc limo dài ngoằng tới đón. Tới trường nó không khỏi ngạc nhiên. Tuyệt! Đó là điều nó nghĩ, chiếc limo tông trắng vào trong, mở cửa xe bước xuống, nó để ý chiếc sân chỉ là nơi ra vào của ngôi trường, đc trồng cây xanh, còn bên trong học viện đc xây bằng cửa kính, muốn vào phải có thể để gạt qua hàng rào bảo vệ tự động

-này Will tử này là sao?_nó chỉ tay vào những chiếc tử dọc hành lang

-tử của học sinh khu VIP (nhà giàu) khu thường (người thân là nhân viên cấp cao trong 1 công ty) khu xã hội quan tâm (nhà nghèo, đạt học bổng)_Will

-vậy chúng ta là...?_nó

-là WIP tức VVIP. Vừa giàu vừa giỏi_Inn

-tử nào là của chúng ta?_nó

-4 đứa mình sẽ đc đặc cách hoàn toàn nơi này, vì muốn chị thăm quan nên đi cửa lớn chung, chúng ta có 1 phòng học ử ầm, bàn học như Chủ tịch tập đoàn, tử thì đc đặt ở phòng riêng của 4 đứa. Tử đồ phải to như cái tử ở nhà luôn_Sell

-vậy chúng ta có phòng riêng?_nó

-đúng. Mỗi đứa chúng ta có phòng riêng thay vì phải nhà sách hay nơi nào đó để ngủ. Chỉ có phòng ăn là chung nhưng chỗ ăn của chúng ta đc nâng cao lên khỏi bề mặt của mặt đất_Sell

-ồ. Ra vậy_nó gật đầu rồi cùng mọi người bước ra ngoài tiên đến 1 khu nhà có gắn chữ “STUDENTS WIP”. Dù không có lầu và nhỏ hơn bên kia rất nhiều nhưng đối với 4 đứa. Có cái cổng nhỏ nhỏ phía sau và đc nối đến 1 căn nhà kính, có vẻ là nhà ăn. Nó không quan tâm nên cũng đi tới 1 cái phong đề chữ “Classroom”. Lại 1 lần nữa nó choáng. Có 4 bàn học bằng gỗ to bự, 2 bàn 2 góc tường và 2 bàn ở giữa, có 4 cái bảng tên đc làm bằng pha lê trong suốt với hàng chữ tên màu đen, chiếc ghế xoay to uyển màu đen. Bàn nó đc đặt ở giữa, kế Inn. Lớp học diễn ra bình thường đến giờ ra chơi

-em dẫn chị đi tham quan nhé? Khu bên này thì bé nên chắc chị đã biết hết. Mình qua kia đi_Sell chỉ tay qua ngôi trường chung bên kia

-cũng đc_nó đứng lên rồi cùng Sell đi. Inn và Will thì về phòng riêng để ngủ (1 tiếng giải lao cơ mà)

Nó đc Sell dẫn đi loang quanh với nhiều lờ bàn tán

-học viên mới sao?

-xấu thế

-ừ. Không đẹp

-mà nó đi với Sell lớp của lớp WIP sao?

-không thể tin đc. Để tao_1 người con gái tóc nâu, mắt xanh nhìn cũng ưa nhìn hùng hồn tới chỗ Sell và nó

-Sell sao bạn lại đi với con bé xấu xí này?_ nhỏ hỏi xong thì nhiều nam sinh quay lại, lại bàn tán

-con người ta xinh như thế

-mỹ nhân luôn

-đẹp hơn Lina (bé tóc nâu mắt xanh ý) nhiều

-đúng đấy. Cute quá đi mất

-đẹp thế kia mà cute gì?

...

-đây là..._Sell chưa nói hết câu thì bị nó giành lời

-bạn học khu WIP?

-tao học VIP. Chắc mày chỉ là học sinh đc xã hội quan tâm thôi chứ gì?_nhỏ kênh

-oh no. Mình hịc khu B_nó

-vậy gọi tao là chị đi_nhỏ

-bằng tuổi nhau thôi mà?

-nhưng mày hèn hơn tao!!!!

-mình đâu hèn?

-nghèo hơn là hèn

-thật sao? Không thể tin đc. Phân biệt giai cấp thế không biết?_nó trề môi

-chị Ji đủ rồi, mai em sẽ cho nhà nó phá sản, chưa chắc vào đc khu C mà học_Sell

-không cần đâu em. Cứ kệ_nó

-chị Sell à. Vì con nhỏ xấu xí, nghèo hèn này?_nhỏ chỉ tay vào mặt nó

-này. Mấy cô đang làm gì?_Will tắt hiện thì thấy nó bị chỉ thẳng vào mặt “Cong chúa Anh bị coi là nghèo hèn sao?” Will nhếch môi

-sao không ngủ đi honey?_Sell

-aaaaaaa. Hoàng tử (nói là hoàng tử vì là đẹp trai và giàu thôi chứ không biết là Hoàng tử Anh)

-đẹp trai quá đi mất

....

-cô vừa làm gì Ji?_Inn cũng bước ra

-ôi sao lắm người đẹp thế

-đúng đó. Học sinh WIP qua đây hết

-thật là vinh dự

...

-em đàn chửi con nhỏ vừa nghèo vừa hèn này_Lina chỉ tay vào mặt nó thì bị Sell chặn lại và tát

-sao Sell??_nhỏ ôm mặt

-Ji là chị gái sinh đôi của tôi. Cô chê nhà tôi nghèo? Chê Ji xấu? Chả khác nào trực tiếp chửi tôi cả. Honey của tôi tát cô là nhẹ lắm rồi_Will

-hèn gì nhìn giống Will thế

-có Cồn chúa rồi

-..._lại bàn tán

-ơ... em thật sự không biết à_nhỏ lắp bắp

-cho nhà cô ta phá sản_Inn

-anh Inn à_nhỏ ôm chân thì bị Inn đá. Nó chạy lại đỡ Lina lên nhỏ nhẹ nói:

-hôm nay là do tôi mới vào trường nên có lẽ cô không biết tôi nên tôi sẽ nói Inn giúp cô. Nhưng... hãy nhớ là “kẻ mạnh phải biết giúp kẻ yếu thế hơn!” Đừng đem sức mạnh mẽ của mình ra đe dọa người khác, điều đó rất đáng khinh bỉ

-Ji à...._nhỏ khóc định ôm nó thì bị nó ngăn lại

-bây giờ cô đang đáng bị khinh bỉ nên đừng ôm tôi. Sẽ bị ô uế danh phận nhà họ Maych mất

-woa. Đúng là Ji Maych. Giải quyết chuyện 1 cách rất chi là ngọt_Inn khoác vai nó

-thế nên là, đừng làm nhà cô ta phá sản_nó ghé sát rồi lại nói -làm hạ 1 nửa số cổ phiếu rồi xuống cấp B thôi_nó nói xong thì cười ha hả. Inn cũng giật mình rồi cười theo, hỏi

-sure chứ?

-sure mà_nó gật đầu

-ok. Hi five nào?_Inn giơ tay, nó cũng cùng anh hi five làm Sell và Will đực mặt

Giờ ăn trưa. Tại nhà ăn

Tụi nó cùng vào nhà ăn và ngồi trên 1 cái bục tròn lớn đặt chính giữa. Nó vui vẻ trò chuyện, nó có vẻ cười rất nhiều

-công chúa kìa

-nụ cười chị ấy thật tuyệt

-đẹp hơn cả hoàng tử Will nhà ta rồi

-....-bàn tán xôn xao bên dưới

-chị Ji à. Có vẻ chị nổi tiếng rồi đấy__Will chống cằm

-tất nhiên. Nhìn kĩ thì chị ấy xinh hơn honey nhiều. Da trắng, mắt xanh sâu hun hút thể kia cơ mà__Sell

-này, chị nở lỗ mũi rồi. Đừng khen nữa__nó lấy cái nĩa đập đập vào cái đĩa

ding ding dong

-hello?__nó nghe đt

-.....

-cái gì? Chị về ngay__nó lật đật đứng lên chạy vù vào phòng học lấy cặp

-chị Ji?__Sell

-Will. Giúp chị chuẩn bị 1 motor 1200 về gia tộc Anh. GẤP__nó nói xong hốt hải gọi điện cho tài xế đón nó

-đi theo k?__Sell

-tất nhiên rồi__Inn

-đi__thế là 3 người kia đi theo nó

-có chuyern gì vậy chị?__Will

-bây giờ, nghe cho kĩ nhé? Chuyện gì cũng phải bình tĩnh? Biết chưa?__nó

-nói đi__Will

-mẹ bị bắt cóc__nó

-CÁI GÌ?__cả 3 hét lên

-giờ phải làm sao?__Will rưng rưng

-họ bắt chị phải từ chức và nhường lại cho 1 gia tộc khác. Và....bỏ Vương__nó bình tĩnh

-chị sẽ làm sao?__Will hét lên

-chị có thể làm mọi thứ để cứu mẹ về. Nhưng, gia tộc chúng ta không thể mất chức!!!__nó nắm tay thành quyerfn

-vậy chị phải làm sao?__Sell

-không nên biết__nó

-anh tin em__Inn

-cảm ơn

Tới nơi, nó thay đồ. Nó mặc chiếc quần legging đen, áo thun đen dài tay cùng chiếc áo bazer dạng thùng màu đen khuy gỗ, chiếc giày cao gót dạng bốt màu đen cao tới mắt cá, tóc đc thả dài xuống. Nó lật đật chạy xuống nhà

-Will, Sell, Inn. Biết đi motor chứ?__nó

-không__cả 3 trả lời

-tốt! Will, Sell và 80 vệ sĩ ở nhà. Chị và Inn sẽ mang 40 vệ sĩ đi. Mang bộ đàm này vào_nó thấy 2 sợi dây, nói tiếp -cầm giúp chị sẽ nói và 2 đứa đem 20 vệ sĩ tiếp theo tới nhà CL7, tuyệt đối, 2 đứa không đc bước chân ra khỏi nhà!!!! BIẾT CHƯA?_nó

-ok chị_Sell và Will gật đầu

-chúng nó phá đc hàng rào và bắt cóc đc Nữ hoàng, anh nghĩ không phải hạng thường, mang 29 tên có quá ít?_Inn

-anh biết bắn súng, xả súng đúng chứ?_nó không thèm nghe câu hỏi của Inn

-tất nhiên rồi

-cậy anh sẽ ngồi trong xe. Nghe em hô lệnh bắn hoặc xả súng. Anh phải làm liền. Biết chứ?_nó

-nhưng..

-tất nhiên là đưa đc Nữ hoàng ra thì em mới hô lệnh. Cầm lấy_nó hẩy tai nghe cho anh -đi_nó kéo Inn đi đẩy Inn vào trong xe hơi rồi leo lên chiếc motor, chạy vun vút

Nhà CL7

Nó xuống xe, cởi nón bảo hiểm ra rồi chạy bên Inn

-nhớ đây. Ở đây sẽ có 5 người bảo vệ anh. Khi nào em ra lệnh 5 vệ sĩ ở đây sẽ giúp anh thực hiện_nó

-cố lên_Inn ôm nó

-em không sao đâu_nó mỉm cười rồi ngoắc 15 tên còn lại vào trong. Tay nó cầm chiếc súng mini nhưng lực đẩy hơi vô cùng mạnh, đã lên nòng. 15 tên kia đi đằng sau nó, nó dẫn đầu. Nó bình tĩnh, mắt đảo xung quanh tiến vào trong

-em tới đâu rồi?_Inn nói bên tai

-in lặng_nó thì thào rồi tiếp tục đảo mắt qua lại, tới căn ohofng đầu tiên, nó nhẹ nhàng cầm ổ khóa vặn nhẹ rồi đập cửa, tay giơ thẳng chuẩn bị bắn “phù. Không có ai” nó lại đi tiếp đến 1 căn phòng kính lớn với hàng trăm tên vệ sĩ áo đen

-chào. CÔNG CHÚA_Nhi

-NHI_nó hoảng. Tại sao Nhi làm vậy chứ?

-ngạc nhiên lắm sao? Cũng phải thôi!!_Nhi

-cô làm như vậy để làm gì chứ?_nó

-để đòi lại Vương, chồng tôi

-đc. Tôi sẽ bỏ anh ấy. Bây giờ, làm ơn. Thả mẹ tôi ra

-và..... cái nhiệm chúc Công chúa kia nữa

-nhưng cô không phải người Anh

-tôi nhuộm tóc và đeo lens, nhập quốc tịch. Là đc!!!

-không bao giờ_nó

-vậy thì cô hãy nhìn mẹ cô đi_Nhi né qua 1 bên thấy mẹ nó đang bị cột lên 1 cây cột, miệng bịt kín, mắt nhìn nó như đang cầu xin thứ gì đó

-tôi muốn nói chuyện với mẹ. Nếu mẹ tôi muốn gì, tôi sẽ làm theo!!_nó

-đc. Mở mồm.cho bà ta đi_Nhi nói xong có 1 tên vệ sĩ tháo miếng vải trên mồm mẹ xuống

-Ji à. Con hãy sống với chức vụ Nữ hoàng và hãy tiếp tục yêu Vương_mẹ khóc

-không! Chỉ vì con mà mẹ chết? Không bao giờ!!_nó nói xong thì nó nả súng liên tục vào những tên vệ sĩ phe Nhi, phe nó cũng lên đánh tên kia, nó vẫn rất cẩn thận để mẹ nó không bị thương, nó chạy lại mẹ, cúi trố và đứng đằng sau nó. Nó đang bảo vệ mẹ

-chưa đến 20 tên mà đòi giết tôi?_Nhi nhếch môi

-nhưng họ chưa chết đến 1 nửa mà có thể tiêu diệt gần 100 tên của cô còn gì?_nó

-cô... giết nó cho ta_Nhi hét lên rồi chỉ vào mắt nó. Nó nhả đạn thay đạn mới rồi tiếp tục nả súng, 1 tiếng súng nó gây ra đều bắn vào chỗ chí mạng của đối phương, tay còn lại nó vẫn nắm lấy tay mẹ nó

-tài bắn súng không tệ nhỉ?_Nhi

-tất nhiên_nó lại nhả đạn rồi thay đạn -tôi có thể giết đc cô_nó chỉ thẳng súng vào Nhi rồi nói -nhưng không! Ông noojo cô đã nuôi tôi nên tôi không thể đền ơn kiểu này đc_nó lại hạ súng

-biết vậy thì tốt_Nhi

-tiếp chị 20 tên vệ sĩ_nó thì thầm vào bộ đàm đc yosco nó che lấp

-Inn nả súng chệch 90°. Đúng chuẩn vào, không đc lệch 1 phân nào, em và mẹ sẽ mất mạng đấy__(90° là chỗ ddwsng bên trái nó là chỗ đứng của toàn bộ vệ sĩ của Nhi)_nó nói với Inn và kéo tay mẹ thụt lùi về sau và đứng qua phải 1 týt. Bọn vệ sĩ nó nghe đc qua bộ đàm nên cũng đứng khá xa bên đó ra để khỏi dính đạn. Có lẽ đây là lí do vì sao nó đem quân ít đi để đề phòng sự chết chóc và có thể né tiếng đạn tử thần của Inn và nó. Bây giờ, mọi vệ sĩ thật sự nể nó vì cái sự tính toán tuyệt đỉnh của nó

-MÀY LUYỆN THUYỀN CÁI GÌ?_nhi hét lên

-tao đang âm.mưu với mẹ tao_nó nói ngoài miệng, nhưng trong lòng thì “xin lỗi mrj đã đem mẹ thay thế”

-mẹ mày với mày sắp chết rồi còn đâu mà âm mưu?_Nhi vừa dứt câu thì

ĐOÀNG, ĐOÀNG....ĐOÀNG..ĐOÀNG tiếng súng tử thần của Inn vang lên đúng 90° và không chệch 1 phân, lập tức, vệ sĩ của Nhi chết hết, không còn 1 tên. Nó mỉm cười “tay nghề Inn cũng không tồi!!!” Dứt tiếng súng có 20 tên vệ sĩ ập vào trong, nó gạt đầu rồi léo mẹ về phía mấy tên vệ sĩ kia

-10 người đưa mẹ tôi ra chỗ Inn. 14 người còn lại,ở lại!!_nó tiếp tục thì thầm vào bộ đàm. Mẹ nó lập tức đc đưa đi. Trong pbofng chỉ còn quân của nó, nó và Nhi

-hình như 14 người này hơn 1 mình cô thì phải?_nó nhếch môi

-mày...mày..._Nhi gục xuống, run lên bần bật. Nó đặt tay lên vai Nhi

-đừng sợ. Tôi đã nói là không GIẾT cô cơ mà_nó nhấn mạnh từ giết làm Nhi càng run lên

-biết sợ sao?_nó lấy tay ra, ngồi chồm.hồm xuống đối diện Nhi, tay hất cằm Nhi lên

-cho tôi..._Nhi chưa nó xong thì “Rầm” cánh cywra bật tung ra

-Ji. Em làm gì?_hắn chìa súng về phía nó và nghĩ nó đang áp đảo quân Nhi

-Vương. Cô ta đòi giết em!!!_Nhi bò lại chỗ hắn

-nói bậy_tên vệ sĩ nó hét lên, nó giơ tay kêu im lặng, rồi đứng lên

-nhìn kìa_nó chỉ tay qua chỗ 1 đám người nằm bở lổm nhổm -quân cô ta hết đấy_nó nói

-em hạ sao?_hắn nhứ mày

-không hạ thì nãy giờ tôi đã chết. Đồ tồi_nó nói xong rồi ngoắc đám vệ sĩ đi ra....

Cho t.g nói vài lời nhé!!! Khúc mà cửa vệ sĩ đi á. Là có 80 tên ở nhà và 20 tên đi theo Ji nhé!!!! T.g đánh lung tung quá. Sorry babys nhé!!!!

19. Chương 7.4

Hắn bỏ ngoài tai những gì nó nói, quay lại đỡ Nhi dậy. Nhỏ nhẹ hỏi -em không sao chứ?

-em đau lắm. Nó tát em. Nó bắt em tới đây! Anh tin em đi!!!_Nhi khóc lóc

-còn những tên kia?_hắn chỉ tay qua đám người chết chóc kia

-em không biết. Lúc em bị bắt họ đã lê liệt ra đó rồi_Nhi nói

-chắc là Ji dựng cảnh_hắn lằm bằm trong miệng, vô tình Phan nghe thấy

-tao tin Ji_Phan

-em cũng tin chị 2_Vỹ

-nhưng rõ ràng là..._hắn chưa nói hết câu, Phan gắt

-mày tin Nhi mà quên những gì Ji nói? Ji thật sai lầm khi yêu mày mà_Phan nói rồi bỏ đi

-em sẽ bên phe Ji!!!_Vỹ cũng đi theo Phan

Còn nó, sau khi bỏ đi nó đã khóc. Tại sao hắn lại không tin nó chứ? Nhưng không sao, dù sao nó cũng có ý định chia tay Phan. Như vậy, cả nó và mẹ đều đc sống những ngày tháng yên bình. Nó chạy xuống ôm mẹ và khóc nức nở. Nó hứa đây là lần cuối nó khóc.... vì hắn... người nó yêu!!!! Inn cũng nghe cuộc nói chuyện qua bộ đàm nên cũng hơi lo cho nó. Nhưng cũng không thể phủ nhận đc việc nó làm là quá tốt. Nó đã có 1 kế hoạch rất tuyệt và tài bắn súng rất đỉnh. Chưa kể, nó còn biết đi chiếc motor 1200. Nó thật sự là tuyệt mà

-con gái. Đừng khóc, còn làm rất tốt. Đắt nước này quá tuyệt vời khi có cin, Ji ạ_mẹ nó ôm nó -mà con học võ ở đâu thế?

-con có học võ đâu ạ?_nó gạt nước mắt rồi cười -con chỉ học bắn súng thôi. Hì hì

-con bé này, vừa khóc xong đã cười_mẹ cốc yêu vào đầu nó

-thôi. Mẹ với Inn lên xem về đi. Con phải đi chiếc motor kia về_nó chỉ tay vào chiếc motor kia

-con đi cái đó à?

-vâng. Đi cái đó đề phòng kẹt xe, tới cứu mẹ nhanh hơn là chiếc limo to bự kia_nó chỉ tay vào chiếc limo

-đc rồi. Ta về thôi_mẹ

Tại gia tộc Anh

-woa. Chị 2 của em thật tuyệt!!!_Will ôm nó

-cám ơn em!!_nó

-à. Mình có khách_Will kéo tay nó ra sân

-ô. Phan, Vỹ?_nó mở to mắt

-chị 2 à..._Vỹ

-đừng gọi là chị 2 nữa. Bằng tuổi mà!_nó cắt ngang lời Vỹ

-nhưng...

-không nhưng! Sao mọi người tìm em?_nó kéo ghế ra nhẹ nhàng ngồi xuống

-em hãy kể toàn bộ câu chuyện lúc này đi_Phan nghiêm mặt

-chờ em_nó chạy vào nhà rồi bê ra 1 chiếc laptop -chuyện rất dài nên mọi người sẽ nghe cái này_nó nhấn nút rồi có 1 đoạn băng vang lên. Đó chính là lời thoạt giữa nó và Nhi lúc này, đoạn băng đc lưu lại là do bộ đàm của nó. Khi đoạn băng kết thúc thì nó thấy maejt Vỹ và Phan tối sầm lại

-tin em chứ?_nó

-tất nhiee. Mặc dù em không kể lại anh cũng tin em_Phan

-em sẽ nói chuyện với anh 2_Vỹ

-không cần đâu. Dù sao như vậy cũng tốt, bỏ Vương thì sẽ tốt hơn cho em và mẹ. Em không muốn vì tình cảm của em mà phải hi sinh thêm 1 mạng người nào nữa_nó nói

-em chắc chưa?_Phan

-chắc mà. Mọi người về VN đi. Em ổn mà_nó cười tươi

-ừ_Phan nói

-các con ở lại ăn cơm cùng ta nhé?_mẹ nó đi ra

-đích thân Nữ hoàng mời thì tụi con kjoong dám từ chối ạ_Vỹ cười

-khéo ăn nói thế! Vào thôi_mẹ nó cười rồi cả đám bước vào nhà ăn, nơi Will, Sell và Inn đang chờ. Mọi người đang vui vẻ nói chuyện thì

-thưa Nữ hoàng, Công chúa và Hoàng tử ạ! Có Phò mã tới ạ!!!_người hầu cung kính

-tự xưng là Phì mã sao?_Inn

-vâng thưa Thiếu gia Inn

-chắc là Vương. Không cho vào, hôm nay sẽ không phải là Phò mã của gia tộc Anh nữa_Will

-sao thế con?_mẹ

-..._nó im lặng

-đc rồi. Không cho người vào. Người lui đi_mẹ nó như hiểu ra vấn đề

-vâng thưa Nữ hoàng

Nó hít thở rồi mỉm cười -ăn tiếp thôi

-Công chúa ạ!!_người hầu

-sao?_nó

-thư của người xưng là Phò mã đưa Công chúa ạ!

-cám ơn_nó buông nĩa xuống, nhận lấy bức thư, nhẹ nhàng mở ra

“Jì à, em biết em đã gây tổn hại rất lớn cho những người vô tội không? Anh biết em không thích Nhi nhưng đừng vì thế mà giở thủ đoạn bỉ ổi này. Anh và em nên chấm dứt mối quan hệ này. Là tại em quá thâm độc thôi!!!” Đọc xong bức thư mà nó quặn ruột lại. Nhưng nó hứa nó không khóc nên nó thẳng tay xé bức thư “tôi bỉ ổi và thâm độc? Thế cô ta... Đinh Hoàng Nhi là người tốt muốn giành những gì tbuoojc về tôi sao?” Nó đứng dậy bỏ lên phòng

Còn hần thì hứa quên đi nó và... tập yêu và tin tưởng Nhi bởi vì Nhi đúng, Nhi tốt hơn nó!!!

Nó và mọi người đi học bình thường. Nó vẫn bình thường, trên khuôn maejt nó không có tí biểu cảm nào của sự buồn rầu cả, điều đó đồng nghĩa với virejc làm chi Inn, Sell và Will rất lo lắng. Nếu buồn nó có thể khóc mà?

-chị Jì ơi_Will

-sao em?

-mẹ muốn gặp chị ạ!!!!!!

-ừm. Đi với chị_nó cầm tay Will cùng xuống phòng khách

-mẹ gặp con?_nó ngồi xuống đối diện bà

-con giúp ta 1 chuyện nhé?

-mẹ cứ nói đi

-thân thể con là 1 sự chú ý của thế giới nhưng ta đã quên mất điều đó và làm ảnh hưởng tới 1 người_mẹ lau nước mắt trên mặt rồi nhẹ nhàng nói -đó là anh 2 cymar Nhi, anh nuôi của con

-SAO CỎ? ANH ẤY LÀM SAI?_nó gào lên. Như phát hiện đc sự “lố” cymar mình, nó bùm miệng, ngồi xuống -anh ấy làm sao ạ?

-mẹ điều tra và biết đc anh con và bây giờ đang bị Mafia Việt Nam bắt và anh ấy nhất quyết không khai con ra. Có lẽ, con nên lên kế hoạch...

-cin sẽ làm_nó cắt luôn lời bà, quay lại nói với 1 người quản gia bên khâu bảo vệ -chuẩn bị cho tôi trực thăng, 50 vệ sĩ, và hàng

-vâng, thưa công chúa

-nhanh đi. Cho người 30p_nói xong nó chạy lên phòng, xếp đồ đạc, nói là đồ thôi chứ nó lấy 60 sợi dây dằm, và mặc ình bộ đồ “sát thủ” vắt bên mình 1 cây súng và 5 nòng súng. Nó xuống nhà chia dây dằm ra cho vệ sĩ

-anh cùng đi_Inn

-đc chứ?_nó nhăn mặt

-để anh trên trực thăng và xả súng là đc_Inn cười

-đc thôi. Đi_nó cùng 50 tên vệ sĩ lên 5 chiếc trực thăng, riêng trực thăng cymar nó chỉ có 5 người. Nó, Inn và 3 tên vệ sĩ

-nghe nhé. Tôi và trực thăng 1 sẽ xuống trước và hãy thật tập trung vào cuộc ẩu đả xảy ra, dù chỉ còn 1 mình tôi thì vẫn không đc xuống hỗ trợ khi chưa có lệnh của tôi. Giấu chứ_nó nói vào bộ dằm -và hãy thật tập trung bên tai mình, không đc phép ồn ào, như thế tôi sẽ bị ảnh hưởng

-vâng, thưa công chúa

Tại VN

-Vương_Phan qua nhà hấn

-gì?_hấn đang âu yếm Nhi. Hấn bây giờ vẫn chưa quên đc nó và không thể yêu Nhi nhưng bây giờ có Nhi bên cạnh để ép hấn ăn, uống điều độ thì cũng tốt. Nếu không, hấn đã thành con ma men rồi

-Ji về VN_Phan

-liên quan sao?_hấn

-mày để tao nói_Phan gầm lên

-Vương nói đúng đó. Nó về liên quan gì đến vợ chồng em_Nhi

-cô im đi. Anh cô bị bắt không biết sống chết thế nào mà cô và ông nội cô thì sao? Ông thì ôm tiền đếm, em thù ngồi đây dụ dỗ người đàn ông của người khác. Chưa kể ba của cô đang nhập viện nữa_Phan mắng vào mặt Nhi

-anh đừng có ba láp nữa đi. Anh ta có nhận tôi là em đâu?_Nhi nhún vai

-đúng rồi. Sống thất đức quá nên mới bị trời hành đấy_Phan

-mày im đi, mày đừng có vì con nhỏ ác độc đó mà chửi người đàn bà của tao_hấn hét

-nhỏ ác độc là ai?_Phan nhăn mặt

-là cô bé 2 tuần trước đã suýt nữa giết Nhi đấy. Là Ji đấy_hấn nghiêng răng

-cô cũng tốt số nhỉ? Hôm đó cô không chết oách đi cho rồi đi, sống làm cái quái gì nữa. Đồ đàn bà hiểm độc_Phan gần

-mày nosu vậy là ý gì? Mày ngậm miệng lại đi_hắn

-mày mới là người nên ngậm.miệng lại. Mày có biết vì sao lại có đám người chết chóc đó không? Mày có biết vì sao Ji lại không nói chuyện với mày không?_Phan

-tao không quan tâm_hắn

-chính vì mày không quan tâm nên mày mới quá mù quáng vì cái con người kia_Phan chỉ thẳng vô mặt Ji rồi bỏ đi

-anh ta nói vậy là sao?_hắn nhìn Nhi

-em không biết_Nhi khisc

-thôi, không sao!!!_hắn ôm Nhi

“Người đàn ông này là của tôi” Nhi cười thầm

Trực thăng của nó

-công chúa. Tới nơi rồi_trực thăng dừng trên căn nhà hoang bằng gỗ nhỏ bé, nơi đây mà xả súng thì chết hết mất. Phải tìm cách khác -không đc xả súng, không đc đáp trực thăng. Hãy làm những gì tôi nói. Bây giờ tôi sẽ xuống cùng 2 vệ sĩ trực thăng của tôi_nó nói với 4 chiếc trực thăng kia rồi nói với Inn -vì không hạ cánh nên chỉ cần ngồi im,không cần xả súng. 1 người sẽ ở lại giúp anh đề phòng bất trắc. Có gì cứ bay thẳng về Anh. Biết chưa?

-anh biết rồi_Inn cười

Nó lắp tức cùng 2 vệ sĩ trèo thang dây xuống -chuẩn bị hành động, tất cả im lặng và thở nhẹ, nó nói vào bộ đàm, vừa dứt câu nó đã đáp xuống trước cửa nhà kho và đá tung cánh cửa

-ahahaha. Ai đây?_1 tên to con nói

-người bảo vệ của nạn nhân_nó lạnh lùng, nó bây giờ rất ngẫu, chân hơi mở to, tay cầm súng nhưng không chĩa thẳng mà hạ xuống, ánh mắt chứa đầy tia chết choac

-chỉ là 1 cô nhóc

-không đâu_nó nhếch môi đầy khinh bỉ rồi tự tiện bước tới chỗ của anh đang bị trói như không có ai cạnh giữ vậy

-liều thật_1 tên vừa rút súng ra đã bị nó bắn 1 phát chết tươi, không kịp ngáp. Nó lại tiếp tục đi. Mấy tên kia cũng lôi súng ra thì bị 2 vệ sĩ của nó bắn chết. Nó vừa cởi trói ra tbif

bốp bốp bốp 1 tràng pháo tay vang lên

-giỏi lắm_1 người dáng có vẻ to cao, nhìn rất hấp dẫn, dưới bóng tối không thấy rõ khuôn mặt nhưng thấy đc màu tóc là màu đồng. Theo sau là hàng trăm tên to cao khác, 2 tên vệ sĩ của nó liền đứng trước mặt nó và anh

-Ji. Em không nên ở đây_anh nói với nó

-yên tâm Bin (tên anh) em tới đây với thân phận người bảo vệ của anh_nó thì ào

-có vẻ như cô bé rất giỏi bắn súng?_tên con trai cầm đầu hoit

-thì sao? Người là ai?_nó

-anh là Kennes. Anh chỉ muốn có Công chúa Anh

-tại sao?

-bởi cô ấy rất xinh đẹp. Giống em vậy

-anh..._nó như cứng hững lại. Tay thì bắt giắc luôn ra đằng sau nắm lấy tay Bin, nó lại 1 lần nữa bảo vệ anh như bảo vệ ẹ hôm trước

-bây giờ, nếu em bắn 1 đạn chết 2 người, anh sẽ tha_Kennes

-cái gì?_nó mở to mắt, 1 đạn chết 2 người sao? Nghe quen quen, hình như là -Kennes????

-gọi anh sao?

-em là Ji đây. Kennes_nó cười

-bật đèn_Kennes hô to thì đèn có người đc bật lên

-đúng là em rồi. Ji_Kennes ôm nó với hàng ngàn tia khó hiểu của Bin và mấy tên vệ sĩ

-Ji sao emm??_Bin

-đây là Kennes người dạy em bắn súng bên Mỹ đó. Anh ấy rất tốt_nó mỉm cười

-mà saa em tới đây là Ji?_Kennes

-anh bắt công chúa làm gì?_nó hỏi ngược lại

-Đình Hoàng Nhi trả anh 7 tỷ làm việc này. Nếu em không thích, anh sẽ trả tiền_Kennes vuốt tóc nó, thật ra anh rất thích nó, thích ngửi mùi tóc hoa nhài của nó, hôn lên đôi mắt xanh sâu hút của nó. Anh yêu nó!! Anh thề, anh sẽ bảo vệ nó dù có chết

-anh nên trả đi bởi em chính là Công chúa Anh_nó mỉm cười

-CÁI GÌ?_anh hét lên. Nó kéo anh ra ghế rồi kể cho anh nghe mọi việc, tất cả

-vậy anh sẽ hủy ngay cái hợp đồng này_Kennes

-không cần, em có kế hoạch này_nó mỉm cười đầy ma mị

20. Chương 7.5

Nó và toàn bộ binh sĩ của nó về biệt thự. Sau khi chải chuốt xong nó đến thăm ba. Nó maejc đồ đơn giản, áo thun quần jean mang dép nhưng vẫn toát ra 1 vẻ quý phái. Vừa mở cửa bước vào

-Phan?_nó

-Ji. Em biết mọi chuyện chưa_Phan chạy lại nó

-em biết cả rồi. Em cũng đã lên kế hoạch, bây giờ mọi thứ đã an toàn, ngày mai lại tiếp tục_nó vỗ vai anh, mỉm cười

-huhuu, ba ơi_Nhi chạy vào đột nhiên Nhi đứng khựng lại khi thấy nó -sao cô lại ở đây?_ Nhi bắn khoắn “rõ ràng là cô ta là Công chúa Anh cơ mà”

-tại sao lại không?_nó cười

-ừ_mặc dù Nhi rất khó hiểu nhưng đành câm nín bởi vì có Phan và hấn ở đây. Nó thấy hấn, mặt nó tooid lại nhưng vẫn bình tĩnh bước lại bên ba, đặt túi trái cây xuống và hôn lên má ba

-bảo y tá đừng gọt trái cây cho ba_hấn nói đầy khinh bỉ. Vừa nghe xong, 1 lần nữa tim nó nhói lên, đau...rất đau, đột nhiên

-Ji, ta đi_Phan kéo nó đi. Nó cũng đi theo nhưng vẫn kịp cười 1 nụ cười khinh bỉ. Nó đc Phan đưa lên xe của anh

-Phan, anh dẫn em đi thăm Anh đi! Em nhớ anh ấy_nó dè dặt, nhưng đâu ai biết đc...Anh nằm trong kế hoạch của nó

-đc thôi. Giờ Anh đang ở sở, tới đó sẽ gặp_Han vui vẻ rồi lái xe đi

Sở thẩm vấn

-cho tôi gặp thẩm vấn viên Tuấn Anh_nó

-có hẹn chưa ạ?_người cảnh sát

-có lẽ, tôi không cần hẹn_nó cười

-nhưng...

-Aaaaa Ji_Anh bước ra thấy nó thì chạy lại ôm nó. Nó đẩy anh ra

-xì thôi đi. Em có chuyện muốn nói. Cả anh nữa, Phan

-đi cà phê rồi nói_Anh

-vào phòng anh đi_nó

-đc thôi

-rồi, em nói đi_Anh kéo ghế cho nó và Phan ngồi

-thật ra, anh biết thân phận của em đúng không Anh?_nó

-em nói gì đấy? Anh chưa hiểu

-em là Công chúa Anh_nó cười

-woa, thật bất ngờ_Anh thốt lên

-đây là bí mật. Bây giờ em đang gặp nguy hiểm ở VN_nó

-nguy hiểm?_Anh

-đúng! Đinh Hoàng Nhi đang âm mưu kế hoạch hãm hại em

-CÁI GÌ??_Anh và Phan hét lên

-con nhỏ đó. Tại sao cứ phải nbuw vậy chứ? Còn thaefn khốn Vương nữa_tay Phan nắm thành quyền, bây giờ nếu ai đụng chạm tới anh, anh có thể đâm cho tới chết. Nó thấy vậy liền nắm tay anh, trấn an

-em lại là người thông minh vốn có nên cái kế hoạch của Nhi hiện giờ trở nên rất ngu xuẩn, tại vì.....

\$_\$_nó kể hết tòn bộ cho 2 anh yêu dấu của nó nghe và cái kế hoạch kia nữa

-em thật là thông minh thật. Nhưng như vậy thì quá nguy hiểm_Anh đang cười thì trở nên nghiêm túc

-em không sao, chỉ cần làm đúng như vậy cho em_nó lấy trong túi ra 2 cái dây đàm đưa cho Anh và Phan, nói -sẽ giúp ích đấy

ding ding dong

_hello Inn?_nó

-anh phải về Anh gấp rồi. Ba anh ngã bệnh_Inn maejc dù rất muốn cùng nó tham gia cuộc ẩu đả này nhưng không thể, ba anh rất quan trọng với anh

-đc rồi. Anh về đi_nó hơi thất vọng vì Inn mà đi thì nó đã mất đi cánh tay trái đắc lực

-anh sẽ sắp xếp và cố gắng quay về vào tối mai

-anh cứ lo cho ba, em tự xoay sở đc

-ừ

Nó nghe xong thì quá là hụt hẫng, chả biết phải làm sao. Inn là người nhắm chuẩn độ xả súng chính xác, Inn mà xả thì mọi chuyện sẽ an toàn, việc này mà giao cho người khác thì nó chưa chắc sống sót đc qua cuộc ẩu đả thế kỉ này. Đây là 1 cuộc chiến lớn

-bạn em không tham gia đc_nó ủ rũ

-chỉ mất đi 1 người thôi mà__Phan khó hiểu

-người đó là 1 phần trong cuộc ẩu đả này, để cho người khác làm, sẽ rất nhiều người mất mạng, ngay cả em cũng chưa chắc qua đc. Anh ấy xả súng rất chính xác__nó

-có nên tính cách khác?__Anh

-không cần. Anh biết xả súng chứ?__nó hỏi Anh

-anh là người VN nên không biết

-bắn súng, anh nhắm chuẩn chứ?__nó

-tất nhiên

-vậy thì anh sẽ an toàn trong cuộc ẩu đả này__nó cười

-tại sao chứ?

-anh sẽ ở trên trục thẳng nhắm súng ngắm mà bắn. Dù sao, anh và cả anh Phan cũng không nên có mặt__nó

-cũng đc

-em về đây

Tại nhà Nhi

-tôi đã thấy Công chúa Anh Ji có mặt ở VN rồi đấy Kennes__Nhi

-tôi biết. Nhưng nó vẫn chưa tới giải cứu cho anh nó, vẫn đang đc bảo tồn trong kho. Nó có cho 2 tên vệ sĩ tới nói rằng tối mai sẽ tới nên tôi đã hẹn tới nhà kho F • __Kennes

-tốt, mai hành động. Tôi cũng góp vui tý nhĩ?__Nhi

-rất hân hạnh__Kennes cười đầy mãn nguyện “chưa mời mà đã đến, khỏi tốn công ta đây nài nỉ. Đồ ngu!”

Nó suốt đêm cặm cụi coi cái bản đồ nhà kho F • như thế nào. Nó đc Kennes chỉ bắn súng và nhắm độ súng chính xác, nhất súng của nó và Kennes bắn ra thì phải gọi là “chết không kịp ngáp!!!”

-Ji. Làm gì vậy em? Uống đi__Kennes tới đưa nó li cappuchino thơm ngon

-haiz. Định hại em thức đêm sao mà đưa cà phê?__nó quay ghế lại, ngồi đối diện anh,mỉm cười

-em sẽ không ngủ__anh thì thào. Vì lúc nào cũng vậy, cgir cần không gian yên tĩnh, nó đối mặt với anh thì anh chỉ thì thào thôi chứ không nói lớn

-hiểu em nhĩ? Mà sao rồi? Thuận lợi chứ?__nó uống cappuchino

-con ngu đấy đã tự chui vào lồng. Mà Ji nè..

-sao anh?

-em rất đẹp. Anh yêu em!!!__đây là câu nói thứ 1000 nó nghe đc. Lúc ở Pháp, từ lúc quen đc Kinnas ngày nào nó chả nghe, và đáp lại lời của anh luôn là...nó nhắm mắt để anh hôn lên, rồi hít cái mái tóc mùi hoa nhài của nó. Bây giờ cũng vậy

6h tối hôm sau

Nó mặc chiếc quần short da màu đen, áo ba lỗ croptop màu trắng, khoe trọn vòng eo, nó mặc bên ngoài chiếc áo khoác da màu đen nhưng nó không kéo lên mà phanh ra nên khoe đc eo nhỏ nhắn của nó, tóc đc thả xuống để che đi dây dằm, mang chiếc boots cao tới đầu gối, chiếc boots là giày cao gót đen cao 15 phân, vắt trên thắt lưng là súng và nòng đạn. Vệ sĩ, Phan và Anh đc di trục thẳng, chỉ có nó và 2 tên vệ sĩ khác đi motor thôi. Nó phi rất nhanh đến F. Nó vừa mở toang cửa là đã rút súng ra lên nòng và bắn thẳng ra 1 viên đạn

-mày là ai?__Kennes

-thằng ngu. Đó là Công chúa, còn không mau bắt nó?_Nhi vừa nó xong đã có 10 tên vệ sĩ bước lại (cái này là đồng bọn Nhi) nó bắn liern tiếp 5 phát súng chết hết 10 đứa (chỉ chơi 1 phát chết 2)

-tôi đủ thông minh để sắp xếp mọi chuyện theo ý tôi_nó nói rồi nói nhỏ vào tai nghe -biết ngắm độ của súng chưa?

-rồi_Anh nói. Thực ra thì trên súng ngắm có phân ra số độ nên chỉ cần ngắm theo số độ bắn là đc

-tốt. Ngắm bắn chết tên đứng ở 72° súng hiện tại_nó đã đc học qua súng ngắm nên chỉ cần đo số chiều cao trên trục thẳng xuống chỗ nhà kho là nó sẽ ngắm chính xác từng người 1 đứng ở độ nào. Nhà kho ở dưới nên ở trên nhìn xuống qua cây súng ngắm nó chỉ nằm trong độ ngắm của cây súng, đó là lí do vì sao đối nhà kho xả súng thành súng ngắm. Nó giơ cây súng lên vào đối phương nó nhờ Anh hạ và *Dfoafng* người đó chết tươi nhưng không phải do súng nó gây ra mà do Anh gây ra, nó giơ súng chỉ đánh lạc đối phương, đây là cách tiết kiệm đạn

-mày muốn chết?_Nhi hét lên

-tao chưa_nó nói rồi lại nói nhỏ vào tai nghe -77° hiện tại_nó nói gấp gấp rồi giơ súng lên. Lại thêm 1 người đổ máu

-bắt nó lại mau. Kennes_Nhi

-bắt_Kennes ra lệnh

-súng màu Kennes_nó nói nhỏ vào tai nghe và giơ súng lên chĩa thẳng vào Kennes. Kennes bị bắn giả và giả chết. Nó lại ra lệnh -súng màu tất cả quân Kennes_lại 1 đồng người quân Kennes giả chết. Thực ra quân Kennes có 40 quân và quân Nhi là 70 quân nhưng 2 người bị nó hạ là đc nó tính toán kĩ lưỡng là 2 người đó bắn súng có tiếng ở Mỹ nên nó hạ trước 2 đối thủ đáng gờm, còn lại thì quá dễ đối với nó. Kennes và quân Kennes đc nó hạ giả bằng súng chứa màu giả, sẽ giả vờ chết. Kennes chết, 2 tên đầu chết, Nhi khó có thể mà vững đc

-chơi tiếp chứ?_nó nói rồi tiếp tục, nó và Anh nã liên tục, đối phương không kịp đánh trả, bởi ở VN cấm xài súng nên tụi nó chỉ dùng dao và kim độc mà phi. Hơn 1 nửa quân Nhi chết. Nhi chạy lại bên 2 tên bắn súng lấy ra 1 cây súng, lên nòng vaf *đoàng* Nhi bắn vào ngực phải nó và định bắn phát thứ 2 thì bị nó bắn vào tay và rơi súng xuống. Đúng lúc đó thì hấn đập cửa vào, nó đứng quay lưng lại với cửa nên hấn không thấy vết thương nó mà thấy Nhi bị bắn ỏe tay

-NHI_hấn chạy lại Nhi và xô nó qua 1 bên. Nó bị đẩy nên loạn choạng may mà có 2 tên vệ sĩ chụp kịp. Cùng lúc Kennes bật dậy, tới bên Nhi, lấy viên đạn ra cho Nhi và baeng lại vết thương, bởi nó đã giảm sức nén cây súng nên viên đạn chỉ chơi vơi giữa da của Nhi.

-sao cậu chưa chết?_Nhi hoảng hồn khi thấy Kennes. Cậu nói vừa nói ra thì lập tức 40 cận vệ của Kennes bật dậy đứng sau lưng nó. Kennes cũng bước lại phía nó. Nó kéo dây kéo lại, che đi viên đạn găm vào ngực, chỉ thấy ít máu trên áo trắng của nó

-xuống khỏi trục thẳng, tất cả còn lại bay thẳng về Anh_nó nói vào đàm. 30s sau Phan và Anh xuất hiện cũng đứng qua phía nó. Nhi thì run lên từng hồi vì Nhi sắp bị nó phá vỡ hình đẹp của Nhi trong mắt hấn

-ngạc nhiên chứ? Cô chủ?_Kennes

-đúng là đồ vàng hoe_nó nhếch môi đầy khinh bỉ nhìn Nhi.

chát 1 bàn tay rơi trên khuôn mặt nó, nó ngẩng mặt lên...là hấn

-mày đang làm cái quái gì vậy? HẢ?_Phan

-con nhỏ độc ác này mày nghĩ 1 cái tát quá nhẹ?_hấn

-điên rồi_Anh

-tôi sao?_hấn

-chả lẽ tôi?_nó. Lời nói vừa buông khỏi miệng nó thì mọi người đều im bật

-Kennes tôi trả anh 7 tỉ, con nhỏ đó trả anh cái gì? HẢ?

-1 nụ hôn_Kennes nửa đùa nửa thật

-tôi và Kennes là bạn bè đc 4 năm rồi. Từ lúc tôi còn ở Pháp_nó

-và Ji là người tôi yêu!!_Kennes

-KHOAN. 7tỷ gì? Là sao?_hắn

-đồ ngủ. Nhi trả Kennes 7 tỉ để giết Ji_Anh

-không có. Tôi chỉ nhờ Kennes bảo vệ tôi thôi. Tôi sợ Nhi giết tôi như lần ở Anh!!!_Nhi chối

-vậy nghe nhé?_Kennes bật 1 đoạn băng lần trước ở Anh ghi toàn bộ sự việc Nhi bắt cóc mẹ nó và 1 đoạn băng này ghi diễn ra và 2 đoạn băng giữa Nhi và Kennes. Đoạn 1 ghi lại lời Nhi nhờ Kennes bắt cóc và tước ngôi vị nhà nó. Đoạn 2 ghi lại sự việc tối hôm qua

-đủ chưa?_Phan hỏi

-Ji, anh...em_hắn nhìn nó

-tôi..._nó đang định nói thì ngắt xủ, bây giờ Kennes mới nhớ nó bị bắn bên ngực phải nên cởi áo khoác nó ra. Hắn thì ngạc nhiên

-ai bắn?-hắn hét lên

-người đàn bà của mày!!_Phan nói rồi cùng Kennes đưa nó đi bệnh viện

21. Chương 7.6

Vì hắn sao? Tại hắn sao? Hắn đã bỏ mất nó, để nó phải chịu đựng sao? Người nó yêu xỉ nhục nó sao? Nó hi sinh mình để cứu lấy người mà nó yêu thương, vậy mà hắn không nhận ra điều đó. Hắn đã bỏ quên nó, hắn đã không bảo vệ nó lúc nó cần, bắt nó phải tự đương đầu với nguy hiểm, chết chóc. Tim hắn thất lại rồi chạy thực mạng vào bệnh viện

Tại bệnh viện

Mọi người đang hướng ánh mắt vào căn phòng mang tên “phòng cấp cứu”. Hắn bước lại đã bị nhiều ánh mắt kì thị

-sao m không lo cho “người đàn bà” của mày đi_Phán

Hắn im lặng, hắn chấp nhận bởi vì hắn sai, hắn quá ngông cuồng khi rời bỏ nó

-Ji ở trong này hả, thưa anh?_Will lên tiếng hỏi Anh

-ừ, cậu là...?_Anh

-à, đây là Will, em Ji_Phán chỉ tay vào Will -đây là Sell, bạn gái Will-chỉ Sell -đây là Inn, bạn thanh mai trúc mã_chỉ Inn

-à, rất vui đc làm quen_Anh cười nhẹ và bắt tay

-Nữ hoàng đâu các em?_Phán

-không muốn mẹ lo nên tụi e giấu và trốn đi ạ_Will

-mà anh Vương, sao anh thần thờ thế?_Sell hỏi, hỏi là hỏi cho vui thôi chứ lúc Inn về Inn và mọi người đều im thin thít để nghe đàm phán và hiểu đc

-làm phản nên thế thôi, kệ đi Sell_Inn nói

cách bác sĩ bước ra

-Ji làm sao?_mọi người đồng thanh, kể cả hắn

-không sao rồi_bác sĩ mỉm cười

Phòng hồi sức

Hắn không dám tới gần nó nhưng vẫn ở trong phòng đó 24/24. Hắn ngồi trên ghế sofa và cầu mong nó tỉnh. Đã 2 ngày rồi, hắn nhớ nó vô cùng, hắn muốn nó nói chuyện, giọng nói ngọt ngào cùng với cách nói chuyện hơi ngọng ngịu vì là người Anh, ánh mắt sâu hun hút giống như có thể đọc dc mọi suy nghĩ của đối phương, đôi môi ngọt ngào nữa. Hắn mỉm cười khi nhớ lại lần nó và hắn quan hệ với nhau. Bỗng, cánh cửa bật mở...là Kennes, Kennes nhẹ nhàng đặt túi trái cây lên bàn và vuốt tóc nó

-dậy đi mà, anh yêu em_Kennes biết hắn ngồi đấy nhưng vẫn mặc kệ, cái câu “anh yêu em” kia đã có hàng ngàn người nghe thấy rồi, có thêm hắn cũng chả sao. Rồi Kennes hôn lên mắt nó

-anh là bạn trai Ji?_hắn hỏi

-không, chỉ là đơn phương thôi

-vậy tại sao hôn cô ấy?

-tôi đã hôn lên mắt cô ấy cả ngàn lần rồi_Kennes hồn nhiên

-ừm...m_nó nhúc nhích

-Ji_Kennes

-anh. Hề hề_nó mỉm cười

-con bé này_Kennes vuốt mũi nó rồi nhìn hắn -cậu lại đây!

-tôi sao?_hắn ngạc nhiên

-anh ấy kêu anh. Nhanh đi_nó cũng lên tiếng. Hắn 3 chân 4 cẳng chạy lại

-Ji vì lười học nên võ không tốt nên không biết bắt cóc đâu. Đặc biệt là cô bạn gái của anh, anh nên xin lỗi Ji. Và cũng đừng ngạc nhiên, Ji bắt súng rất tốt và độ sát thương của Ji không thua tôi đâu_Kennes nghiêm mặt

-Ji à, anh..._hắn

-xin lỗi em vì hiểu lầm em chứ gì?_nó

-anh..._hắn bất ngờ trước cách nói chuyện rất lạnh lùng của nó, lạnh lùng còn hơn là lúc đầu hắn gặp nó nữa, và 1 lần nữa hắn bị nó ngắt lời

-không biết mọi chuyện như thế nào

22. Chương 7.7

-không biết mọi chuyện như thế nào. Đúng k? Anh đừng nói những lời đó!_nó nói như muốn hét lên

-Ji, em bình tĩnh. Cứ khóc đi, dựa vào đây nè_Kennes chỉ tay vào vai anh

-sẽ không khóc vì 1 người vô tâm_nó nhìn đăm đăm vào hắn

ding ding dong

-hello?_nó nghe dt

-.....

-CÁI GÌ? Đc chị đến ngay_nó vút dt qua 1 bên, định nhảy xuống giường thì bị hắn chụp lại

-em đi đâu? Em bị thương mà

cách nó lấy súng chỉ thẳng vào đầu hắn, mắt long sòng sọc

-ĐI RA TRƯỚC KHI TÔI LÀM LOẠN_nó hét

-đc rồi, anh ra đi_Kennes

Hắn đứng qua 1 bên nó vừa ôm vết thương vừa chạy, Kennes cũng đi theo nên hắn cũng cùng đi. Nó chạy lại phòng bệnh của ba nuôi, đập cửa bước vào, đúng như nó nghĩ....Nhi đang bắt ba làm con tin

-Nhi, đó là ba chị mà_nó

-nhưng...ông ấy không nhận tao mà chỉ có 1 mình mady. Tao ghen tị với mày, mày cưới Vương, cướp anh 2 và ba tao nữa, rất may là ông nội cùng phe tao_Nhi vừa xong ông nội từ đâu bước ra tới trước mặt nó lên nòng và chĩa vào mi tâm nó, nó bất động nhưng Kennes và Inn giơ súng chĩa vào ông

-ông_nó vẫn bình thản

-vẫn rất to gan nhỉ?_ông cười

-tất nhiên! Vì khi ông bắn cháu sẽ thì ông cũng phải chết cùng cháu thôi_nó nhếch môi

-bỏ súng xuống_ông nhìn Kinnas và Inn

-không đc bỏ_nó lên nòng rồi đặt vào cổ ông

-mày...

đoàng tiếng súng nổ từ tay Kennes bắn vào cây súng của ông. Vì quá hoảng nên ông ngất đi, Will đưa ông ra ngoài, nó bước tới 2 bước nhìn ba

-ba srx không sao! Con làm đc_nó mỉm cười

-mày sẽ không làm đc điều đó!_Nhi

-tao làm đc_nói rồi nó quay người bắn thẳng vào cánh tay hắn -thấy chưa?_nó mỉm cười

-anh Vương....._Nhi chạy lại chỗ hắn, nó ngáng chân Nhi té rồi chụp Nhi lên, giữ cố định 2 tay sau lưng, đá khuỷa chân cho Nhi quỳ xuống

-gọi cảnh sát, đưa Vương vào phòng mổ_nó

3p sau Nhi đc áp giải đi

-cám ơn cô. Nhưng tất cả số súng này tôi cần tịch thu_cảnh sát

-đc, cứ lấy đi rồi liên lạc với tôi_nó nói

Giải quyết xong với cảnh sát nó cấp tốc vào phòng mổ ngay vì lúc này nó quên giảm nén hơi nên lực bắn rất mạnh nên cũng có phần lo lắng. Cùng lúc nó tới bác sĩ bước ra

-không sao đâu, nhẹ nhàng thôi

-cám ơn

Nó và mọi người vào phòng thăm hắn, thấy hắn ngồi đó nên nó cũng đỡ lo lắng hơn

-xin lỗi_nó đứng ngoài cửa

-không sao. Em làm tốt lắm_hắn cười

-tôi đi trước_nó quay về phòng của nó để nghỉ ngơi và lại vết thương, vận động mạnh nên chảy máu hơi nhiều

Còn hắn có 1 chút hụt hẫng khi nó đi nhưng vẫn mỉm cười

-mày đừng cười. Mày tình sao với Ji đây?_Phan

-trời oei, quên mất. Chị Ji bị thương_Will

-em với honey qua thăm idol fashion của em đi_Sell

-đi thôi

-IDOL FASHION?_hắn, Kennes, Phan, Anh, Inn nhìn nhau rồi cười

23. Chương 7.8

Nó bây giờ cảm thấy đã vui vẻ hơn nhưng nó vẫn lo lắng về phần ông nội. Nghĩ đến đây mà nó thở dài thườn thượt

-idol mất hình tượng quá, cứ ngồi đó mà thở dài như bà già ý_Sell

-haiz, không biết ông làm sao rồi_nó lại thở dài

-nhìn chị cứ như bà cụ đẩy Công chúa ạ_Wil

-em thôi giễu cợt chị đi. Muốn chết hả?_nó giờ nắm đấm lên

-haha, em biết tổng. Chị chỉ biết bắn súng thôi chứ làm gì biết đánh với chĩa đấm_Wil ôm bụng cười

-ai nói với em vậy hả????_nó hỏi vậy thôi chứ nó thừa biết là Kennes, nó thề với trời, nó mà không bị cảnh sát tịch thu súng lúc này nó đã hù chết thẳng em trời đánh này

-Kennes_Will vừa nói xong nó đã hậm hực đá cửa chạy đi tìm Kennes

rầm nó đá cửa vào phòng bệnh của hắn

-KENNES, SAO ANH SUỐT NGÀY NÓI XẤU EM THẾ HẢ??????_nó hét ầm lên

-anh nói gì đâu?_Kennes

-anh suốt ngày nói em lười học còn gì?????_nó rít lên rồi lấy cái cây chổi góc phòng, giơ lên -anh hãy nhớ rằng em còn học kiểm đạo nữa đấy nhé_rồi nó dí theo Kennes

-á Ji Ji Ji, đợi anh lấy vũ khí_Kennes thì không sợ nó đâu nhưng nếu không có vũ khí thì bị nó đập trọng thương mất

-ngu hay sao mà để anh lấy vũ khí, chết đi_rồi nó đập túi bụi

-DỪNG_hắn hét lên, nó vì giật mình nên cũng đứng hình

-cám ơn, Vương_Kennes cười khổ

-chưa xong với em đâu. Ngày mai CHÚNG TA NÓI CHUYỆN_nó

-ĐƯỢC THÔI_Kennes cũng gật gù

-2 người đang làm cái quái gì vậy_hắn

-IM_nó và Kenné đồng thanh. Nó thì suốt ngày bị Kennes nói là lười học nên không biết võ nên tức. Còn Kennes thì vì quá nường chiều bảo bối này nên làm tới mới tức. Còn hắn thấy nó thật đáng yêu

Ngày hôm sau tại bãi đất trống có đầy đủ mọi người. Nó, hắn, Kennes, Phan, Anh, Kevin, Will, Sell. Inn và 4 tên vệ sĩ (2 tên của nó, 2 tên của Kennes). Chỉ nó và Kennes mới hiểu đc tới đây với mục đích gì, còn mới người kia mặt cứ đực ra. Nó mặc chiếc áo thun free size màu trắng theo một giấu quần, khoác lên người chiếc áo khoác vằn ri và giày bánh mì màu trắng. Kennes mặc áo thun body trắng, quần jean đen và áo khác giống nó. 2 người nhìn nhau bằng cặp mắt toé lửa

-2 người đang làm gì vậy?_Phan

-đúng đó_Sell

-đứng vậy cũng lâu rồi_nó cười

-đc_Kennes cười rồi chĩa súng về phía nó, nó cũng chĩa súng ngược lại

-2 người làm cái gì vậy_hắn cảm thấy lo lắng

-ồn quá_nó

-luật cũ nhé??_Kennes

-biết rồi

đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng tiếng súng vang lên làm chấn động 1 vùng. Mọi người nhìn 2 khẩu súng kia mà mắt mở to mồm thì không thể nào mà ngậm vào đc. 2 viên đạn bắn ra từ 2 cây súng chạm vào nhau sao? Ôi trời, có chết cũng chả ai có thể làm đc cái chuyện quá kinh khủng đc như vậy

-á xì. Anh không nhường e đc sao??_nó dậm chân

-không bao giờ, trừ khi em chăm học võ 1 tý_Kennes khoanh tay

-nè, sao suốt ngày bắt em học võ thế?

-chứ em có thấy ai bắn súng đùng đùng mà không có 1 tý võ nào không?

-ai nói em không biết võ, cũng biết 1 tý chứ bộ?_nó chu môi

-biết 1 tý mà em xem cái lực đánh của em đi, chưa đủ giết đc kiến nữa

-anh thôi cái trò đó đi. Học võ với a , a toàn đánh cho bờm đầu

-.....

-...

Cuộc ẩu đả này dường như quá quen với 2 anh em nhà này , lên tới cao trào mà chưa ai chịu nhận thua thì vệ sĩ phải can thiệp bằng cách liên tục nã súng tấn công 2 đứa nó để cùng nhau hợp tác thì mới mong nói chuyện bình thường đc, còn không, có cãi nhau tới sáng cũng chả ai nhin ai đâu

-thật là... 3 người về Anh cùng với vệ sĩ hết đi. Đi bằng trực thăng mà về, tôi đi bằng máy bay_nó chỉ thẳng mặt Sell, Will, Inn

-lại giận cá chém thớt_Kennes lầu bầu

-NGHE CHUÁAAA?_nó gào mồm lên

-đc đc ạ_Will và Sell gật gật

Hắn thì phì cười vì cái độ quá ư là trẻ con của nó. Sau những ngày vừa qua hắn đã biết rõ về nó rất nhiều, 1 con người thông minh, mạnh mẽ và rất hồn nhiên. Hắn càng ngày càng thấy mình tệ khi lại suýt chút nữa thì hắn đã đánh rơi mất 1 bảo bối. "Tìm cách giải hoà thôi, nhớ nó quá rồi"

24. Chương 8 - End

Hôm nay là ngày nó phải quay lại Anh để ra mắt "Xứ sở sương mù" với chức danh Công chúa. Lúc nó đi không đem đồ nhiều nên cũng chả có hành lí, nó mặc chiếc quần jjean cùng áo swether vì ở Anh đang vô cùng lạnh cùng đôi giày búp bê. Nó đi máy bay cyar hãng hàng không nên phải ra sân bay, đang đi thì có 1 người chạy lại đưa hoa cùng với 1 tờ giấy. Nó tò mò mở ra thì có dính chữ "anh xin lỗi" rồi lại tiếp đến cả chục người tới tặng hoa và giấy cho nó "là anh sai" "anh đã không bên em" "bảo vệ em"

Cả chục tờ giấy hối lỗi của hắn nhưng nó vẫn cứ đi cho đến khi chuẩn bị bước vào phòng checkin thì bảo vệ chặn lại đưa 1 bông hoa xanh và 1 tờ giấy "ở lại với anh?" Đọc xong mặc dù muốn khóc nhưng cũng không thể khóc thì Phan, Anh, Kevin, Kennes bước ra trước mặt nó, có vẻ dăm chiêu

-em.đã nói không cần tiễn mà_nó cười xòa

-ai thêm tiễn 1 con nhóc lạnh chanh như em chứ_Kevin trề môi

-nè, anh học cái tính thích móc họng em của Kennes à?_nó quả là biết lợi dụng thời cơ định trả thù mà

-em cũng bỏ cái tính móc họng anh đi_Kennes thực sự bức bối vì quá cưng chiều cô nhóc này

-xì. Mà mấy anh đến làm gì?_nó

-giữ em lại__Anh cười

-ở lại với anh nhé?__hắn xuất hiện cùng với con gấu thỏ

-rất xúc động nhưng chưa thể tha thứ__nó khịt khịt mũi vì chưa muốn khóc

-tha thứ đi...tha thứ đi...__hàng loạt người hô

-anh mua chuộc người ta?__nó thay vì xúc động thì đã nổi cáu

-Anh nhớ em__hắn cười nhẹ rồi thì thầm

-cũng biết đó hả? Nhưng em phải về Anh rồi. Nếu nhớ em thì đợi em đi__nó

-em đã tha thứ?__hắn

-phải__nó cười

-anh cùng em đi Anh

-không. Ở VN và chờ em.đi. Trong 3 năm không đc gặp em đâu. Nếu không em sẽ nã chết anh đấy__nó nghiêm mặt

-hức. Phải rời xa vợ rồi sao? Đc thôi, 3 năm thì 3 năm nhưng hứa phải qua về với anh nhé?__hắn ôm nó

-hứa mà__nó chảy nước mắt. Nó muốn đi Anh để hoàn thành việc học, học để trở thành 1 doanh nghiệp giỏi, học để trở thành 1 Nữ hoàng tương lai sáng giá. Nó phải rời xa hắn, 3 năm có lẽ là 1 thử thách lớn hơn tất cả đối với nó và cả hắn nữa

Hắn thì cảm thấy rất hụt hẫng, hắn cứ tưởng ra đây để giữ đc nó ở lại, ai ngờ nó lại nói như thế. Hắn đành ngậm ngùi đồng ý, dù sao nó cũng đã có thể chấp nhận hắn. Hắn sẽ chờ nó...bằng mọi giá

2 năm sau

Nó đc biết đến là 1 tài phiệt trẻ tuổi, 1 Công chúa uy lực. Nó đc cánh báo chí săn đón 1 cách ghê gớm. Nó là 1 G.Đốc công ty bất động sản Thế giới. Đc biết đến như là 1 tiên giáng trần với sự thông minh, khéo léo, tài giỏi lại xinh đẹp. Hôm nay nó có 1 bản hợp đồng ở Paris cùng với 1 doanh nhân gì đấy ở VN, nó hỏi là ai thì nhận đc cái lắc đầu của Chủ tịch là "i don't know. Sorry Queen!"

Tại Paris

Nó tới khách sạn rồi cũng ườn người ra ngủ. Sáng hôm sau, nó diện chiếc váy kiểu sơ mi trắng sát nách, chân váy ngắn và xoè, chiếc áo sơ mi kín cổ cao tường kết lợp cùng với vải ren nên lộ ra vùng vai và xương quai xanh, tóc thắt bím 2 bên bắt rồi cuốn đằng sau đầu, tóc đc tết qua 2 bên cổ, gài cao gót màu đen, tay cầm đt 5s và chiếc túi Chanel. Với tay lấy chiếc kính râm rồi đi tới điểm hẹn. Nó mở cửa bước vào ngó xung quanh thì nó đứng sững người. Là hắn? Trên bàn còn có ghi "VIP Ji and Vương". Nó đứng hình 5s

-nè, vợ. Anh cứ tưởng thấy anh thì vợ sẽ nhảy căn lên ôm anh cơ đấy__hắn lên tiếng kéo nó về thực tại

-ôm nè__nó vút luôn chiếc đt của nó vào người hắn rồi mỉm cười chạy tới ôm hắn, luôn mồm nói "nhớ anh"

2 ngày sau, sau khi kí hợp đồng nó về Anh, hắn về VN, rồi tối hôm đó, trên mạng, báo chí có 1 đồng tin nào là "Tỷ phú VN kết hôn cùng Công chúa Anh". Nó lập tức bay về VN xử trăm hắn

-THIÊN VƯƠNG__nó hét ầm lên khi thấy hắn nhớn như ngồi coi TV

-aaaa, vợ về vợ về__hắn nhảy căn lên như mẹ đi chợ mới về vậy

-anh thôi đi, chuyện nay là sao?__nó đập tờ báo vào mặt hắn

-thì họ hỏi, anh trả lời__hắn mặt cực dày

-anh còn nói__nó trừng mắt

-thế vợ không định cưới anh?__hắn xoa đầu nó

-tất nhiên_nó chắc nịch
-chắc chưa?_hắn cười ma mị
-chắc_nói xong nó bị hắn khiên lên lầu
-anh làm gì? BUÔNG RA_nó đập vào lưng hắn
-anh sẽ nghe lời em???_hắn té vào mông nó rồi nói -tốt nhất là im lặng đi vợ à_nghe xong nó cũng im lặng
và dẫn nó vào phòng, cưỡng hôn nó 1 cách bá đạo
-anh nhớ em_hắn thì thần và tai nó, liếm nhẹ lên vành tai nó rồi cùng hắn “vui vẻ”

2 năm sau

-THIÊN VƯƠNG, THIÊN ANHHHH_nó gào thét gọi hắn và đứa con trai yêu dấu. Chuyện là, nó đút cháo cho Thiên Anh thì hắn lại ngồi chọc Thiên Anh cười làm Thiên Anh phụng cháo rồi ngo nguậy làm đổ bát cháo lên người nó

-vợ à. anh..._hắn định nói

-mẹ dí ba đi ạ_Thiên Anh

-đc thôi_nó cười nham hiểm rồi dí hắn chạy, chạy tới đâu mà có cái gì vướng mắt nó là nó chọi vào người hắn. Thiên Anh cười khúc kha khúc khích vì lát mà mẹ bắt đc ba thì con sẽ đc vào cù léc ba ké với mẹ

-2 đứa đang làm gì vậy?_Kennes bước vào

-mẹ xử ba ạ_Thiên Anh chạy lại Kennes

-con im đi. Mà anh qua đây làm gì?_nó trừng mắt với Thiên Anh

-anh kêu qua để dạy con HỌC VÕ, có vẻ như con nó không LÀM BIỂNG mà còn rất CHĂM HỌC đấy vợ ạ_hắn nhấn mạnh những từ cần mạnh

-anh muốn chết?_nó rít lên rồi đánh rồi cù hắn, làm hắn dở khóc dở cười

Gia đình nó luôn tràn ngập tiếng cười. Hắn và nó yêu thương Thiên Anh vô cùng, rất bận với công việc nhưng vẫn đưa con trai đi học và đón về, chủ nhật thì dành 24/24 với gia đình. Đây là phần thưởng đáng giá với nó và hắn sau những cuộc chiến thảm khốc và những ngày xa cách.....!!!!

The End

Nếu mọi người chưa muốn kiểu kết thúc thế này thì cứ met nhé!! T.g sẽ ngoại truyện thêm hề hề. Love all

25. Chương Ngoại Truyện 1

Trước lễ kết hôn 2 tuần

-em muốn sống ở Anh_nó

-anh muốn sống ở VN_hắn

-Anh

-VN

-ANH

-VN

-Mỹ_Kennes xuất hiện và quyết định giùm luôn nơi sống cho 2 vợ chồng

-tại sao phải là Mỹ chứ?_nó trề môi

-Mỹ có anh, anh bảo vệ em_Kennes bay lại khoác vai nó, nhìn đầy âu yếm

-VỢ TÔI. BUÔNG RAAAAA_hắn gào lên đau đớn. Hắn ghen

-cậu trật tự đi. Tôi chỉ muốn vợ chồng nhà này đền bù tôi thôi_Kennes đẩy nó qua cho hắn, nó mà không đc hắn chụp kịp thì đã ôm hôn đất mẹ rồi

-đền bù gì chứ?_nó quá quen với cái việc bị cái tên Kennes kia đẩy rồi, nên rất ư là mặt dày

-anh nhường em cho anh ta. Em ít nhất phải bên cạnh anh để anh có thể cướp em lại bất kì lúc nào chứ!_Kennes bày ra bộ mặt giận dữ. Hắn nghe đến đây thì máu sôi hắn đã đạt đến đỉnh, cái vì mà cướp chứ? Kennes có bên cạnh nó cả đời cũng chả cướp đc nó từ hắn! Thích trêu nhau chứ gì? Đc thôi

-đc thôi. Vợ chồng tôi sẽ qua Mỹ. Nhưng đừng mong đụng đc vợ tôi. Vợ tôi có thai 2 tháng rồi hehe_jắn

-anh trật tự đi Vương. Cầm đèn chạy trước ô tô mà còn la làng lên cho thiên hạ biết? Còn đâu là 1 idol đáng kính chứ?_nó phải dở khóc dở cười trong tình trạng này. Kennes thì cảm thấy hả hê vì trêu tức đc hắn. Hắn cứ cười ra ngậy đại vì “đc dính bẫy”!!!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-nhi>